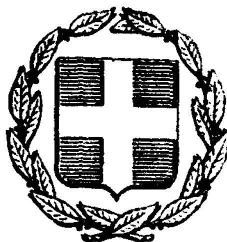


ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 21 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 245

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 982

Περὶ κυρώσεως τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας εἰς τὸν Στρατόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

α) Τὰ ἄρθρα 5 παράγραφος 8 καὶ 18 παράγραφος 1 ἐδάφιον ι' τοῦ Νόμου 660/77 «περὶ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τῶν Ὀργάνων τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως καὶ Ἐλέγχου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων».

β) Τὴν ὑπ' ἀριθ. Φ010/322206/1042/16 Μαΐου 1980 κοινὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης «περὶ ἀναθέσεως ἁρμοδιοτήτων Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς τοὺς Ὑφυπουργοὺς Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 72/16 Ἀπριλίου 1979 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Τὴν ἀπὸ 15 Μαρτίου 1980 πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ τὸν συντονισμὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 463/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς Ὑπηρεσίας εἰς τὸν Στρατὸν ὡς Στρατιωτικὸς Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθ. 20—1 (ΣΚ 20—1) ἔχων ὡς ἀκολούθως:

ΓΕΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀποστολὴ καὶ χαρακτὴρ τοῦ Στρατοῦ.

Ἄρθρον 1.

Ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ.

1. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ εἶναι, διὰ τῆς ἰσχύος τῶν ὅπλων, νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἄμυναν τῆς Χώρας καὶ νὰ ὑπερασπίζῃ τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν, τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος, τὸ βάσει τοῦ Συντάγματος ἰσχῦον πολιτειακὸν καθεστὼς καὶ τὸ νομίμως ὑφιστάμενον κοινωνικὸν σύστημα, καθὼς καὶ τὴν ζωὴν τοῦ πληθυσμοῦ, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ ἔναντι οἱασδήποτε μορφῆς ἐπιθέσεως προερχομένης ἐξ ἐξωτερικῶν ἢ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν.

2. Ὁ Στρατός, πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος εἰς τὴν Πατρίδα, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, εἶναι ὑπηρέτης καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς ἐθνικῆς ἰδέας.

3. Ἰδεολογίαι, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ βάσει τοῦ Συντάγματος ἰσχύοντος πολιτειακοῦ καθεστῶτος καὶ τοῦ νομίμως ὑφισταμένου κοινωνικοῦ συστήματος, ἢ τὴν ἀμβλυνσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως τῶν Ἑλλήνων ἢ θέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν ἢ τὴν ἐδαφικὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος, ἀντίκειται ἀπολύτως πρὸς τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ στρατιωτικοῦ.

4. Οἱαδήποτε πολιτικὴ δραστηριότης ἢ ἄσκησις πολιτικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὸν Στρατὸν ἀπαγορεύεται.

5. Οἱ στρατιωτικοὶ δὲν συζητοῦν τὰς ἐντολὰς καὶ ὅταν διατάσσωνται ὑπὸ τοῦ ἡγήτορός των, ὑπακούουν πάντοτε καὶ ἐκτελοῦν ἀδιστάκτως τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρεταί.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Ἕλλην ἢ Ἑλληνὶς ὅταν καλεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς τὴν ἐνεργὸν τοῦ Στρατοῦ ὑπηρεσίαν, ἀναλαμβάνει τὸ ἱερὸν καθῆκον τῆς ὑπερασπίσεως τῆς Πατρίδος καὶ ἐπωμίζεται ἐξαιρετικὰ καθήκοντα καὶ εὐθύνας.

2. Διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ, ὁ στρατιωτικὸς πρέπει νὰ εἶναι προικισμένος μὲ τὰς ἀρετὰς τῆς φιλοπατρίας, τῆς ἀνδρείας, τῆς καρτερίας, τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος καὶ τῆς πειθαρχίας.

3. Αἱ ἀρεταὶ αὐταί, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰς κυρίας ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ, προϋποθέτουν ἀνάλογον διαγωγὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ τρυφηλοῦνται καὶ σταθεροποιοῦνται κυρίως διὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς.

ΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΑΡΕΤΑΙ

4. Ἡ φιλοπατρία.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ Ἔθνους καὶ ἡ πίστις πρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ ἀποτελοῦν τὸν βασικὸν ἠθικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου.

Ὁ ἡγήτωρ πρέπει νὰ καταβάλλῃ τὸ μέγιστον τῶν προσπαθειῶν του διὰ νὰ ἀναπτύξῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἐθνικὴν

συνείδησιν τῶν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν καταγωγήν των, τὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸ μέλλον τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν προθυμίαν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τῆς τιμῆς τῆς Πατρίδος.

5. Ἡ Ἀνδρεία.

Ἡ ἀνδρεία εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ τοῦ πολεμιστοῦ.

Τὸ κύριον συστατικὸν αὐτῆς εἶναι τὸ θάρρος ἔναντι τῶν κινδύνων τῆς ζωῆς.

Τὸ θάρρος προϋποθέτει, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠθικὰ κίνητρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐθισμὸν πρὸς διακινδύνευσιν.

Ἡ πρὸς ἀνδρείαν ἀγωγὴ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠθική, ἀφ' ἑτέρου δὲ φυσική. Ἡ πρὸς ἀνδρείαν ἠθικὴ ἀγωγὴ τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ὑψηλοῦ συναισθήματος ἀτομικῆς τιμῆς, ὑπερηφανείας καὶ ἐπιθυμίας πρὸς διάκρισιν, δεδομένου ὅτι αὐτὰ ὁμοῦ μετὰ τῆς πίστεως πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν καὶ τῆς πίστεως πρὸς τὸν ἀρχηγὸν ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα κίνητρα τὰ ὁποῖα ὠθοῦν τὸ ἄτομον εἰς τὴν περιφρόνησιν τῶν κινδύνων.

Ἡ πρὸς ἀνδρείαν φυσικὴ ἀγωγὴ πρέπει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὸν ἐθισμὸν τοῦ στρατιώτου πρὸς διακινδύνευσιν καὶ τὴν ἐκ τούτου ἐνίσχυσιν τῆς αὐτοπεποιθήσεώς του καὶ τὴν ἰσχυροποίησιν τοῦ νευρικοῦ συστήματός του, διὰ καταλλήλων ἀσκήσεων καὶ ἀθλημάτων.

6. Ἡ Καρτερία.

Ὁ πόλεμος θέτει εἰς δοκιμασίαν ὄχι μόνον τὰς ἠθικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς σωματικὰς δυνάμεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ ἀντοχὴ εἰς τοὺς κόπους, τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς στερήσεις, ἀποτελοῦν ἀπαραίτητον προσὸν τοῦ πολεμιστοῦ.

Διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ στρατιωτικὸς νὰ ὑποφέρῃ μετὰ καρτερίας οἱονδήποτε κόπον, οἱανδήποτε κακουχίαν καὶ οἱανδήποτε στέρησιν, χρειάζεται δύναμιν ψυχῆς καὶ σώματος, ἡ ὁποία ἀποκτᾶται διὰ τῆς ἀσκήσεως. Ἕνεκα τούτου τὰ Στρατεύματα πρέπει, ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης, ν' ἀσκοῦνται συχνά, καὶ ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὰς συνθήκας, μέχρι τοῦ ὁρίου τῆς ἀντοχῆς των.

Μόνον ἔτσι τὸ ἄτομον ἀποκτᾷ συνείδησιν τῶν δυνάμεών του καὶ μόνον ὅταν γυμνασθῇ διὰ νὰ ὑπομένῃ τὰς ἐθελουσίας ταλαιπωρίας καὶ κακουχίας θὰ δυνηθῇ νὰ ὑπομείνῃ καὶ αὐτὰς τοῦ πολέμου.

Ὁ στρατιώτης εἶναι ἐξ ἴσου ὑπερήφανος διὰ μίαν ὑπερνικηθεῖσαν κακουχίαν ὅσον καὶ διὰ ἕνα ὑπερνικηθέντα κίνδυνον.

7. Τὸ Στρατιωτικὸν Πνεῦμα.

Ὁ Στρατὸς εἶναι κοινότης ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐτάχθησαν διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Ἔθνους. Ἡ εὐγενὴς καὶ ὑψηλὴ αὐτὴ ἀποστολὴ πρέπει ν' ἀναπτύσσῃ ἰσχυροὺς συναισθηματικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ὡς μεταξὺ μελῶν οἰκογενείας.

Τὸ κοινὸν αὐτὸ συναίσθημα τὸ ὁποῖον διακατέχει τοὺς στρατιωτικούς, ὡς ὁμάδα μὲ κοινὰ ἐνδιαφέροντα καὶ κοινὴν ἀποστολήν, καὶ τὸ ὁποῖον συνεπάγεται ἀφοσίωσιν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὴν ὁμάδα, ὑπερηφάνειαν καὶ τιμὴν δι' αὐτὴν καὶ προθυμίαν πρὸς αὐτοθυσίαν τοῦ ἑνὸς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, εἶναι τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα.

Τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα ἑνώνει ὅλους τοὺς στρατιωτικούς, ἀναπτύσσει εἰς αὐτοὺς τὸ αἴσθημα τῶν ἰδιαιτέρων εὐθυνῶν των καὶ τοὺς παρακινεῖ νὰ ὑπηρετοῦν μὲ ἀντιμότητα καὶ αὐταπάρνησιν. Ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ θάρρους, τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἀλληλεγγύης. Ἡ ὑψηλοτέρα του ἔκφρασις εἶναι τὸ αἴσθημα τιμῆς, βασιζόμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοσεβασμοῦ καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἄλλων, ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ στρατιωτικοῦ ν' ἀνήκῃ εἰς Στρατιωτικὴν Μονάδα (πνεῦμα Μονάδος) καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὴν Πατρίδα. Τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα εἶναι κατ' ἐξοχὴν ὁμαδικὴ ἀρετὴ τοῦ Στρατοῦ. Αὐτὸ ἀναπτύσσεται κυρίως ἐντὸς τῆς Μονάδος.

Τὸ «πνεῦμα Μονάδος» εἶναι μερικωτέρα ἐκδήλωσις τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος τὸ τελευταῖον ὅμως αὐτὸ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἄνευ τοῦ πρώτου. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος οὐδέποτε πρέπει νὰ φείδεται κόπων διὰ νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του τὸ πνεῦμα Μονάδος, δηλαδὴ νὰ διαμορφώσῃ τοὺς ὑπ' αὐτὸν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ αἰσθάνωνται τιμὴν καὶ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν Μονάδα των καὶ νὰ ἐργάζωνται μὲ ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν προκοπὴν καὶ τὴν διάκρισιν αὐτῆς.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀρκοῦν μόνον αἱ ἠθικαὶ διδασκαλίαι καὶ ἡ ὑπόμνησις τῶν κατορθωμάτων τῆς Μονάδος εἰς τοὺς διαφόρους ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ἀλλὰ καὶ τὰ καθημερινὰ ἐπιτεύγματα τῆς Μονάδος εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητος αὐτῆς, καθὼς καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν καλὴν διαβίωσιν καὶ τὴν θεραπείαν τῶν πάσης φύσεως ἀναγκῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μονάδος.

Οἱ διοικηταὶ μεγαλυτέρων κλιμακίων ἐξ ἄλλου ὀφείλουν ν' ἀναπτύσσουν τὴν εὐγενῆ ἅμιλλαν μεταξὺ τῶν ὑφισταμένων των κλιμακίων.

8. Ἡ Πειθαρχία.

Ἡ πειθαρχία εἶναι ἡ βασικὴ στρατιωτικὴ ἀρετὴ καὶ ἡ πρωταρχικὴ δύναμις ἡ ὁποία διατηρεῖ εἰς συνοχὴν τὸν Στρατόν. Ὅλαι αἱ ἄλλαι στρατιωτικαὶ ἀρεταὶ ἀποβαίνουν ἀνωφελεῖς καὶ ἄκαρποι χωρὶς τὴν ὑποταγὴν τῶν ἀτομικῶν θελήσεων καὶ δραστηριοτήτων εἰς τὰς ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας, μία ὑπεράνω τῶν ἀτόμων ὑφισταμένη θέλησις καθορίζει ὡς ὑποχρεωτικοὺς κανόνας συμπεριφορᾶς καὶ δράσεως.

Ο ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΗΓΗΤΩΡ

9. Ὁ Καλὸς Στρατιώτης.

Ἄτομον προικισμένον μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀναφερθείσας ἀρετάς, πιστὸν καὶ ἀφωσιωμένον εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, κατ' ἐξοχὴν ἀνδρεῖον ἐνώπιον τῶν ἐνόπλων ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους, πρόθυμον νὰ προσφέρῃ καὶ αὐτὴν τὴν πολύτιμον ζωήν του διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος ὑπομένον μετὰ καρτερίας τοὺς κόπους καὶ τὰς στερήσεις, θεωροῦν αὐτὰ ὡς μέσα διὰ τὴν νίκην, εὐπειθὲς πρὸς πάντα ἀνώτερόν του, ἐπιμελὲς περὶ τὴν ἐκπαίδευσίν του, κόσμιον καὶ σεμνόν, ἐχέμυθον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ στρατιωτικὰ μυστικὰ ἐν γένει, ἀγαθὸν πρὸς τοὺς συναδέλφους του καὶ εὐγενὲς πρὸς τοὺς πολίτας, σώφρον καὶ ἀξιοπρεπὲς ἀποφεῦγον πᾶσαν διαφθορὰν καὶ κακὴν ἕξιν προσηλωμένον δὲ μόνον εἰς τὰ τῆς ὑπηρεσίας του, ὁ στρατιώτης ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης πάντων τῶν ἀνωτέρω του, τῆς ἀγάπης τῶν συναδέλφων του καὶ τῶν πολιτῶν.

10. Ὁ Καλὸς Ἡγήτωρ.

Ὁ ἡγήτωρ ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοφόρου ἐπωμιζόμενος τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ διαμορφώσῃ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους εἰς καλοὺς στρατιώτας, πρέπει ὁ ἴδιος νὰ ἔχῃ τὰ ἀνωτέρω προσόντα εἰς ὕψιστον βαθμὸν καὶ νὰ παρέχῃ τὸν ἑαυτόν του πάντοτε ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

Εἰλικρινής, εὐπροσήγορος καὶ δίκαιος πρὸς πάντα κατώτερον, ἔχων πίστιν εἰς τὴν ἀποστολήν του καὶ συναίσθησιν τῆς ἐξουσίας του, ἀποφασιστικὸς καὶ δραστήριος, ψύχραιμος καὶ αὐτοκυρίαρχος, θετικὸς καὶ σταθερός, ἀναπτύσσων πρωτοβουλίαν καὶ ἀναλαμβάνων εὐθύνας, ἀρτίως κατηρτισμένος ἐπαγγελματικῶς, ἐνδιαφερόμενος εἰλικρινῶς, διὰ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένους καὶ μεριμνῶν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν των, ὁ ἡγήτωρ ἀπολαύει τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς μετὰ σεβασμοῦ ὑποταγῆς τῶν κατωτέρων του.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Στρατιωτικὸς Ὅρκος.

1. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ τὸν ἀκόλουθον ὅρκον ἐπὶ τῆς σημαίας καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου:

«Ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν Πατρίδα·
Ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα, τοὺς Νόμους καὶ
τὰ ψηφίσματα τοῦ Κράτους·

Ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου·
Νὰ ἐκτελῶ προθύμως καὶ ἄνευ ἀντιλογίας τὰς διαταγάς των·
Νὰ ὑπερασπίζω μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, μέχρι τῆς τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός μου, τὰς σημαίας·
Νὰ μὴ τὰς ἐγκαταλείπω μηδὲ ν' ἀποχωρίζωμαι ποτὲ ἀπ' αὐτῶν·
Νὰ φυλάττω δὲ ἀκριβῶς τοὺς στρατιωτικοὺς νόμους·
Καὶ νὰ διάγω ἐν γένει ὡς πιστὸς καὶ φιλότιμος στρατιώτης».

2. Ὁ ὅρκος εἶναι ἡ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν καὶ θρησκευτικῶν συμβόλων ἐπισήμως διδομένη ὑπόσχεσις ὑπὸ τοῦ ὁρκιζομένου ὅτι αὐτὸς θὰ τηρήσῃ πιστῶς τὰς εἰς τὸν ὅρκον περιλαμβανομένας ἐπιταγάς.

Τῆς ὑποσχέσεως αὐτῆς ἀπαλλάσσεται ὁ ὁρκισθεὶς μετὰ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ καὶ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

3. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ὅρκου ἀναλαμβάνονται αὐτομάτως ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀνακαλουμένων ἢ ἐπιστρατευομένων ἄνευ νέας ὁρκωμοσίας.

4. Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξιωματικῶν ὑποβάλλονται εἰς ὁρκωμοσίαν ἔστω καὶ ἐὰν εἶχον προηγουμένως ὁρκισθῆ ὡς μαθηταὶ παραγωγικῶν Σχολῶν ἢ ὡς ὁπλῖται. Ὑπαξιωματικοὶ προαγόμενοι εἰς Ἀνθυπασπιστὰς δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέαν ὁρκωμοσίαν.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὁρκωμοσιῶν τῆς παραγράφου 4 ἀνωτέρω συντάσσεται πρακτικὸν ὁρκωμοσίας κατὰ τὸ Ὑπόδειγμα Ι, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Σύνθεσις καὶ Ὀργάνωσις Στρατοῦ.

Ἄρθρον 4.

Σύνθεσις τοῦ Στρατοῦ.

ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ — ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΗ ΚΑΙ ΕΦΕΔΡΕΙΑ

1. Ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν ἐνεργὸν τακτικὸν Στρατόν, τὴν Ἐθνοφυλακὴν καὶ τὴν ἐφεδρείαν.

2. Ὁ ἐνεργὸς τακτικὸς Στρατὸς περιλαμβάνει τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἔχει ὡς κύριον ἔργον τὴν διεξαγωγὴν τοῦ κατὰ ξηρὰν Πολέμου.

3. Ἡ Ἐθνοφυλακὴ περιλαμβάνει τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα καὶ ἀποτελεῖ ὀργανικὴν ἔνοπλον δύναμιν τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς. Συγκροτεῖται ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης καὶ ἔχει ὡς γενικὴν ἀποστολὴν τὴν κάλυψιν ἐν εἰρήνῃ καὶ πολέμῳ τῶν ἀναγκῶν ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαύξησιν τῆς μαχητικῆς ἱκανότητος τῆς ἐφεδρείας, ὡς καὶ τὴν ὑποβοήθησιν γενικώτερον τοῦ τακτικοῦ Στρατοῦ ἐν Πολέμῳ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν κατὰ ξηρὰν ἐπιχειρήσεων.

4. Ἡ ἐφεδρεία περιλαμβάνει τὸ στρατιωτικῶς ἐκπαιδευμένον ἢ μὴ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον δὲν ὑπηρετεῖ καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει ἐκπληρώσει καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώσεις καὶ ὑπόκειται εἰς ἐκπλήρωσιν ἐφεδρικῆς ὑποχρεώσεως μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ τῶν εἰδικῶν νόμων προβλεπομένου ὁρίου ἡλικίας.

5. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐνεργὸν τακτικὸν Στρατόν. Οἱ ἄνδρες τῆς Ἐθνοφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μόνον κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκτελοῦν διατεταγμένην ὑπηρεσίαν. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἐφεδρείας δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΑ

6. Οἱ δύο βασικοὶ κλάδοι τοῦ Στρατοῦ εἶναι τὰ Ὅπλα καὶ τὰ Σώματα.

7. Ὅπλα καλοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ Στρατοῦ τῶν ὁποίων κυρία ἀποστολὴ εἶναι ἡ διεξαγωγὴ τοῦ ἀγῶνος ἢ ἡ ἄμεσος συμμετοχὴ εἰς τοῦτον. Αὐτὰ εἶναι τὸ Πεζικόν, τὸ Ἱππικὸν—Τεθωρακισμένα, τὸ Πυροβολικόν, τὸ Μηχανικὸν καὶ αἱ Διαβιβάσεις.

8. Σώματα καλοῦνται τὰ στοιχεῖα τοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα διαθέτουν Μονάδας ἐκστρατείας καὶ παρέχουν ὑποστήριξιν Διοικητικῆς Μερίμνης.

Αὐτὰ εἶναι τὸ Τεχνικόν, τὸ τοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Μεταφορῶν, τὸ τοῦ Ὑλικοῦ Πολέμου καὶ τὸ Ὑγειονομικόν.

Ἐπίσης Σώματα καλοῦνται καὶ τὰ στοιχεῖα τοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν διαθέτουν Μονάδας Ἐκστρατείας, ἀλλὰ παρέχουν πάσης φύσεως ὑποστήριξιν Διοικητικῆς Μερίμνης. Αὐτὰ εἶναι τὸ Οἰκονομικόν, τὸ Γεωγραφικόν, τὸ Ἐλεγκτικόν, τὸ Στρατολογικόν, τὸ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέων, τὸ Ταχυδρομικόν, τὸ Μουσικόν, τὸ τῶν Φροντιστῶν καὶ τὸ τῶν Ἀρχιτεχνιτῶν Ὅπλων.

Κοινὰ Σώματα Ἐνόπλων Δυνάμεων εἶναι τὸ Δικαστικόν, τὸ Θρησκευτικὸν καὶ τὸ τῶν Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

9. Ἀπὸ ἀπόψεως τρόπου εἰσόδου των εἰς τὸν Στρατὸν οἱ στρατιωτικοὶ διακρίνονται εἰς μονίμους, ἐθελοντὰς καὶ στρατευμένους.

10. Μόνιμοι στρατιωτικοὶ εἶναι οἱ καταταγέντες εἰς τὸν Στρατὸν διὰ νὰ σταδιοδρομήσουν εἰς αὐτόν. Οὗτοι προέρχονται ἐκ τῶν παραγωγικῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἢ ἐξ ἀρχικῆς κατατάξεως ἢ ἐκ μονιμοποιήσεως. Οἱ εἰδικῆς μονιμότητος στρατιωτικοὶ θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὡς μόνιμοι Στρατιωτικοί.

11. Ἐθελονταὶ στρατιωτικοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατετάγησαν ἐθελοντικῶς εἰς τὸν Στρατὸν καὶ ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσουν εἰς αὐτὸν ἐπὶ ὡρισμένον χρόνον. Αὐτοὶ διατηροῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐθελοντοῦ καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελον ἀνακαταταγῆ, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀρχικῆς ταύτης ὑποχρεώσεώς των (ἀνακατατεταγμένοι ἐθελονταί).

12. Στρατευμένοι στρατιωτικοὶ εἶναι:

α. Οἱ κατόπιν προσκλήσεως καταταγέντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ, βάσει τοῦ περὶ Στρατολογίας Νόμου, καὶ ὑπηρετοῦντες τὴν θητείαν των.

Ἐκ τούτων οἱ μὲν ὁπλῖται καλοῦνται «κληρωτοὶ» οἱ δὲ ἀξιωματικοὶ «ἔφεδροι».

Οἱ ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον, μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς θητείας των, τηρηθοῦν ὑπὸ τὰ ὅπλα, καλοῦνται «κληρωτοὶ ἐν παρατεταμένῃ θητείᾳ» καὶ «ἔφεδροι ἐν παρατεταμένῃ θητείᾳ».

β. Οἱ ἐκ τῆς ἐφεδρείας ἀνακαλούμενοι εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἢ ἐπιστρατευόμενοι. Ἀναλόγως τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς ὁποίας προέρχονται οὗτοι καλοῦνται, μόνιμοι ἐξ ἐφεδρείας, ἔφεδροι ἐξ ἐφεδρείας καὶ κληρωτοὶ ἐξ ἐφεδρείας.

13. Οἱ μαθηταὶ τῶν Στρατιωτικῶν Παραγωγικῶν Σχολῶν, θεωροῦνται μὲν στρατιωτικοὶ ἀλλὰ διέπονται ἀπὸ ἰδιαίτερον στρατιωτικὸν καθεστὼς καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν τῶν Οἰκείων Σχολῶν. Αὐτοὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ μόνον ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς τῶν Ὀργανισμῶν τῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 5.

Γενικὴ Ὀργάνωσις τοῦ Στρατοῦ.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Στρατὸς εἶναι ὠργανωμένος εἰς Μονάδας, Συγκροτήματα καὶ Σχηματισμούς.

2. Αἱ Μονάδες, τὰ Συγκροτήματα καὶ οἱ Σχηματισμοὶ εἶναι Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, μὲ διοικητικὴν αὐτοτέλειαν, διαθέτουσαι ἐπίσημον σφραγῖδα καὶ ἴδιον πρωτόκολλον ἀλληλογραφίας.

Οἱ διοικηταὶ τῶν Μονάδων, τῶν Συγκροτημάτων καὶ τῶν Σχηματισμῶν ὁρίζονται ὀνομαστικῶς ὑπὸ τῆς βάσει τῶν ἰσχυόντων Νόμων, ἁρμοδίας Ἀρχῆς.

ΜΟΝΑΔΕΣ.

3. Μονὰς εἶναι στρατιωτικὴ ὀργάνωσις Ὅπλου ἢ Σώματος τῆς ὁποίας ἡ ἵδρυσις καθὼς καὶ ὀργανικὴ σύνθεσις εἰς προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν καθορίζεται ὑπὸ τῆς, βάσει τῶν κειμένων Νόμων, ἁρμοδίας Ἀρχῆς. Εἶναι τὸ κατώτερον κλιμάκιον τὸ ὁποῖον ἔχει διοικητικὴν αὐτοτέλειαν.

4. Μονάδες Ὅπλων.

α) Διὰ τὰ Ὅπλα βασικὴ Μονὰς εἶναι τὸ Τάγμα (διὰ τὸ Πεζικόν, τὸ Μηχανικὸν καὶ τὰς Διαβιβάσεις), ἡ Ἐπιλαρχία (διὰ τὸ Ἱππικὸν—Τεθωρακισμένα) καὶ ἡ Μοῖρα (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

β) Τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἡ Μονὰς καλοῦνται Ὑπομονάδες. Διὰ τὰ Ὅπλα βασικὴ Ὑπομονὰς εἶναι ὁ Λόχος (διὰ τὸ Πεζικόν, τὸ Μηχανικὸν καὶ τὰς Διαβιβάσεις) ἢ Ἴλη (διὰ τὸ Ἱππικὸν—Τεθωρακισμένα) καὶ ἡ Πυροβολαρχία (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

γ) Αἱ Ὑπομονάδες Ὅπλων ὑποδιαιροῦνται περαιτέρω εἰς Διμοιρίας (διὰ τὸ Πεζικόν, τὸ Μηχανικὸν καὶ τὰς Διαβιβάσεις) καὶ εἰς Οὐλαμοὺς (διὰ τὸ Ἱππικὸν—Τεθωρακισμένα καὶ τὸ Πυροβολικόν).

Ἡ Διμοιρία καὶ ὁ Οὐλαμὸς εἶναι τὰ κατώτερα κλιμάκια, τὰ ὁποῖα κανονικῶς, διοικοῦνται ὑπὸ Ἀξιωματικοῦ ἢ Ἀνθυπασπιστοῦ.

Αἱ Διμοιρίαι καὶ οἱ Οὐλαμοὶ περαιτέρω ὑποδιαιροῦνται εἰς Ὁμάδας (δι' ἅπαντα τὰ Ὅπλα πλὴν τοῦ Πυροβολικοῦ) καὶ τὰ Στοιχεῖα (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

Ἡ Ὁμὰς καὶ τὸ Στοιχεῖον διοικοῦνται, κανονικῶς, ὑπὸ Ὑπαξιωματικοῦ καὶ ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς ὀργανώσεως τοῦ Στρατοῦ.

δ) Οἱ μὲν διοικηταὶ τῶν Ὑπομονάδων ὁρίζονται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος, οἱ δὲ Διοικηταὶ τῶν Διμοιριῶν καὶ Οὐλαμῶν διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Ὑπομονάδος.

5. Μονάδες Σωμάτων.

Ὡρισμέναι Μονάδες μερικῶν Σωμάτων ἔχουν παρομοίαν ὀργάνωσιν μὲ τὴν τῶν Μονάδων τῶν Ὅπλων καὶ τοὺς αὐτοὺς τίτλους, ἤτοι Τάγμα, Λόχος, Διμοιρία, Ὁμάς.

Αἱ ὑπόλοιποι Μονάδες Σωμάτων ἔχουν διάφορον ὀργάνωσιν καὶ χρησιμοποιοῦν τίτλους ἐνδεικτικοὺς τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον διεξάγουν, ὡς Νοσοκομεῖον, Συνεργεῖον, Ταμεῖον, Ἀποθήκη κλπ.

Οἱ Διοικηταὶ μερικῶν Μονάδων τῶν Σωμάτων καλοῦνται Διευθυνταί.

6. Γενικαὶ Μονάδες.

Γενικαὶ Μονάδες εἶναι αἱ Μονάδες αἱ ὁποῖαι δὲν ἀνήκουν εἰς συγκεκριμένον Ὅπλον ἢ Σῶμα. Τὸ προσωπικὸν τούτων δυνατὸν νὰ προέρχεται ἐκ διαφόρων Ὅπλων ἢ Σωμάτων.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ.

7. Τὸ Συγκρότημα εἶναι σύνολον Μονάδων τοῦ αὐτοῦ Ὅπλου, ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν.

8. Βασικὸν Συγκρότημα εἶναι τὸ Σύνταγμα (διὰ τὸ Πεζικὸν καὶ τὰς Εἰδικὰς Δυνάμεις), ἡ Διοίκησις Πυροβολικοῦ καὶ ἡ Ὁμὰς Πυροβολικοῦ (διὰ τὸ Πυροβολικόν).

9. Τακτικὸν Συγκρότημα.

Διὰ σκοποὺς ἐπιχειρήσεων εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπαχθοῦν Μονάδες, Ὑπομονάδες ἢ Διμοιρίαι - Οὐλαμοὶ διαφόρων Ὅπλων καὶ Σωμάτων ὑπὸ διοίκησιν Συντάγματος ἢ μικροτέρου κλιμακίου Πεζικοῦ ἢ Τεθωρακισμένων. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ καλεῖται Τακτικὸν Συγκρότημα.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ.

10. Ὁ Σχηματισμὸς εἶναι Μεγάλη Μονὰς ἡ ὁποία διοικεῖται ὑπὸ ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ καὶ περιλαμβάνει στοιχεῖα διαφόρων Ὅπλων καὶ Σωμάτων.

Ὑπάρχουν τέσσαρες βαθμίδες Σχηματισμῶν, ἤτοι ἡ Ταξιαρχία, ἡ Μεραρχία, τὸ Σῶμα Στρατοῦ καὶ ἡ Στρατιά.

Διὰ σκοποὺς ἐπιχειρήσεων εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτηθοῦν καὶ ἄλλοι Σχηματισμοί, ὡς Ὁμὰς Μεραρχιῶν, τμῆμα Στρατιᾶς.

11. Ἡ Ταξιαρχία εἶναι σύνολον Μονάδων διαφόρων Ὅπλων καὶ Σωμάτων ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν, κατ' ἀρχὴν Ταξιάρχου.

12. Ἡ Μεραρχία εἶναι σύνολον Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων διαφόρων Ὅπλων καὶ Σωμάτων, ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν, κατ' ἀρχὴν Ὑποστρατήγου, δυνατὸν ὅμως νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀριθμὸν Ταξιαρχιῶν.

Αἱ Στρατιωτικαὶ Διοικήσεις, ἀναλόγως τῆς κατηγορίας των, εἶναι ἰσοδύναμοι πρὸς Ταξιαρχίαν, Μεραρχίαν ἢ Σῶμα Στρατοῦ.

13. Τὸ Σῶμα Στρατοῦ περιλαμβάνει μεταβλητὸν ἀριθμὸν Μεραρχιῶν καὶ Μονάδων ὑποστηρίξεως Μάχης καὶ Διοικητικῆς Μερίμνης καὶ ὀργανοῦται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συγκεκριμένων τακτικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν, κατ' ἀρχὴν Ἀντιστρατήγου. Περιλαμβάνει Μονάδας ἐξ ὅλων τῶν Ὅπλων καὶ Σωμάτων καὶ δυνατὸν νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀνεξαρτήτους Ταξιαρχίας.

14. Ἡ Στρατιὰ εἶναι σύνολον Σωμάτων Στρατοῦ καθὼς καὶ Συγκροτημάτων ἢ Μονάδων διαφόρων Ὅπλων καὶ Σωμάτων ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν Ἀντιστρατήγου. Δυνατὸν νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ἀνεξαρτήτους Μεραρχίας ἢ Ταξιαρχίας.

ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ.

15. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι βοηθοῦν τὸν διοικητὴν εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς διοικήσεως ἀποτελοῦν τὸ ἐπιτελεῖον αὐτοῦ.

16. Εἰς τὰς Μονάδας καὶ τὰ Συγκροτήματα τὸ ἐπιτελεῖον ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὸν διοικητήν, εἰς δὲ τοὺς Σχηματισμοὺς ὑπὸ τὸν Ἐπιτελάρχην.

ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ.

17. Εἰς τοὺς Σχηματισμούς, τὸ σύνολον τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῶν συγκροτούντων τὸ ὄργανον τὸ ὁποῖον κατευθύνει καὶ συντονίζει τὰς δραστηριότητας τοῦ Σχηματισμοῦ, ἀποτελεῖ τὸ «Στρατηγεῖον».

Τοῦτο περιλαμβάνει τὸν διοικητήν, τὸ ἐπιτελεῖον, τὸ εἰδικὸν ἐπιτελεῖον καὶ μίαν Μονάδα Διοικήσεως (τάγμα, Λόχον, Ἴλην) εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται ὅλοι οἱ ὁπλῖται τοῦ Στρατηγείου.

18. Εἰς τὰ Συγκροτήματα, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατευθυντήριον καὶ συντονιστικὸν ὄργανον ἀποτελεῖ τὴν «Διοίκησιν Συγκροτήματος» καὶ περιλαμβάνει τὸν διοικητήν, τὸ ἐπιτελεῖον καὶ τὸν Λόχον ἢ Ἴλην ἢ Πυροβολαρχίαν Διοικήσεως εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται ὅλοι οἱ ὁπλῖται τῆς Διοικήσεως τοῦ Συντάγματος.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ.

19. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἐμφαίνεται εἰς οἰκεῖον Κανονισμὸν Ὀργανώσεως καὶ Λειτουργίας τούτου. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον κλιμάκιον διοικήσεως τοῦ Στρατοῦ.

20. Βασικῶς, ἡ ὀργάνωσις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ εἶναι ὁμοία μὲ τὴν τῶν Στρατηγείων τῶν Σχηματισμῶν, ἤτοι περιλαμβάνει τὸν Διοικητὴν (Ἀρχηγόν), τὸ Ἐπιτελεῖον, τὸ Εἰδικὸν Ἐπιτελεῖον (Διευθύνσεις Ὅπλων - Σωμάτων καὶ Εἰδικὰς Διευθύνσεις (Εἰδικὰ Γραφεῖα) καὶ τὸ Τάγμα Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται ὅλοι οἱ ὁπλῖται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.

ΜΟΝΑΔΕΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ Ἢ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ.

21. Μονάδες ἐκστρατείας καλοῦνται ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι εἶναι ὠργανωμέναι, ἐξωπλισμέναι καὶ ἐκπαιδευμέναι, ὥστε νὰ μετέχουν εἰς τὴν μάχην ἢ νὰ ὑποστηρίζουν ἐκ τοῦ πλησίον μαχόμενα Στρατεύματα μετακινούμεναι μετ' αὐτῶν. Αὗται εἶναι, κατ' ἀρχήν, διατεταγμέναι εἰς τὴν ζώνην μάχης.

22. Μονάδες ἐσωτερικοῦ εἶναι Μονάδες αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς κυρίαν ἀποστολήν:

α) Τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειαν ὡρισμένης ἐδαφικῆς περιοχῆς ἢ
β) Τὴν ἐκπαίδευσιν ἢ
γ) Τὴν παροχὴν ὑποστηρίξεως εἰς τὸν Στρατὸν ὡς σύνολον.

23. Κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς Μονάδας ὁρίζονται καὶ τὰ Συγκροτήματα καὶ οἱ Σχηματισμοὶ εἰς τοιούτους, ἐκστρατείας ἢ ἐσωτερικοῦ.

ΜΙΚΤΑΙ ΜΟΝΑΔΕΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΙ.

24. Αἱ Μονάδες καὶ τὰ Συγκροτήματα τῶν ὁποίων τὸ προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐκ περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς Κλάδων Ἐνόπλων Δυνάμεων καλοῦνται μικταί.

25. Διὰ σκοποὺς ἐπιχειρήσεων εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτηθοῦν Μικτοὶ Σχηματισμοί.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ.

26. Βάσει τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιγραφείσης ὀργανώσεως τοῦ Στρατοῦ:

α) Πᾶς ὁπλίτης ἀνήκει εἰς συγκεκριμένην Μονάδα.
β) Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς ἀνήκει εἴτε εἰς Μονάδα εἴτε εἰς Ἐπιτελεῖον Συγκροτήματος ἢ Σχηματισμοῦ.

27. Ὅπου εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀναφέρεται ὁ ὅρος «Διοικητής», ἄνευ προσδιορισμοῦ τοῦ κλιμακίου διοικήσεως, νοεῖται:

α) Ἐν σχέσει μὲν πρὸς τοὺς ὁπλίτας, ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος.
β) Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστάς, ὁ προϊστάμενος τούτων ἀξιωματικός, ὁ συντάσσων τὰς ἐκθέσεις ἱκανότητός των, ἀνεξαρτήτως ἐὰν αὐτὸς ἀσκῇ διοίκησιν ἢ διεύθυνσιν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

ΓΕΝΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Κανόνες τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς Διοικήσεως.

Ἄρθρον 6.

Πολιτειακαὶ καὶ Κυβερνητικαὶ Ἀρχαὶ — Ἀνωτάτη Στρατιωτικὴ Ἡγεσία.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας εἶναι ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος καὶ ἄρχει τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς χώρας, ἀπονέμει δὲ τοὺς βαθμοὺς εἰς τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς αὐτὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν σχετικῶν Νόμων. (Ἄρθρα 30 καὶ 45 τοῦ Συντάγματος 1975).

2. Ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία καθορίζει τὴν ἐν γένει πολιτικὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἀσκεῖ τὴν Διοίκησιν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων. (Ἄρθρον 1 παρ. 1 τοῦ Ν. 660/77).

3. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πρὸς ὑλοποίησιν τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χαρασσομένης πολιτικῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης—Προΐσταται ἑκάστου κλάδου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἀσκεῖ τὴν Διοίκησιν καὶ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν μέσων διὰ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Κλάδων, τὸν δὲ συντονισμὸν τούτων διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. (Ἄρθρον 5 παρ. 1 τοῦ Ν. 660/77).

4. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ διοικεῖ τὸν Στρατὸν καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσιν, ἐπάνδρωσιν, ἐξοπλισμόν, ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν πρὸς πόλεμον προπαρασκευήν, ἑτοιμότητα καὶ χρησιμοποίησιν τοῦ Στρατοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς κατευθύνσεις καὶ ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. (Ἄρθρον 15 παρ. 4 τοῦ Ν. 660/77).

5. Ἐν πολέμῳ ἢ γενικῇ ἐπιστρατεύσει, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει διορισθῆ Ἀρχιστράτηγος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διεξάγει τὰς ἐπιχειρήσεις εἰς ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον ἢ ἀλλαχοῦ, ἀσκῶν Διοίκησιν ἐπὶ ἁπασῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων συμφώνως πρὸς τὴν χαρασσομένην ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικήν. Τὴν Διοίκησιν ταύτην ἀσκεῖ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων (ΣΑΓΕ). (Ἄρθρον 10 παρ. 15 τοῦ Ν. 660/77).

Ἄρθρον 7.

Στρατιωτικὴ Ἱεραρχία.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ Στρατὸς ἔχει ἱεραρχικὴν δομήν. Ἡ στρατιωτικὴ ἱεραρχία περιλαμβάνει τὴν ἱεραρχίαν τῶν βαθμῶν καὶ τὴν ἱεραρχίαν τῶν καθηκόντων.

2. Ἱεραρχία τῶν βαθμῶν εἶναι ἡ σειρὰ τῶν βαθμῶν. Ἀναλόγως τῆς ἀντιστοίχου θέσεώς των εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν βαθμῶν οἱ στρατιωτικοὶ ἔχουν, οἱ μὲν πρὸς τοὺς δέ, τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου.

3. Ἱεραρχία τῶν καθηκόντων εἶναι ἡ κλῖμαξ τῆς διοικήσεως. Ἀναλόγως τῆς ἀντιστοίχου θέσεώς των εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν καθηκόντων οἱ στρατιωτικοὶ ἔχουν, οἱ μὲν πρὸς τοὺς δέ, τὴν ἰδιότητα τοῦ διοικητοῦ (ἢ προϊσταμένου) ἢ τοῦ ὑφισταμένου.

Ἡ ἱεραρχία τῶν καθηκόντων εὑρίσκεται εἰς ἁρμονίαν μὲ τὴν ἱεραρχίαν τῶν βαθμῶν.

4. Οἱ στρατιωτικοὶ ἀνήκουν εἰς μίαν τῶν κάτωθι τεσσάρων διαβαθμίσεων:
Ἀξιωματικοὶ
Ἀνθυπασπισταὶ
Ὑπαξιωματικοὶ
Στρατιῶται

5. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ στρατιῶται καλοῦνται ὁπλῖται. Οἱ ἀνθυπασπισταὶ ἀποτελοῦν ἐνδιάμεσον διαβάθμισιν μεταξὺ ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

Η ΚΛΙΜΑΞ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

6. Ἡ κλῖμαξ τῆς Διοικήσεως, εἶναι ἡ ἀκόλουθος κατὰ τὴν κατιοῦσαν τάξιν:
Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης
Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ
Διοικητὴς Στρατιᾶς
Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ
Διοικητὴς Μεραρχίας
Διοικητὴς Ταξιαρχίας
Διοικητὴς Συγκροτήματος
Διοικητὴς Μονάδος
Διοικητὴς Ὑπομονάδος
Διοικητὴς Διμοιρίας ἢ Οὐλαμοῦ
Διοικητὴς Ὁμάδος ἢ Στοιχείου.

7. Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἐπιτελείων ἡ κλῖμαξ διοικήσεως καθορίζεται ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν Ὀργανώσεως καὶ Λειτουργίας τούτων.

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ

8. Ὁ βαθμὸς καθιερώνει τὴν ἱκανότητα πρὸς ἄσκησιν ὡρισμένων καθηκόντων. Παρέχει δικαιώματα καὶ ἐπιβάλλει ὑποχρεώσεις.

9. Ὁ κάτοχος ἑνὸς βαθμοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας ὑπὸ πάντων τῶν στρατιωτικῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατώτεροι αὐτοῦ, εἰς οἱονδήποτε Κλάδον Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἂν ἀνήκουν.

10. Ἡ ἱεραρχία τῶν βαθμῶν, κατὰ τὴν κατιοῦσαν τάξιν, εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

α) Ἀνώτατοι Ἀξιωματικοί:
Στρατηγὸς
Ἀντιστράτηγος
Ὑποστράτηγος
Ταξίαρχος.
β) Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοί:
Συνταγματάρχης
Ἀντισυνταγματάρχης
Ταγματάρχης
γ) Κατώτεροι Ἀξιωματικοί:
Λοχαγὸς
Ὑπολοχαγὸς
Ἀνθυπολοχαγός.
δ) Ἀνθυπασπισταί:
Ἀνθυπασπιστής, Δόκιμος Ἔφεδρος Ἀξιωματικός.
ε) Ὑπαξιωματικοί:
Ἀρχιλοχίας
Ἐπιλοχίας
Λοχίας.
Δεκανεύς.

11. Ἐν καιρῷ εἰρήνης εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἀρχιλοχίου καὶ Ἐπιλοχίου προάγονται οἱ μόνιμοι καὶ Ἐθελονταὶ Ὑπαξιωματικοί. Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ καλύψεως ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν δύνανται νὰ προαχθοῦν καὶ στρατεύσιμοι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιλοχίου. Τὰ τῆς ἐπιλογῆς καὶ προαγωγῆς τούτων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

12. Ὁ τίτλος τοῦ Ὑποδεκανέως δὲν ἀποτελεῖ βαθμὸν ἀλλὰ τιμητικὴν διάκρισιν ἀπονεμομένην εἰς στρατιώτας διακρινομένους διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐν γένει ἐπίδοσίν των εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 8.

Ἀρχαιότης μεταξὺ ὁμοιοβάθμων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὅταν δύο ἢ περισσότεροι στρατιωτικοί, φέροντες τὸν αὐτὸν βαθμόν, τελοῦν εἰς ὑπηρεσιακὴν ἐξάρτησιν, οἱ νεώτεροι ὀφείλουν ὑποταγὴν εἰς τὸν μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότερον, ὡς ἐὰν ἦτο κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος.

2. Τὰ τῆς ἀρχαιότητος τῶν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν στρατιωτικῶν ὡς καὶ μεταξὺ τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων Νόμων.

3. Οἱ Δόκιμοι Ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ εἶναι ὁμοιόβαθμοι πρὸς τοὺς Ἀνθυπασπιστάς, ἀλλὰ νεώτεροι τούτων.

4. Τὰ τῆς ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν κληρωτῶν ὑπαξιωματικῶν ρυθμίζονται βάσει τοῦ χρόνου ὀνομασίας ἢ προαγωγῆς τούτων.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΟΠΛΩΝ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΩΝ

5. Στρατιωτικοὶ τῆς αὐτῆς Κατηγορίας.
Μεταξὺ στρατιωτικῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας, οἱ τῶν Ὅπλων εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν ὁμοιοβάθμων των τῶν Σωμάτων.

6. Ἀξιωματικοὶ ἢ Ἀνθυπασπισταὶ τοῦ Αὐτοῦ Ὅπλου ἢ Σώματος.
Μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ αὐτοῦ ὅπλου ἢ Σώματος, ἀλλὰ διαφόρων κατηγοριῶν, ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος εἶναι ἡ ἀκόλουθος:
Μόνιμοι.
Μόνιμοι ἐξ ἐφεδρείας.
Ἔφεδροι ἐξ ἐφεδρείας.
Μεταξὺ τούτων, οἱ τῶν παλαιοτέρων κλάσεων εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν νεωτέρων.

7. Ὑπαξιωματικοὶ τοῦ αὐτοῦ Ὅπλου ἢ Σώματος.
Μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ αὐτοῦ Ὅπλου ἢ Σώματος ἀλλὰ διαφόρων κατηγοριῶν, ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος εἶναι ἡ ἀκόλουθος:
Μόνιμοι.
Ἐθελονταί.
Μόνιμοι ἐξ ἐφεδρείας.
Κληρωτοί.
Κληρωτοὶ ἐξ ἐφεδρείας.
Μεταξὺ τούτων οἱ τῶν παλαιοτέρων κλάσεων εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν νεωτέρων.

Ἄρθρον 9.

Κανόνες τῆς Διοικήσεως.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΑΓΗ

1. Διοίκησις εἶναι ἡ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας. Ἡ ἐξουσία εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν βαθμὸν καὶ τὴν θέσιν τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν κλίμακα τῆς διοικήσεως.

2. Ὑποταγὴ εἶναι ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ προσωπικὸν τὸ ὁποῖον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς διοικητοῦ.

3. Παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἡ ἐξουσία, συνεπάγεται τὴν δύναμιν ἐπιβολῆς τῆς ὑπακοῆς. Κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς διοικήσεώς του, ὁ διοικητής, θεματοφύλαξ τῆς ἐξουσίας, τὴν διατηρεῖ καὶ τὴν μεταβιβάζει ἀκεραίαν.
Ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸν καθῆκον νὰ δίδῃ διαταγὰς καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐκτέλεσίν των.
Πᾶσα ἀδυναμία ὡς καὶ πᾶσα κατάχρησις ἐξουσίας ἀποτελοῦν πειθαρχικὰς παραβάσεις, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ἐπιβολῆς ποινικῶν κυρώσεων, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

4. Ὑπακοὴ εἶναι ἡ ἐνεργητικὴ καὶ ἀποφασιστικὴ συνδρομὴ τοῦ ὑφισταμένου πρὸς τὸν διοικητήν του. Πηγάζει ἐκ τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν Νόμον καὶ ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ ὅρκου.

5. Πᾶς στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ προσωρινῶς διοίκησιν ἢ καθήκοντα ἀνωτέρου τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον φέρει, περιβάλλεται ἀπέναντι τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐνασκεῖ ταῦτα, πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ πραγματικοῦ ἀνωτέρου τὸν ὁποῖον ἀναπληροῖ, κατωτέρου δὲ διοίκησιν ἢ καθήκοντα προσωρινῶς ἐὰν ἐκτελεῖ, οὐδενὸς τῶν ἐκ τοῦ βαθμοῦ τὸν ὁποῖον φέρει δικαιωμάτων στερεῖται.
Τοῦ κανόνος τούτου ὑπάρχουν ὡρισμένοι περιορισμοί, οἱ ὁποῖοι προβλέπονται ὑπὸ τῶν Κανονισμῶν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

6. Ἡ ἄσκησις τῆς διοικήσεως πρέπει νὰ εἶναι συνεχής. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας τοῦ διοικητοῦ, ἡ διοίκησις ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου τῶν ὑφισταμένων.
Ἡ τοιαύτη διοίκησις καλεῖται «προσωρινὴ» καὶ ἀσκεῖται μέχρι τῆς ἐπανόδου τοῦ διοικητοῦ, ἢ μέχρι τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων ὑπὸ τοῦ νέου διοικητοῦ.

7. Ἡ διοίκησις πρέπει νὰ καλύπτῃ ὅλας τὰς δραστηριότητας τῶν ὑφισταμένων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἄμεσον ἢ ἔμμεσον σχέσιν μὲ τὴν ὑπηρεσίαν.

ΑΝΑΘΕΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

8. Ἡ διοίκησις ἀνατίθεται ὀνομαστικῶς διὰ διαταγῆς τῆς ἁρμοδίας προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἢ ἀναλαμβάνεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἢ ἀρχαιοτέρου τῶν ὑφισταμένων, εἰς περίπτωσιν ἀπωλείας τοῦ διοικητοῦ.

9. Εἰς περίπτωσιν τυχαίας συνενώσεως Μονάδων αἱ ὁποῖαι ἀπεκόπησαν ἐκ τῶν προϊσταμένων διοικήσεών των, τὴν διοίκησιν τοῦ συνόλου τούτων ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος διοικητὴς Μονάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Κανόνες τῆς Πειθαρχίας.

Ἄρθρον 10.

Περὶ πειθαρχίας ἐν γένει.

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ

1. Ἀπεριόριστον ὑπακοὴν ὀφείλει ὁ κατώτερος πρὸς πάντα ἀνώτερόν του, εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν στρατιωτικῶν Νόμων, τῶν Κανονισμῶν, τῶν διαταγῶν καὶ τῶν

ἐν γένει διατάξεων τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ἀπεριόριστος αὕτη ὑπακοὴ καλεῖται πειθαρχία.

2. Ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν δύναμιν τοῦ Στρατοῦ. Καθορίζει τὴν ὑποταγὴν καὶ διέπει τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας. Ἐφαρμόζεται εἰς ἅπαντας, ἄνευ διακρίσεως βαθμοῦ ἢ θέσεως. Προσδιορίζει τὸ καθῆκον ἑκάστου καὶ ἀποτρέπει τὴν ἀποδιοργάνωσιν τοῦ Στρατοῦ.

3. Ἡ πειθαρχία οὐδόλως συντρίβει τὴν προσωπικότητα, οὔτε καταργεῖ τὴν πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ δημιουργεῖ ἁρμονικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀτόμων καὶ συντονίζει τὰς προσπαθείας πρὸς ἐπίτευξιν ἑνὸς κοινοῦ σκοποῦ.

4. Ἡ πειθαρχία εἶναι ἐσωτερικὴ μὲν ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἀτομικῆς τιμῆς, ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἠθικῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινοῦ ἔργου καὶ τοῦ κοινοῦ σκοποῦ καὶ ἀπὸ τὴν σύνδεσιν τοῦ κατωτέρου πρὸς τὸν ἀνώτερον διὰ δεσμῶν σεβασμοῦ καὶ ἐμπιστοσύνης, ἐξωτερικὴ δὲ ὅταν πηγάζῃ ἀπὸ τὸν φόβον τῶν ποινῶν ἢ τὴν προσδοκίαν ἀμοιβῶν.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ

5. Ἡ ἱεραρχία ἐπιβάλλει ἀμοιβαῖα καθήκοντα εἰς τοὺς κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκουν εἰς διαφόρους Μονάδας ἢ εἰς διαφόρους Κλάδους Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ δὲν ἔχουν διοικητικὴν ἐξάρτησιν μεταξύ των.

6. Ὁ ἀνώτερος πρέπει ν' ἀποτελῇ παράδειγμα πρὸς μίμησιν διὰ τὸν κατώτερον. Ὀφείλει νὰ τιμᾷ τὸν κατώτερον καὶ νὰ φέρεται πρὸς τοῦτον ἀξιοπρεπῶς, ἀποφεύγων τὴν ἐπικίνδυνον στενὴν οἰκειότητα χωρὶς ὅμως νὰ φθάνῃ εἰς τὴν αὐστηρότητα καὶ σκληρότητα ἡ ὁποία ἀφαιρεῖ πᾶσαν ἐμπιστοσύνην.

Πᾶς τρόπος καταφρονητικός, πᾶς λόγος ἢ σχῆμα ὑβριστικὸν καὶ γενικῶς πᾶσα ἐνέργεια ἡ ὁποία προσβάλλει τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀνωτέρου ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς.

7. Ὁ ἀνώτερος δὲν δύναται νὰ δίδῃ διαταγὰς ἢ ὁδηγίας εἰς κατώτερον μὴ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του παρὰ μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γενικῶν κανόνων τῆς πειθαρχίας.

8. Πᾶς στρατιωτικός, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις του ἢ ὁ βαθμός του, ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὁδηγίας ἢ τὰς διαταγὰς στρατιωτικοῦ, ἔστω καὶ κατωτέρου του, ἐὰν ὁ τελευταῖος εὑρίσκεται εἰς διατεταγμένην ὑπηρεσίαν καὶ ἐνεργῇ δυνάμει διαταγῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνος.

9. Ὁ κατώτερος ὀφείλει νὰ σέβεται τὸν ἀνώτερόν του καὶ νὰ ὑπακούῃ καὶ ἐκτελῇ τὰ διατασσόμενα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιλογίας, δισταγμοῦ ἢ γογγυσμοῦ. Ὑπακούσας, δύναται νὰ παραπονεθῇ ἐὰν νομίσῃ ἑαυτὸν ὁπωσδήποτε ἀδικηθέντα ἢ θιγέντα ἐκ τῆς δοθείσης εἰς αὐτὸν διαταγῆς.

Ἄρθρον 11.

Καθήκοντα καὶ εὐθῦναι Διοικητῶν καὶ Ὑφισταμένων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀνήκει εἰς μίαν Μονάδα ἢ Ἐπιτελεῖον, ἔνθα ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην μιᾶς ἀποστολῆς. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ὑφιστάμενος ἑνὸς διοικητοῦ. Διοικητὴς καὶ ὑφιστάμενος ἔχουν εἰδικὰς εὐθύνας καὶ καθήκοντα.

2. Διὰ τοὺς ὁπλίτας γενικῶς καθὼς καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς τῶν Μονάδων, διοικητὴς εἶναι ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος των. Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς Ἐπιτελεῖα, διοικητὴς εἶναι ὁ προϊστάμενος ὁ συντάσσων τὰς ἐκθέσεις ἱκανότητός των.

3. Τὰ εἰς τὸ παρὸν Ἄρθρον ἀναφερόμενα καθήκοντα καὶ εὐθῦναι τοῦ διοικητοῦ, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πειθαρχίαν, ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὸν διοικητὴν οἱουδήποτε κλιμακίου, ἀνωτέρου ἢ κατωτέρου τῆς Μονάδος. Ἔχουν ὅμως ἰδιαιτέραν ἀξίαν διὰ τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ

4. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς παντὸς διοικητοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας, ἡ ὁποία συνεπάγεται τὴν αὐτοπροαίρετον προθυμίαν ὑπακοῆς. Ὀφείλει λοιπὸν νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως καλλιεργήσῃ καὶ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς ὑφισταμένους του τὰς ἰδιότητας ἐκείνας ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ἡ ἐσωτερικὴ πειθαρχία (ἄρθρον 10, παράγραφος 4).

5. Ἡ ἐξουσία ἡ ὁποία παρέχεται εἰς τὸν διοικητήν, τοῦ ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογήν των, ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του.

Ὁ διοικητὴς ἐκφράζει τὰς ἀποφάσεις του διὰ διαταγῶν.

Αἱ διαταγαί του πρέπει νὰ εἶναι σαφεῖς καὶ ὁριστικαί.

Ὀφείλει πάντοτε νὰ διατάσσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθήκοντος, τῶν ὅρων τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ δικαίου.

6. Ὁ διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας δίδει, διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των, καθὼς καὶ διὰ τὰς συνεπείας των. Ὅταν ἀναθέτῃ εἰς ἕνα τῶν ὑφισταμένων του νὰ ἐνεργῇ ἀντ' αὐτοῦ, ἡ εὐθύνη του παραμένει ἀκεραία. Καλύπτει τὰς πράξεις τῶν ὑφισταμένων του τὰς καλουμένας κανονικῶς εἰς τὸ πλαίσιον τῶν καθηκόντων του.

7. Ὁ διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ ἀπαιτῇ τὴν ὑπακοὴν τῶν ὑφισταμένων του. Ἐν τούτοις δὲν δύναται νὰ διατάσσῃ αὐτοὺς νὰ προβαίνουν εἰς πράξεις τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις θὰ συνεπήγετο τὴν ποινικὴν εὐθύνην των.

8. Δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ πλήρης ὑπακοή, παρὰ μόνον ἐὰν ὁ διοικητὴς ἀσκῇ τὴν ἐξουσίαν μὲ εὐθύνην, δικαιοσύνην καὶ συνέπειαν. Ὁ διοικητὴς προσπαθεῖ νὰ πείθῃ καὶ συγχρόνως νὰ ἐπιβάλλεται. Ἐν τῷ μέτρῳ κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπει ἡ τήρησις τοῦ ἀπορρήτου, ἐνημερώνει τοὺς ὑφισταμένους του περὶ τῶν προθέσεών του καὶ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, προσανατολίζει τὴν πρωτοβουλίαν των καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἐνεργὸν συμμετοχήν των εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ κοινοῦ ἔργου.

9. Ὁ διοικητὴς διαβιβάζει τὰς διαταγάς του ἱεραρχικῶς. Ἐὰν ἡ ἀνάγκη ἢ εἰδικαὶ συνθῆκαι τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ νὰ παρακάμψῃ τὴν ὁδὸν αὐτήν, ἐνημερώνει τὰ ἐνδιάμεσα κλιμάκια.

10. Ὁ διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ἀγωγὴν (ἄρθρον 15) τῶν ὑφισταμένων του. Ἐλέγχει τὴν πρόοδον τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν Ὑπομονάδων.

Ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν του δι' ἀμοιβῶν, καταστέλλει δὲ τὰ παραπτώματα διὰ ποινῶν.

Ὁσάκις τὸ συμφέρον τῆς Ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ αὐστηρότητα, δὲν πρέπει ὁ διοικητὴς νὰ ἐπαυξάνῃ αὐτὴν μέχρις ὠμότητος. Ἡ αὐστηρότης πρέπει νὰ εἶναι εὔλογος καὶ πατρική.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

11. Ἡ ὑπακοὴ εἶναι τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ ὑφισταμένου. Οὗτος ἐκτελεῖ πιστῶς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας λαμβάνει καὶ εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των ἢ διὰ τὰς συνεπείας τῆς μὴ ἐκτελέσεώς των.

12. Ὁ ὑφιστάμενος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναφέρῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ληφθεισῶν διαταγῶν. Ὅταν διαπιστώνῃ ὅτι τοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελέσῃ μίαν διαταγήν, ἀναφέρει περὶ τούτου ἀμέσως εἰς τὸν προϊστάμενόν του.

13. Ὁ ὑφιστάμενος ἀναφέρει πάντοτε ἱεραρχικῶς, ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς διετάχθῃ ν' ἀναφέρῃ ἀπ' εὐθείας εἰς ἀνώτερον τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ διοικητοῦ, ὁπότε ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀναφοράν του εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον.

Ἄρθρον 12.

Συντηρητικὰ μέσα τῆς Πειθαρχίας.

1. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀπροσωποληψία, ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καλῶς μελετημένων καὶ προσηκόντως ἐκδι-

δομένων διαταγῶν καὶ ἡ ἄνευ συγγνώμης τιμωρία παντὸς ἐκτρεπομένου τῆς ὁδοῦ τῆς τιμῆς, τῆς τάξεως καὶ τοῦ καθήκοντος, εἶναι τὰ πρώτιστα μέσα πρὸς συντήρησιν τῆς πειθαρχίας.

2. Ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀξίαν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς πειθαρχίας δὲν εἶναι ἡ ἐκδιδομένη ἀλλ' ἡ ἐκτελουμένη διαταγή. Πᾶς κατώτερος πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἀσκεῖται ἐπίβλεψις ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐκδιδομένων διαταγῶν καὶ ὅτι ἐὰν δὲν συμμορφωθῇ πρὸς ταύτας θὰ τιμωρηθῇ.

Ἡ συχνὴ ὑπόμνησις παραβιάσεων ἐκδιδομένων διαταγῶν, ἄνευ ἐπιβολῆς κυρώσεων, καθὼς καὶ ἡ ἔκδοσις ἐπανειλημμένων διαταγῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου, ἐλαττώνουν τὴν ἀξίαν τῶν διαταγῶν καὶ δημιουργοῦν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξέδωσεν αὐτὰς δὲν πιστεύει εἰς τὴν ἀποτελεσματικότητά των.

3. Αἱ παρεκτροπαὶ πρέπει νὰ προλαμβάνωνται εἰς τὴν πρώτην καὶ τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἐμφάνισιν.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ δὲ τοῦτο, ὀφείλει ὁ ἱεραρχικῶς ἀνώτερος νὰ περιστέλλῃ διὰ πάντος τρόπου τὰ ἠθικὰ ἐκεῖνα ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα καθιστοῦν τὸν στρατιωτικὸν ἀσεβῆ πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τὴν πειθαρχίαν.

Ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων τούτων τὰ κυριώτερα εἶναι αἱ ἀναρχικαὶ ἰδεολογίαι, ἡ μέθη, τὸ παίζειν ἐπὶ κερδοσκοπίᾳ καὶ αἱ κακαὶ συναναστροφαί. Τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ ἰδίως πρέπει νὰ προλαμβάνωνται, τιμωρούμενα, κατὰ πρῶτον μέν, ἐπιεικῶς, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἠθικῶν καὶ διανοητικῶν ἰδιοτήτων, τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἑκάστου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἔτι αὐστηρότερον καὶ τέλος ἄνευ ἐπιεικίας.

4. Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ πατάσσωνται αἱ ἀναρχικαὶ ἰδεολογίαι, διότι τείνουν ἀμέσως εἰς τὴν ὑπονόμευσιν τῆς πειθαρχίας.

Πᾶς διοικητὴς ὀφείλει νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν εἰς τὸ Στρατόπεδον κυκλοφορίαν ἐντύπων, πλὴν τῶν παρεχομένων καὶ ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

5. Ὡς πρὸς τὴν συντήρησιν τῆς πειθαρχίας ἐντὸς τῶν Στρατώνων ἡ ἀργία, ἡ ὁποία παρέχει εὐκαιρίαν εἰς τὴν διαφθορὰν θεωρεῖται ὡς λίαν ἐπιβλαβής.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τῆς ἐξ αὐτῆς προερχομένης βλάβης, ἀπαιτεῖται νὰ παρέχεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἀσχολία κατάλληλος καὶ ἐπωφελής.

6. Αἱ ἀσκήσεις ἀκριβείας, ἀπαιτοῦσαι ἐκ μέρους τῶν ἀσκουμένων ἀπόλυτον τάξιν, ἀκρίβειαν καὶ ἄμεσον ἀνταπόκρισιν εἰς τὰ διδόμενα παραγγέλματα, θεωροῦνται ὡς λίαν ἀποτελεσματικὸν μέσον ἐθισμοῦ τῶν ὁπλιτῶν εἰς τὴν πειθαρχίαν.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Ἄρθρον 13.

Γενικὰ Καθήκοντα τοῦ Στρατιωτικοῦ.

1. Πᾶς Ἕλλην, ἀγαπῶν τὴν Πατρίδα, ὀφείλει:

α) Νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους.

β) Νὰ τιμᾷ τὴν Σημαίαν καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις.

γ) Ν' ἀπέχῃ πάσης ἐνεργείας ἢ συμπεριφορᾶς ἡ ὁποία ἀντιτίθεται πρὸς τὰ συμφέροντα ἢ τὴν τιμὴν τοῦ Ἔθνους.

δ) Νὰ σπεύδῃ μετὰ προθυμίας νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν Πατρίδα, ὅταν κινδυνεύῃ.

2. Ὁ στρατιωτικὸς ὀφείλει:

α) Νὰ τηρῇ τὴν πειθαρχίαν καὶ τοὺς Κανονισμούς.

β) Νὰ ὑπηρετῇ μετὰ νομιμοφροσύνης καὶ ἀφοσιώσεως καὶ νὰ συμπεριφέρεται μετ' εὐθύτητος καὶ ἀξιοπρεπείας.

γ) Νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν προστασίαν τοῦ ἀπορρήτου.

δ) Νὰ φροντίζῃ διὰ τὸ ὑλικὸν καὶ τὰς ἐγκαταστάσεις αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὸν Στρατόν.

3. Ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀνατιθεμένων εἰς αὐτὸν καθηκόντων εἰς τὴν Μονάδα ὁ στρατιωτικὸς ὀφείλει:

α) Νὰ παρέχῃ ἐνεργὸν συνδρομὴν εἰς τὴν Μονάδα του καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀνάδειξίν της.

β) Νὰ ἀποκτᾷ τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις, διὰ νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά του ἀποτελεσματικῶς καὶ διὰ νὰ τηρῇ τὴν θέσιν του ἐπαξίως.

γ) Νὰ ἐξασκῆται διὰ νὰ εἶναι ἀποδοτικὸς εἰς τὴν πρᾶξιν.

4. Πᾶς στρατιωτικὸς ἔχει καθῆκον νὰ προπαρασκευάζεται σωματικῶς καὶ ἠθικῶς διὰ τὴν μάχην καὶ νὰ ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολήν του, ἀκόμη καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του.

Ἄρθρον 14.

Καθήκοντα διὰ τὴν Μάχην.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἡ μαχητικὴ ἰσχὺς καὶ ἡ συνοχὴ τῶν Μονάδων κατὰ τὴν μάχην ἀπαιτοῦν ὅπως ἕκαστος στρατιωτικὸς συμμετέχῃ εἰς τὴν ἐνέργειαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ δραστηριότητος καὶ αὐταπαρνήσεως.

2. Ἡ ἐνέργεια κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διεξάγεται, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβῇ, μέχρι τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΗΓΗΤΟΡΟΣ

3. Ὁ ἡγήτωρ διευθύνει τὸν ἀγῶνα καὶ συνεχίζει τὴν μάχην μέχρι τῆς ἐπιτυχίας, ἢ μέχρι τῆς ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν μέσων του.

4. Ἐμπνέει τὴν θέλησιν πρὸς μάχην εἰς τοὺς ὑφισταμένους του, διατηρεῖ δὲ εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν τάξιν καὶ τὴν πειθαρχίαν. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη ἐπιβάλλει διὰ τῆς βίας τὴν ὑπακοήν.

5. Λαμβάνει ὅλα τὰ μέτρα ὥστε οὐδὲν σημαντικὸν ἔγγραφον ἢ χρησιμοποιήσιμον ὑλικόν, περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΜΑΧΗΤΟΥ

6. Πᾶς μαχητὴς πρέπει νὰ ἐκπληροῖ μετὰ θάρρους, ἐπιμονῆς καὶ ἐθελοθυσίας τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἀνατίθενται εἰς αὐτόν, εἴτε ὡς ἄτομον εἴτε ὡς μέλος ὁμάδος.

7. Εἰδικώτερον, πᾶς μαχητής:

α) Προσπαθεῖ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐχθρόν.

β) Καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐπιτύχῃ τὸν ὁρισθέντα ἀντικειμενικὸν σκοπὸν ἢ νὰ διατηρήσῃ τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐτάχθη.

γ) Διατηρεῖ εἰς κατάστασιν λειτουργίας τὰ ὅπλα, τὰ μηχανήματα ἢ τὸ ὑλικὸν τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖ. Προσπαθεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν λειτουργίαν τῶν ὅπλων, τῶν μηχανημάτων ἢ τῶν ὑλικῶν, τῶν ὁποίων τὸ προσωπικὸν ἐτέθη ἐκτὸς μάχης.

δ) Ἀποφεύγει τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Μονάδα του ἢ τὴν πλησιεστέραν φιλίαν Μονάδα ἐάν, ἐκ τῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται, δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν του καὶ δὲν δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἡγήτορά του διὰ νὰ λάβῃ διαταγάς.

8. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν μαχητήν:

α) Νὰ ἐγκαταλείπῃ ὅπλα, μηχανήματα ἢ ὑλικὰ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθοῦν.

β) Νὰ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

γ) Νὰ παραδίδεται εἰς τὸν ἐχθρόν, πρὶν ἢ ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ μέσα μάχης.

9. Ὅταν ὅλοι οἱ ἡγήτορες πέσουν ὁ γενναιότερος στρατιώτης ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν καὶ συνεχίζει τὴν μάχην.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥ

10. Ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς ἀποκοπῇ καὶ κινδυνεύῃ νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἐχθροῦ, ἔχει καθῆκον ν' ἀποφύγῃ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐπωφελούμενος τῆς συγχύσεως τῆς μάχης καὶ πάσης εὐνοϊκῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ συναντήσῃ τὰ φίλια Στρατεύματα.

Ἐὰν συλληφθῇ αἰχμάλωτος, ἔχει καθῆκον νὰ δραπετεύσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τοὺς συναιχμαλώτους του νὰ πράξουν τὸ αὐτό.

11. Ὁ αἰχμάλωτος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ στρατιωτικός. Ὡς ἐκ τούτου ὑπόκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς πειθαρχίας ἔναντι τῶν ἀνωτέρων συναιχμαλώτων του.

12. Ὁ αἰχμάλωτος πρέπει νὰ διατηρῇ τὴν θέλησιν ἀντιστάσεως καὶ τὸ αἴσθημα τιμῆς καὶ ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας, διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς δοκιμασίας τῆς αἰχμαλωσίας καὶ ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰς πιέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Ἀποκρούει πάντα συμβιβασμὸν καὶ ἀρνεῖται πᾶσαν δήλωσιν, προφορικὴν ἢ ἔγγραφον καὶ γενικῶς πᾶσαν πρᾶξιν δυναμένην νὰ βλάψῃ τὴν Πατρίδα του ἢ τοὺς συναδέλφους του.

13. Ὁ αἰχμάλωτος δὲν δίδει πληροφορίας εἰς τὸν ἐχθρὸν παρὰ μόνον τὸ ὀνοματεπώνυμόν του, τὸν βαθμόν, τὸν ἀριθμὸν μητρώου καὶ τὴν ἡμερομηνίαν γεννήσεώς του.

ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

14. Οἱ στρατιωτικοὶ κατὰ τὴν μάχην ὀφείλουν:

α) Νὰ θεωροῦν ὡς «κανονικοὺς μαχητὰς» τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ, ἢ τὴν ἐθνικὴν πολιτοφυλακήν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ὠργανωμένης ἀντιστάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἶναι συγκεκροτημένον εἰς Μονάδας, ἔχει ἕνα ὡρισμένον ἀρχηγόν, φέρει ἓν διακριτικὸν σημεῖον, φέρει ὅπλα κατὰ τρόπον ἐμφανῆ καὶ σέβεται τοὺς Νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ πολέμου. Πᾶς ὁ ὁποῖος δὲν πληροῖ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, δὲν θεωρεῖται «κανονικὸς μαχητὴς» καὶ συλλαμβανόμενος δὲν τυγχάνει τῆς προστασίας τῶν διεπόντων τοὺς αἰχμαλώτους Νόμων.

β) Νὰ μεταχειρίζωνται μετ' ἀνθρωπισμοῦ, ἄνευ διακρίσεως, ὅλα τὰ ἄτομα τὰ τεθέντα ἐκτὸς μάχης.

γ) Νὰ περισυλλέγουν, προστατεύουν καὶ περιθάλπουν τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀσθενεῖς, καθ' ὃ μέτρον ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις.

δ) Νὰ σέβωνται τὰ νοσοκομεῖα καὶ τοὺς τόπους συγκεντρώσεως ἀσθενῶν ἢ τραυματιῶν, τὸ προσωπικόν, τὰ κτίρια, τὰ ὑλικὰ καὶ τὰ μεταφορικὰ μέσα τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ φείδωνται τῶν ἱστορικῶν μνημείων καθὼς καὶ τῶν κτιρίων τῶν προοριζομένων διὰ τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν, τὰς τέχνας, τὰς ἐπιστήμας και τὴν ἀγαθοεργίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ταῦτα δὲν χρησιμοποιοῦνται διὰ στρατιωτικοὺς σκοπούς.

15. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κατὰ τὴν μάχην:

α) Νὰ κακοποιοῦν, τραυματίζουν ἢ φονεύουν ἐχθρὸν ὁ ὁποῖος εἶναι αἰχμάλωτος ἢ μετὰ τοῦ ὁποίου συνήφθη ἀνακωχή.

β) Νὰ σκυλεύουν τοὺς νεκροὺς καὶ τοὺς τραυματίας.

γ) Νὰ ἀρνοῦνται παράδοσιν τοῦ ἐχθροῦ ἄνευ ὅρων.

δ) Νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἀνωφελῆ καταστροφὴν καὶ εἰς λεηλασίαν ἰδιωτικῶν ἀγαθῶν.

ε) Νὰ συλλαμβάνουν ὁμήρους καὶ νὰ προβαίνουν εἰς ἀντίποινα ἢ εἰς ὁμαδικὰς κυρώσεις.

στ) Νὰ καταδικάζουν ἄτομα ἄνευ προηγουμένης δίκης, ἐνεργουμένης ὑπὸ κανονικῶς συσταθέντος δικαστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῶν Νόμων προβλεπομένας νομικὰς ἐγγυήσεις.

ζ) Νὰ πυροβολοῦν ἢ νὰ κρατοῦν αἰχμάλωτον, κήρυκα τοῦ ἐχθροῦ φέροντα λευκὴν σημαίαν.

η) Νὰ χρησιμοποιοῦν πρὸς ἐξαπάτησιν, τὴν σημαίαν τοῦ κήρυκος, τὰ ἐθνικὰ ἐμβλήματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰ διακριτικὰ σήματα τῶν διεθνῶν συμβάσεων.

θ) Νὰ προσβάλλουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα τῶν ἀσθενῶν, τραυματιῶν, ναυαγῶν, αἰχμαλώτων καθὼς καὶ τῶν πολιτῶν, διὰ φόνου, ἀκρωτηριασμῶν, ὠμοτήτων ἢ βασάνων.

ι) Νὰ βάλλουν κατὰ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀεροσκαφῶν, ριπτομένων δι' ἀλεξιπτώτου ἐκ κινδυνεύοντος ἀεροσκάφους, ἐκτὸς ἐὰν συμμετέχουν εἰς ἀεροκίνητον ἐπιχείρησιν.

κ) Ν' ἀναγκάζουν τοὺς ὑπηκόους τῆς ἐχθρικῆς Χώρας νὰ λάβουν μέρος εἰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τῆς Χώρας των.

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΩΝ

16. Οἱ αἰχμάλωτοι πρέπει νὰ τυγχάνουν καλῆς μεταχειρίσεως. Πρέπει νὰ προστατεύωνται ἀπὸ πᾶσαν πρᾶξιν βίας καὶ ἀπὸ τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ. Δικαιοῦνται τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἄτομον καὶ τὴν τιμήν των.

Ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους ἀφαιρεῖται ὁ ὁπλισμός, ἡ ἐξάρτυσις καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἔγγραφα, ἀφίενται δὲ εἰς αὐτοὺς τὰ ἀντικείμενα προσωπικῆς χρήσεως.

17. Ὁ αἰχμάλωτος δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσῃ, ὅταν ἐρωτᾶται σχετικῶς, παρὰ μόνον τὸ ὀνοματεπώνυμόν του, τὸν βαθμόν, τὸν ἀριθμὸν μητρώου καὶ τὸ ἔτος γεννήσεώς του.

Ἄρθρον 15.

Στρατιωτικὴ Ἀγωγή.

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡ

1. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγὴ ἀποσκοπεῖ νὰ «στρατιωτικοποιήσῃ» τὰ ἄτομα καὶ τὰς Μονάδας καὶ νὰ τὰ καταστήσῃ ἱκανὰ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των.

Ἀναπτύσσει εἰς τὰ ἄτομα τὸ αἴσθημα τῆς ὑπηρεσίας, τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ γενικῶς τὰς στρατιωτικὰς ἀρετάς.

Προετοιμάζει τοὺς ἡγήτορας εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐξουσίας, τοὺς ὑφισταμένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν καὶ τὰς Μονάδας εἰς τὴν συνεργασίαν καὶ τὴν συντονισμένην δρᾶσιν.

2. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγὴ ἀφορᾷ εἰς ὅλους καὶ προϋποθέτει τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τόσον τῶν ἐκπαιδευομένων ὅσον καὶ τῶν ἐκπαιδευτῶν. Ἀπευθύνεται εἰς τὸν νοῦν (ἀπόκτησις γνώσεων), εἰς τὸ σῶμα (σκληραγωγία καὶ αὔξησις τῆς σωματικῆς ἀντοχῆς) καὶ εἰς τὸ συναίσθημα (ἀνάπτυξις τῶν στρατιωτικῶν ἀρετῶν καὶ τῆς πίστεως ἐκ τῶν ὁποίων πηγάζει ἡ ἀγωνιστικότης καὶ ἡ θέλησις πρὸς ἀντίστασιν).

Στρατιωτικὸν τμῆμα ἄνευ τῶν ἀπαραιτήτων τεχνικῶν καὶ τακτικῶν γνώσεων δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν του ἐν πολέμῳ, ἄνευ σωματικῆς ἀντοχῆς θὰ καμφθῇ καὶ ἄνευ ὑψηλοῦ φρονήματος καὶ πίστεως θὰ εἶναι οὐχὶ μόνον ἄχρηστον ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον.

Διὰ νὰ θεωρηθῇ ὁλοκληρωμένη ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγὴ πρέπει νὰ καλύπτῃ καὶ τοὺς τρεῖς ἀνωτέρω τομεῖς.

ΜΕΣΑ

3. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγὴ παρέχεται ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὅλων τῶν δραστηριοτήτων, ἀτομικῶν καὶ ὁμαδικῶν.

4. Ἡ διαφώτισις καὶ ἡ ψυχαγωγία, ἡ τεχνικὴ καὶ τακτικὴ ἐκπαίδευσις, ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ καὶ αἱ μετὰ Στρατεύματος ἀσκήσεις εἶναι τὰ σπουδαιότερα μέσα ἀποτελεσματικῆς ἐξασφαλίσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς.

5. Αἱ ἐπιθεωρήσεις ἐπιτρέπουν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΙΣ

6. Ἡ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, ἀφορῶσα κυρίως εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς λειτουργίας του, δίδει εἰς ἕκαστον ἄτομον τὴν ἀπαραίτητον εἰδίκευσιν, καὶ ἐπισημαίνει τὴν ἔννοιαν τῶν εὐθυνῶν του καὶ τὴν ἀκριβῆ σημασίαν τῆς θέσεώς του, ὡς συνεργαζομένου μέλους ἑνὸς ὠργανωμένου συνόλου.

7. Ἡ τακτικὴ ἐκπαίδευσις καὶ αἱ μετὰ Στρατεύματος ἀσκήσεις καθιστοῦν τὰ ἄτομα καὶ τὰς Μονάδας ἱκανὰ νὰ ἐκπληροῦν τὰ καθήκοντά των καὶ τὴν ἀποστολήν των, κάτω ἀπὸ οἰασδήποτε συνθήκας. Καταδεικνύουν εἰς ἕκαστον τοὺς κινδύνους καὶ τὰς δυσχερείας τῆς μάχης ὡς καὶ μέσα ἀντιμετωπίσεώς των.

8. Ἡ σωματικὴ ἀγωγὴ αὐξάνει τὴν ἀντοχὴν καὶ τὴν αὐτοκυριαρχίαν καὶ προετοιμάζει τὰ ἄτομα διὰ τὴν ὁμαδικὴν δρᾶσιν. Ἀναπτύσσει εἰς τὸ ἄτομον καὶ τὴν ὁμάδα τὸν ἀπαι-

τούμενον, δι' απάσας τὰς στρατιωτικὰς δραστηριότητας, δυναμισμόν.

ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

9. Ἡ διαφώτισις ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Στρατιωτικῶν ἀρετῶν καὶ τὴν δημιουργίαν ὑψηλοῦ φρονήματος εἰς τὸν Στρατόν.

10. Ἡ ψυχαγωγία εἶναι ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ἐργασίας, τῆς ὁποίας βελτιώνει τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀπόδοσιν. Ἐξασφαλίζει τὴν καλὴν ἰσορροπίαν τοῦ ἀτόμου καὶ διατηρεῖ τὴν συνοχὴν καὶ τὸ ἠθικὸν τῶν Μονάδων. Παρέχει εἰς ἕκαστον, ἐντὸς ἀτμοσφαίρας συναδελφικῆς, τὴν δυνατότητα ἱκανοποιήσεως τῶν ἐπιθυμιῶν του καὶ τῶν πνευματικῶν του ἀναγκῶν.

11. Αἱ ἀθλοπαιδιαὶ καὶ ὁ ἀθλητισμὸς γενικῶς συμπληρώνουν τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν καὶ ἀναπτύσσουν τὸ πνεῦμα τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγωνισμάτων.

12. Αἱ ἀνωτέρω δραστηριότητες, ψυχαγωγίας καὶ ἀθλητισμοῦ, ἀναπτύσσονται εἰς τοὺς κόλπους ὁμάδων τῶν ὁποίων τὰ μέλη δροῦν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς διοικήσεως, ἡ ὁποία συμβάλλει εἰς τὴν ὀργάνωσίν των, παρέχει τὰ ἀπαιτούμενα μέσα καὶ διευκολύνει τὰς ἐπαφὰς καὶ τὰς συναντήσεις μετ' ἄλλων ὁμάδων, στρατιωτικῶν ἢ ἰδιωτικῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

13. Ἡ στρατιωτικὴ ἀγωγὴ δὲν διαμορφώνει μόνον καλοὺς στρατιώτας ἀλλὰ καὶ καλοὺς πολίτας. Ὁ Στρατὸς ἐμφυσᾷ εἰς τοὺς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρετοῦντας Ἕλληνας τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἑνότητος καὶ τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα ἀπορρέουν ἐκ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὴν ἐθνικὴν κοινότητα.

14. Αἱ δραστηριότητες τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς ἐθίζουν ἕκαστον εἰς τὴν τάξιν τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἐργασίαν ὡς συνεργαζομένου μέλους εἰς μίαν ὠργανωμένην κοινωνίαν. Ὑπενθυμίζουν εἰς τοὺς πολίτας τὸ καθῆκον τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἀμύνης τῆς Πατρίδος, καθὼς καὶ τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς θυσίας αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ζητηθοῦν ἀπὸ αὐτούς.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

15. Αἱ ἐπιθεωρήσεις ἐπιτρέπουν εἰς τὴν διοίκησιν νὰ διαπιστώνῃ τὴν κατάστασιν ἑτοιμότητος τῶν Μονάδων καὶ εἰς τοὺς τρεῖς τομεῖς τῆς στρατιωτικῆς ἀγωγῆς (παράγρ. 2, ἀνωτέρω).

Καταδεικνύουν τὰς διαφορὰς αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν καθορισθέντων ἀντικειμενικῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων καί, ὡς ἐκ τούτου, ἀποτελοῦν εὐκαιρίαν καθορισμοῦ τῶν εὐθυνῶν τόσον τῶν διοικητῶν ὅσον καὶ τῶν ὑφισταμένων των.

16. Αἱ ἐκθέσεις ἱκανότητος ἐνημερώνουν τὴν διοίκησιν ἐπὶ τῆς ἀξίας, τῆς ἐπαγγελματικῆς στάθμης καὶ τῆς ἐν γένει ἀποδόσεως τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν.

Αὗται πρέπει νὰ συντάσσωνται μετ' ἀκριβείας καὶ ἀντικειμενικότητος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Τύποι ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ.

Ἄρθρον 16.

Χαιρετισμός.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Εἰς πάντα τόπον καὶ χρόνον καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀκόμη στρατιωτικός, ὀφείλει νὰ σέβεται τοὺς ἀνωτέρους του, συναντώμενος δὲ μετ' αὐτῶν νὰ χαιρετᾷ αὐτούς.

2. Ὁ κατώτερος προλαμβάνει τὸν ἀνώτερον καὶ χαιρετᾷ πρῶτος, ὁ δὲ ἀνώτερος ἀνταποδίδει τὸν χαιρετισμόν.

Οἱ ὁμοιόβαθμοι στρατιωτικοὶ ἀλληλοχαιρετοῦνται. Ἐάν, ὅμως, μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὑφίσταται ὑπηρεσιακὴ ἐξάρτησις, οἱ νεώτεροι χαιρετοῦν πρῶτοι τοὺς ἀρχαιοτέρους αὐτῶν.

3. Χαιρετισμὸς ἀπονέμεται καὶ πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς ξένων Στρατῶν κατὰ τὰς αὐτάς, ὡς καὶ διὰ τοὺς τοῦ ἡμετέρου Στρατοῦ, διατάξεις.

4. Ἀπαλλάσσωνται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἀπονέμουν χαιρετισμὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν οἱ στρατιωτικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν τροχονόμου, παρευρίσκονται εἰς δημοσίας συναθροίσεις πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ συνοδεύουν κρατουμένους.

5. Ἅπαντα τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενα, περὶ χαιρετισμοῦ, ἔχουν ἐφαρμογὴν εἰς περιπτώσεις μεμονωμένων στρατιωτικῶν, δηλαδὴ στρατιωτικῶν μὴ ἐντεταγμένων εἰς στρατιωτικὸν τμῆμα καθὼς καὶ εἰς περιπτώσεις στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἐκτελοῦν καθήκοντα σκοποῦ. Τὰ τοῦ χαιρετισμοῦ καθὼς καὶ τῆς ἀποδόσεως τιμῶν ἐν γένει ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων καὶ ὑπὸ τῶν σκοπῶν καθορίζονται εἰς ἑτέρους Κανονισμούς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

6. Ὁ τρόπος τοῦ στρατιωτικοῦ χαιρετισμοῦ περιγράφεται εἰς τὸ οἰκεῖον ἐγχειρίδιον ἀσκήσεων Πεζικοῦ. Ὁ στρατιωτικὸς χαιρετισμὸς ἀπονέμεται καὶ ἀνταποδίδεται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν, ὅταν φέρουν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ κάλυμμα κεφαλῆς.

7. Εἰς κλειστοὺς χώρους, οἱ ἐν στολῇ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί, ὅταν εἶναι ἀσκεπεῖς χαιρετοῦν ὡς καθορίζεται διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς φέροντας πολιτικὴν περιβολὴν καὶ οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀσκεπεῖς (παράγραφος 10, κατωτέρω).

8. Οἱ ὁπλῖται ὅταν κρατοῦν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ἐμποδίζει αὐτοὺς νὰ χαιρετήσουν, ἢ ὅταν, εὑρισκόμενοι εἰς κλειστοὺς χώρους, εἶναι ἀσκεπεῖς ἀπονέμουν χαιρετισμὸν στρέφοντες ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὸ τιμώμενον πρόσωπον.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΦΕΡΟΝΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΠΕΡΙΒΟΛΗΝ

9. Πᾶς στρατιωτικὸς φέρων πολιτικὴν περιβολήν, ἔχει τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις ἀπονομῆς καὶ ἀνταποδόσεως χαιρετισμοῦ, ὡς ἐὰν ἔφερε στρατιωτικὴν στολήν, δικαιοῦται δὲ χαιρετισμοῦ ὑπὸ παντὸς κατωτέρου του, ἐφ' ὅσον, βεβαίως, ὁ τελευταῖος γνωρίζει αὐτόν.

10. Οἱ φέροντες πολιτικὴν περιβολὴν στρατιωτικοί, ἐὰν μὲν φέρουν πῖλον χαιρετοῦν ἀποκαλυπτόμενοι καὶ κλίνοντες ἐλαφρῶς τὴν κεφαλήν, ἐὰν δὲ εἶναι ἀσκεπεῖς χαιρετοῦν δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς. Κατὰ τὴν ἀπονομὴν καὶ ἀνταπόδοσιν τοῦ χαιρετισμοῦ τούτου οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ὑποκλίνονται.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ

11. Ἡ σημαία εἶναι τὸ σύμβολον τῆς Πατρίδος καὶ ὀφείλεται σεβασμὸς πρὸς αὐτήν, ὑπὸ παντὸς στρατιωτικοῦ, συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω καθοριζόμενα.

12. Στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν τὴν πολεμικὴν Σημαίαν ἵσταται ἐγκαίρως, ἐκτελεῖ κλίσιν πρὸς τὸ μέρος διελεύσεως τῆς Σημαίας καὶ ὅταν ἡ σημαία προσεγγίσῃ εἰς ἀπόστασιν 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ, στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτὴν καὶ χαιρετᾷ μέχρις ὅτου αὐτὴ προέλθῃ κατὰ 4 βήματα ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ.

13. Εἰς περίπτωσιν παρατάξεων, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ πολεμικὴ Σημαία ἵσταται, ὁ στρατιωτικός, διερχόμενος ἔμπροσθεν ταύτης, ἵσταται ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος αὐτῆς, λαμβάνει μέτωπον πρὸς αὐτὴν καὶ χαιρετᾷ. Μετὰ ταῦτα στρεφόμενος πάλιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν πρὸς τὴν ὁποίαν ἐβάδιζεν, συνεχίζει τὴν κίνησιν αὐτοῦ.

14. Κατὰ τὴν ἄνοδον ἐπὶ πολεμικῶν Πλοίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐπηρμένη ἡ Σημαία, ὁ στρατιωτικός, ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κλίμακος, λαμβάνει μέτωπον πρὸς

τὴν Σημαίαν καὶ χαιρετᾶ, τὸ αὐτὸ δὲ πράττει καὶ κατὰ τὴν κάθοδον ἐκ τοῦ Πλοίου.

15. Κατὰ τὴν ἔπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς Σημαίας, ὁ στρατιωτικὸς λαμβάνει μέτωπον πρὸς τὴν Σημαίαν καὶ χαιρετᾶ. Ἐὰν ἡ Σημαία δὲν εἶναι ὁρατή, ἀκούεται ὅμως τὸ ἐμβατήριον αὐτῆς, ὁ στρατιωτικὸς λαμβάνει τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς.

16. Χαιρετισμὸς ἀπονέμεται καὶ πρὸς τὰς Σημαίας ξένων κρατῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΛΑ

17. Στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν θρησκευτικὴν πομπήν, ἤτοι τὸν Ἅγιον Ἐπιτάφιον, τὸν Σταυρόν, τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, λιτανείαν Ἁγίας Εἰκόνος ἢ κηδείαν ἀνεγνωρισμένου θρησκεύματος, χαιρετᾶ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζεται.

18. Ὁ χαιρετισμὸς ἀπονέμεται πρὸς τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα τῆς πομπῆς.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

19. Στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας χαιρετᾶ αὐτὸν κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα.

20. Βαδίζων στρατιωτικὸς καὶ διερχόμενος ἔμπροσθεν τοῦ εὑρισκομένου ἐν στάσει Προέδρου στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀποστάσεως 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ χαιρετᾶ ἐξακολουθῶν νὰ βαδίζῃ καὶ νὰ τηρῇ τὴν στάσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μέχρις ὅτου παρέλθῃ κατὰ 4 βήματα ἀπ' αὐτοῦ. Ὄπισθεν τούτου βαδίζων δὲν ὑπερβαίνει αὐτόν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΣ

21. Πᾶς στρατιωτικὸς βαδίζων καὶ συναντῶν ἀνώτερόν του, στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀποστάσεως 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ χαιρετᾶ, ἐξακολουθῶν νὰ βαδίζῃ καὶ νὰ τηρῇ τὴν στάσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μέχρις ὅτου ὑπερβῇ αὐτόν.

Ὄπισθεν τούτου ὅταν βαδίζῃ καὶ εἶναι ἀναγκασμένος νὰ τὸν ὑπερβῇ, χαιρετᾶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ τηρεῖ τὴν στάσιν τοῦ χαιρετισμοῦ μέχρις ὅτου ὑπερβῇ αὐτὸν κατὰ 2 βήματα.

22. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον τρόπον ἀπονέμεται χαιρετισμός, ὑπὸ παντὸς στρατιωτικοῦ καὶ πρὸς τοὺς Μητροπολίτας, φέροντας τὸ ἀρχιερατικὸν ἐγκόλπιον.

23. Πᾶς ὁπλίτης συναντῶν τὸν Πρωθυπουργόν, τον Ὑπουργὸν ἢ Ὑφυπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἢ Ἀνώτατον Ἀξιωματικὸν χαιρετᾶ αὐτούς, ὡς καθορίζεται εἰς την παράγραφον 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον χαιρετᾶ καὶ τὸν διοικητὴν τοῦ οἰκείου Στρατοπέδου ἢ τὸν διοικητὴν τῆς οἰκείας Μονάδος κατὰ τὴν συνάντησίν του μετ' αὐτῶν, ἐντὸς τοῦ Στρατοπέδου καὶ ἐφ' ὅσον αὐτοὶ φέρουν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.

24. Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω στρατιωτικούς, φέροντας πολιτικὴν περιβολήν, οἱ ὁπλῖται ἀπονέμουν χαιρετισμὸν ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 21 ἀνωτέρω.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΙΣΤΑΜΕΝΩΝ Η ΚΑΘΗΜΕΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

25. Πᾶς στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος ἵσταται κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν εἰς τὰς παραγράφους 11, 17 καὶ 19 τοῦ παρόντος ἄρθρου συμβόλων ἢ ὑψηλῶν προσώπων λαμβάνει μέτωπον πρὸς τὸ μέρος διελεύσεώς των καὶ χαιρετᾶ ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐὰν δὲ κάθεται, ἐγείρεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω.

26. Πᾶς στρατιωτικὸς ὁ ὁποῖος ἵσταται κατὰ τὴν διέλευσιν ἀνωτέρου του, λαμβάνει μέτωπον πρὸς τὸ μέρος τῆς διελεύσεώς του, στρέφει ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς αὐτὸν ἐξ ἀποστάσεως 4 βημάτων ἀπὸ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ χαιρετᾶ μέχρις ὅτου ὁ ἀνώτερος ὑπερβῇ αὐτόν. Ἐὰν δὲ κάθεται, ἐγείρεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω. Ὁ ἀνώτερος ἐὰν κάθεται, ἀνταποδίδει τὸν χαιρετισμὸν καθήμενος.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΕΠΟΧΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

27. Οἱ ἐπιβαίνοντες ἐπὶ ὀχημάτων στρατιωτικοὶ χαιρετοῦν ἢ ἀνταποδίδουν τὸν χαιρετισμὸν καθήμενοι.

28. Κατὰ τὴν συνάντησιν ὅμως τῶν εἰς τὰς παραγράφους 11, 17 καὶ 19 συμβόλων ἢ ὑψηλῶν προσώπων, τὸ μεταφορικὸν μέσον, ἐφ' ὅσον εἶναι στρατιωτικόν, καὶ ἐφ' ὅσον αἱ συνθῆκαι κυκλοφορίας ἐπιτρέπουν τὴν στάσιν, ἵσταται εἰς τὸ δεξιὸν τῆς ὁδοῦ καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ στρατιωτικοὶ κατέρχονται, τάσσονται πρὸς τὸ μέρος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔρχονται τὰ τιμώμενα σύμβολα ἢ ὑψηλὰ πρόσωπα καὶ ἀπονέμουν τὸν χαιρετισμὸν ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παρ. 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐὰν ἡ στάσις δὲν εἶναι δυνατή, τὸ ὄχημα ἐλαττώνει κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν ταχύτητα αὐτοῦ καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ στρατιωτικοὶ χαιρετοῦν καθήμενοι.

Ἐὰν τὸ μεταφορικὸν μέσον εἶναι ἰδιωτικὸν καὶ σταματήσῃ, οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ στρατιωτικοὶ κατέρχονται καὶ ἐνεργοῦν ὡς ἀνωτέρω, ἄλλως χαιρετοῦν καθήμενοι.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΟΔΗΓΩΝ

29. Στρατιωτικοὶ ὁδηγοῦντες αὐτοκίνητα, δίκυκλα, ποδήλατα ἢ φορτηγὰ κτήνη δὲν χαιρετοῦν οὐδὲ στρέφουν τὴν κεφαλὴν πρὸς συναντώμενον ἀνώτερόν των.

30. Κατὰ τὴν συνάντησίν των ὅμως μετὰ τῶν εἰς τὰς παραγράφους 11, 17 καὶ 19 τοῦ παρόντος ἄρθρου συμβόλων ἢ ὑψηλῶν προσώπων ἐνεργοῦν ὡς κατωτέρω:

α) Οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων ἢ δικύκλων σταματοῦν, εἰ δυνατὸν τὸ ὄχημά των εἰς τὸ δεξιὸν τῆς ὁδοῦ, κατέρχονται αὐτοῦ καὶ ἀφοῦ ἵστανται παρὰ τὸν κινητῆρα τοῦ ὀχήματος χαιρετοῦν ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ παρόντος Ἄρθρου. Ἐὰν ἡ στάσις δὲν εἶναι δυνατή, συνεχίζουν τὴν κίνησίν των μὲ ἠλαττωμένην κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτητα, καὶ δὲν χαιρετοῦν, οὐδὲ στρέφουν τὴν κεφαλήν.

β) Οἱ ὁδηγοὶ ποδηλάτων, ἐφ' ὅσον μὲ καθίσταται δυνατὴ ἡ στερέωσις τοῦ ποδηλάτου ἐνεργοῦν ὡς οἱ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων, ἄλλως ἀφοῦ διακόψουν κίνησιν, ἵστανται ἱππαστὶ ἐπὶ τοῦ ποδηλάτου, τηροῦν τοὺς πόδας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κρατοῦντες δὲ τὸ σύστημα ὁδηγήσεως διὰ τῶν δύο χειρῶν, στρέφουν μετὰ ζωηρότητος τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ τιμώμενα σύμβολα ἢ ὑψηλὰ πρόσωπα.

γ) Οἱ ὁδηγοῦντες φορτηγὰ κτήνη ἵστανται, λαμβάνουν τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς, στρέφουν ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ βλέμμα πρὸς τὰ τιμώμενα σύμβολα ἢ ὑψηλὰ πρόσωπα καὶ κρατοῦν τὰ ἡνία διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ὡς ὁρίζεται εἰς τὸν σχετικὸν Κανονισμόν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΧΕΙΡΑΨΙΑΣ

31. Κατὰ τὸν διὰ χειραψίας χαιρετισμὸν ὁ κατώτερος οὐδέποτε τείνει πρῶτος τὴν χεῖρα πρὸς τὸν ἀνώτερόν του, σπεύδει ὅμως ν' ἀνταποκριθῇ εὐθὺς ὡς ὁ ἀνώτερος τείνει πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα ἀφοῦ ἀφαιρέσει προηγουμένως, ἐὰν φέρῃ τὸ χειρόκτιον τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀνώτερος δὲν φέρει χειρόκτια. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνώτερος φέρει χειρόκτια, ὁ κατώτερος δὲν ἀφαιρεῖ ταῦτα κατὰ τὸν χαιρετισμόν.

32. Στρατιωτικοὶ εὑρισκόμενοι εἰς τὴν γραμμὴν ἢ ἐπικεφαλῆς τεταγμένων τμημάτων ἐνεργοῦν ὡς ἀνωτέρω, χωρὶς ὅμως ν' ἀφαιροῦν τὸ χειρόκτιον.

33. Κατὰ τὸν διὰ χειραψίας χαιρετισμὸν οἱ στρατιωτικοὶ δὲν ὑποκλίνονται, ὅταν ὅμως εἶναι ἀσκεπεῖς, εἴτε μὲ στρατιωτικὴν στολὴν εἴτε μὲ πολιτικὴν περιβολὴν κλίνουν ἐλαφρῶς τὴν κεφαλήν.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

34. Οἱ μαθηταὶ τῶν Παραγωγικῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν ἀπονέμουν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των μαθητὰς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικούς. Πρὸς τοὺς ἀνθυπασπιστάς, τοὺς δοκίμους ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ὁπλίτας δὲν ἀπονέμουν χαιρετισμόν, οὐδὲ δικαιοῦνται τοιούτου ἐκ μέρους αὐτῶν.

35. Οἱ μαθηταὶ τῶν Παραγωγικῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν ἀπονέμουν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των μαθητὰς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς στρατιωτικοὺς ἐξαιρέσει τῶν κληρωτῶν ὁπλιτῶν πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀπονέμουν χαιρετισμόν, οὐδὲ δικαιοῦνται τοιούτου ἐκ μέρους αὐτῶν.

Ἄρθρον 17.

Εἴσοδος εἰς κλειστὸν χῶρον.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς προσερχόμενος ἐνώπιον ἀνωτέρου του εὑρισκομένου ἐντὸς αἰθούσης, γραφείου ἢ ἄλλου κλειστοῦ χώρου, ἀφαιρεῖ ἐὰν φέρῃ, τὰ χειρόκτιά του καὶ τὸ κάλυμμα κεφαλῆς, κρατῶν ταῦτα ὡς κατωτέρω:

α) Προκειμένου περὶ ὑφασματίνου καλύμματος κεφαλῆς (πηλικίου, μπερὲ ἢ δικώχου) θέτει τοῦτο ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν μασχάλην μὲ τὸ ἐθνόσημον πρὸς τὰ ἔμπρὸς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καλύμματος πρὸς τὸ μέρος τοῦ σώματος. Ἡ ἀριστερὰ χείρ, ὑποβαστάζουσα τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, τηρεῖται τεταμένη κατακορύφως πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ τοῦ σώματος.

Τὰ χειρόκτια ἀναδεδιπλωμένα ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς παλάμης μὲ τοὺς δακτύλους αὐτῶν πρὸς τὰ ἔμπρός.

β) Προκειμένου περὶ κράνους, κρατεῖ τοῦτο διὰ τῆς ἀριστερᾶς παλάμης παρὰ τὸ σημεῖον προσαρμογῆς τοῦ ὑποσιαγόνου, μὲ τοὺς τέσσαρας δακτύλους ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ κράνους τὸν ἀντίχειρα ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράνους πρὸς τὰ ἀριστερὰ τὰ δὲ χειρόκτια ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς παλάμης ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τηρεῖται τεταμένη καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ τοῦ σώματος.

γ) Οἱ ἀξιωματικοί, ἐὰν φέρουν ξίφος, κρατοῦν τοῦτο καὶ τὸ κάλυμμα κεφαλῆς, ὡς ὁρίζεται εἰς τὸν οἰκεῖον Κανονισμόν.

δ. Ἐὰν φέρῃ πολιτικὴν περιβολήν, κρατεῖ τὸν πῖλον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἀπὸ τοῦ γύρου, μὲ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ πίλου πρὸς τὰ δεξιά, τὸ ἐμπρόσθιον μέρος αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐμπρός, τὰ χειρόκτια ἐντὸς τῆς ἀριστερᾶς παλάμης. Ἡ ἀριστερὰ χεὶρ τηρεῖται τεταμένη καὶ ἐφαπτομένη τοῦ ἀριστεροῦ πλευροῦ τοῦ σώματος.

2. Ἐν συνεχείᾳ κρούει τὴν θύραν καὶ εὐθὺς ὡς λάβῃ τὴν ἄδειαν εἰσόδου, εἰσέρχεται καὶ χαιρετᾷ δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς.

Ἀπερχόμενος χαιρετᾷ ὁμοίως καὶ καλύπτεται μετὰ τὴν ἔξοδόν του.

3. Πᾶς στρατιωτικὸς προκειμένου νὰ εἰσέλθῃ εἰς κλειστὸν χῶρον ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται κατώτερός του, ὁ ὁποῖος δὲν τελεῖ ὅμως ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, κρούει προηγουμένως τὴν θύραν.

Ἄρθρον 18.

Τελεταί.

1. Στρατιωτικὸς παρακολουθῶν θείαν λειτουργίαν, δοξολογίαν, ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἢ ἄλλην θρησκευτικὴν τελετήν, ἐντὸς ἱερῶν ναῶν, κρατεῖ τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ χειρόκτια ὡς καθορίζεται εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ Ἄρθρου 17 καὶ λαμβάνει τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς κατὰ τὰς ἀκολούθους στιγμάς:

α) Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

β) Κατὰ τὴν Μεγάλην Εἴσοδον, ἤτοι ὅταν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς φέρων τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

γ) Κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως (Πιστεύω) καὶ τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς (Πάτερ ἡμῶν).

δ) Κατὰ τὴν προσφοράν, ἤτοι ὅταν ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῇ «Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν».

2. Κατὰ τὰς εἰς τὴν ὕπαιθρον τελετάς, εἰς ὅ,τι μὲν ἀφορᾷ τὸ θρησκευτικὸν μέρος τῆς τελετῆς, ἐὰν περιλαμβάνεται τοιοῦτον εἰς τὴν τελετὴν ὁ στρατιωτικὸς συμμορφοῦται μὲ τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφερόμενα, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον μέρος ἐνεργεῖ ὡς κατωτέρω:

α) Χαιρετᾷ κατὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἀποχώρησιν τῆς πολεμικῆς Σημαίας, κατὰ τὴν ἔπαρσιν καὶ ὑποστολὴν τῆς Σημαίας καὶ κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου.

β) Λαμβάνει τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς κατὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἀποχώρησιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τῆς προσευχῆς ὑπὸ τῆς μουσικῆς, κατὰ τὴν τήρησιν σιγῆς ἑνὸς λεπτοῦ, κατὰ τὸ προσκλητήριον νεκρῶν, κατὰ τὸν χρόνον καταθέσεως τοῦ στεφάνου καὶ κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον ἀπαγγέλλεται ὁ στρατιωτικὸς ὅρκος.

Ἄρθρον 19.

Προσαγορεύσεις.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀποτεινόμενος πρὸς ἀνώτερόν του, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταξιάρχου συμπεριλαμβανομένου, προσαγορεύει αὐτὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ του προτάσσων τὴν λέξιν «Κύριε», ἀποτεινόμενος δὲ πρὸς Ὑποστράτηγον ἢ Ἀντιστράτηγον, προσαγορεύει αὐτὸν διὰ τῆς λέξεως «Στρατηγέ».

2. Πᾶς στρατιωτικὸς ἀποτεινόμενος πρὸς κατώτερόν του, ἐὰν μὲν οὗτος εἶναι ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστής, προσαγορεύει αὐτὸν διὰ τοῦ βαθμοῦ του προτάσσων τὴν λέξιν «Κύριε», ἐὰν δὲ εἶναι ὑπαξιωματικὸς προσαγορεύει αὐτὸν ἁπλῶς διὰ τοῦ βαθμοῦ του.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ἐὰν τὸ κρίνῃ ἀναγκαῖον προσθέτει καὶ τὸ ἐπώνυμον, μετὰ τὸν βαθμόν.

3. Οἱ στρατιῶται προσαγορεύονται διὰ τῶν καθ' Ὅπλον ἢ Σῶμα ἰδιαιτέρων τυχὸν ὀνομασιῶν, ὡς στρατιώτης, πυροβολητής, καταδρομεύς, ἀλεξιπτωτιστής, πεζοναύτης κλπ., ἢ διὰ τοῦ ἐπωνύμου των.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

4. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας προσαγορεύεται διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Πρόεδρε».

5. Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης προσαγορεύονται διὰ τῶν φράσεων: «Κύριε Πρωθυπουργέ», καὶ «Κύριε Ὑπουργέ», ἀντιστοίχως.

6. Ὁ Ἀρχιστράτηγος προσαγορεύεται διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Ἀρχιστράτηγε». Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καθὼς καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων τῶν Κλάδων Ἐνόπλων Δυνάμεων προσαγορεύονται διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Ἀρχηγέ» καὶ οἱ Ὑπαρχηγοὶ διὰ τῆς φράσεως «Κύριε Ὑπαρχηγέ».

7. Οἱ ἐπιτελάρχαι οἱουδήποτε κλιμακίου φέροντες βαθμὸν Ταξιάρχου συμπεριλαμβανομένου καὶ κάτω, οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων καὶ οἱ ὑπασπισταὶ οἱουδήποτε κλιμακίου προσαγορεύονται, ὑπὸ τῶν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς των στρατιωτικῶν, διὰ τῶν φράσεων:

«Κύριε Ἐπιτελάρχα», «Κύριε Διοικητά», «Κύριε Ὑποδιοικητά» καὶ «Κύριε Ὑπασπιστά», ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 20.

Προφορικαὶ Ἀναφοραί.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΥΠΟ ΑΟΠΛΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

1. Πᾶς στρατιωτικὸς προσερχόμενος ἐνώπιον ἀνωτέρου

του διὰ νὰ ἀποτείνῃ πρὸς αὐτὸν προφορικὴν ἀναφοράν, πλησιάζει αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων, ἵσταται εἰς προσοχὴν χαιρετᾶ, καταβιβάζει τὴν χεῖρα, παρουσιάζεται ἀναφέρων τὸν βαθμόν, τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν ἐκτελεῖ καὶ εἰς τὴν συνέχειαν δίδει ἀναφοράν, ἡ ὁποία ἀρχίζει διὰ τῆς φράσεως:

«Λαμβάνω τὴν τιμήν.... (προσαγόρευσις) ν' ἀναφέρω ....» καὶ ὁμιλεῖ ζωηρῶς συντόμως καὶ σαφῶς.

2. Προκειμένου νὰ ἐπιδώσῃ ἔγγραφον, κρατεῖ τοῦτο διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, ἐνεργεῖ ὡς ἀνωτέρω, ἀναφέρων ὡς ἑξῆς: «Λαμβάνω τὴν τιμήν.... (προσαγόρευσις) ν' ἀναφέρω ὅτι ὁ κύριος (βαθμός, ὀνοματεπώνυμον), μὲ διέταξε νὰ σᾶς παραδώσω τὸ ἔγγραφον τοῦτο» καὶ ἐπιδίδει τὸ ἔγγραφον διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός.

3. Ἀφοῦ δοθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου ἡ ἀπάντησις ἂν μὲν ὁ ἀναφέρων εἶναι ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς ἀποσύρεται ἀφοῦ χαιρετήσῃ, ἂν δὲ εἶναι ὁπλίτης χαιρετᾶ, ἐκτελεῖ μεταβολὴν καὶ ἀποσύρεται.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΥΠΟ ΕΝΟΠΛΟΥ ΟΠΛΙΤΟΥ

4. Ἔνοπλος ὁπλίτης προσερχόμενος ἐνώπιον ἀνωτέρου του διὰ νὰ ἀναφέρῃ ἢ παραδώσῃ ἔγγραφον, φέρει πάντοτε τὸ ὅπλον του εἰς θέσιν «Ἀναρτήσατε» ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ ὤμου, πλησιάζει τὸν ἀνώτερον εἰς τὴν κανονικὴν ἀπόστασιν τῶν δύο βημάτων καὶ ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν χαιρετᾶ, δεδομένου ὅτι ἡ δεξιὰ χεὶρ κρατεῖ τὸ ὅπλον.

5. Οἱ ἔνοπλοι ἀγγελιοφόροι φέρουν τὸ ὅπλον χιαστὶ καὶ ἐνεργοῦν ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

6. Ἀναφορὰ ὑπὸ Μουσικῶν καὶ Σαλπιγκτῶν.

Οἱ μουσικοὶ καὶ οἱ σαλπιγκταί, προκειμένου ν' ἀναφέρουν πρὸς ἀνωτέρους των πλησιάζουν εἰς τὴν καθωρισμένην ἀπόστασιν τῶν δύο βημάτων κρατοῦντες διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μουσικὸν ὄργανον ἢ τὴν σάλπιγγα καὶ ἐνεργοῦν ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν χαιρετοῦν.

7. Ἀναφορὰ ὑπὸ Ἐφίππου Στρατιωτικοῦ.

Ἔφιππος στρατιωτικὸς ἀναφέρων πρὸς ἀνώτερόν του, ἂν οὗτος εἶναι ἔφιππος τοποθετεῖται ἀριστερὰ ἐὰν δὲ ὁ ἀνώτερος εἶναι πεζός, τότε ὁ κατώτερος ἀφιππεύει, προχωρεῖ κρατῶν τὰ ἡνία διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρός, πλησιάζει τὸν πρὸς ὃν ἀποτείνεται, εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων καὶ ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Ἀναφορὰ Ἀξιωματικοῦ μὲ Γυμνὸν ξίφος.

Ἀξιωματικός, μὲ γυμνὸν ξίφος, ὑποβάλλων ἀναφορὰν πρὸς ἀνώτερόν του πλησιάζει αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν τριῶν βημάτων, ἵσταται εἰς προσοχὴν χαιρετᾶ διὰ τοῦ ξίφους, ἐπαναφέρει αὐτὸ εἰς θέσιν «Φέρτε» καὶ ἔπειτα ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

9. Ἀναφορὰ εἰς Κλειστὸν Χῶρον.

Ὁ πρὸς ἀνώτερόν του, εἰς κλειστὸν χῶρον προσερχόμενος διὰ νὰ ἀποτείνῃ προφορικὴν ἀναφοράν, εἰσέρχεται καὶ χαιρετᾶ ὡς καθορίζεται εἰς ἄρθρον 17, ἔπειτα δὲ πλησιάζει τὸν ἀνώτερόν του εἰς τὴν καθωρισμένην ἀπόστασιν τῶν δύο βημάτων, ἐνεργεῖ ὡς εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι χαιρετᾶ διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς, δεδομένου ὅτι θὰ εἶναι ἀσκεπής.

ΤΡΟΠΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΑΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

10. Πᾶς προϊστάμενος δέχεται τὰς μὲν συνήθεις ἀναφορὰς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς ὡρισμένας ὥρας καὶ εἰς τὸν ὡρισμένον τόπον, φέρων τὴν καθωρισμένην στολήν, τὰς δὲ ἐκτάκτους πανταχοῦ, ἀλλὰ κανονικῶς ἐνδεδυμένος καὶ πάντοτε ὄρθιος.

11. Ὡς ὁ ἀποτείνων τὴν ἀναφορὰν κατώτερος ὀφείλει νὰ ἐκτελῇ τοῦτο μεθ' ὅλου τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, οὕτω καὶ ὁ δεχόμενος ταύτην ἀνώτερος ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ἀναφέροντα τὴν προσήκουσαν ἀκρόασιν μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης εὐσχημοσύνης καὶ ἀξιοπρεπείας, ἀνταποδίδων πάντα κατὰ τὴν ἀναφορὰν ἀπονεμόμενον χαιρετισμόν.

12. Οὐδέποτε ἀναφορὰ γίνεται δεκτὴ ἐπὶ παρουσίᾳ προσώπων μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν οἰκείαν Στρατιωτικὴν Ἀρχήν, ἂν δὲ ὁ ἀνώτερος εὑρίσκεται μεταξὺ τοιούτων προσώπων, εἰδοποιεῖται καὶ δέχεται τὴν ἀναφορὰν κατ' ἰδίαν.

Ἄρθρον 21.

Ἔγγραφοι Ἀναφοραί.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

1. Τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἐκτιθέμενα ἀφοροῦν εἰς ἀτομικὰς ἀναφορὰς αἱ ὁποῖαι ὑποβάλλονται ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν. Τὰ περὶ ἀναφορῶν καὶ πάσης φύσεως ἐγγράφων τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν περιλαμβάνονται εἰς τὸν Κανονισμὸν Στρατιωτικῆς Ἀλληλογραφίας.

2. Αἱ ἔγγραφοι ἀναφοραὶ τῶν στρατιωτικῶν χαρακτηρίζονται ὑπηρεσιακαὶ μὲν ἂν ἀφοροῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, μὴ ὑπηρεσιακαὶ δὲ ἂν ἀφοροῦν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους.

3. Ὅλαι αἱ ἔγγραφοι ἀναφοραὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑποβάλλονται πάντοτε εἰς τοὺς ἀνωτέρους ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν ὁποίων διατελοῦν οἱ ἀναφέροντες.

4. Ὁ τύπος τῆς ἐγγράφου ἀτομικῆς ἀναφορᾶς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπόδειγμα 2ον τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

5. Ἡ ἔγγραφος ἀναφορὰ πρέπει νὰ εἶναι σύντομος, σαφὴς καὶ ἀκριβής, γραμμένη εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ Κράτους καὶ διατυπωμένη μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ. Αὕτη ἄρχεται πάντοτε, ὡς καὶ ἡ προφορικὴ ἀναφορά, διὰ τῆς φράσεως: «Λαμβάνω τὴν τιμήν....».

ΕΓΓΡΑΦΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

6. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπευθύνωνται ἐγγράφως, διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

α) Ὅταν εὑρίσκωνται εἰς τόπον διάφορον τοῦ τόπου τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπευθύνονται.

β) Ὅταν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ἀπαιτῆται γραπτὴ ἀπόφασις ἢ ἐνέργεια ἄλλης Ἀρχῆς.

γ) Ὅταν ἡ ἀναφορὰ ἀπαιτῇ δικαστικὴν ἐνέργειαν.

δ) Ὅταν πρόκειται περὶ ἀντικειμένου διοικητικῆς ἢ οἰκονομικῆς φύσεως, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἐγγράφους ἀποδείξεις.

ε) Ὅταν θεωροῦν τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἐπὶ τοσοῦτον οὐσιώδη διὰ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἢ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, ὥστε κρίνουν ἀναγκαίαν τὴν δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς ὑποστήριξίν της.

7. Ἐπὶ τῶν μὴ ὑπηρεσιακῶν ἀναφορῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν ἐπικολλᾶται χαρτόσημον, ἀξίας ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου ὡς καὶ τὸ προβλεπόμενον ἔνσημον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ.

ΕΓΓΡΑΦΟΙ ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΟΠΛΙΤΩΝ

8. Οἱ ὁπλῖται, ὅταν διοικοῦν ἀπεσπασμένα τμήματα, ὅταν εἶναι διωρισμένοι ἀρχιφύλακες ἢ ἐφοδεύοντες ἢ ὅταν ἐκτελοῦν στρατονομικὰ καθήκοντα, ἀπευθύνονται ἐγγράφως, ἀλλὰ μόνον διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

9. Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, εἴτε πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἴτε εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, οἱ ὁπλῖται ἀναφέρονται προφορικῶς.

Ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ὁπλίτου ἀπαιτῆται ἀπόφασις ἢ ἐνέργεια ἄλλης Ἀρχῆς, ἡ δεχομένη τὴν ἀναφορὰν στρατιωτικὴ Ἀρχὴ ἀπευθύνεται, ὅπου πρέπει ἐγγράφως.

10. Κατ' ἐξαίρεσιν οἱ μόνιμοι καὶ ἐθελονταὶ ὑπαξ/κοὶ ἀπευθύνονται ἐγγράφως διὰ ζητήματα εἰδικῶς καθοριζόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Κανονισμῶν καὶ διαταγῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Παράστασις καὶ Συμπεριφορά.

Ἄρθρον 22.

Στολή.

1. Αἱ διάφοροι στολαί, τὰ εἴδη ἐκ τῶν ὁποίων αὐταὶ ἀποτελοῦνται καθὼς καὶ ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖον φέρονται, καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Κανονισμῶν περὶ στολῆς καὶ τῶν σχετικῶν διαταγῶν.

2. Τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ στρατιωτικοὶ εἴτε εὑρίσκονται συγκεντρωμένοι καὶ ἀποτελοῦν Στράτευμα, ἢ εἶναι μεμονωμένοι, ἢ διατελοῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἢ εὑρίσκονται ἐκτὸς ὑπηρεσίας, εἶναι πρωτίστης σπουδαιότητος. Τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς συμβάλλει εἰς τὸ γόητρον τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Μονάδος. Ἀποδεικνύει τὴν πειθαρχίαν καὶ ὅτι ἕκαστον ἄτομον τοῦ Στρατεύματος σέβεται τὸν ἑαυτόν του, τὸν Σρατὸν καὶ τοὺς Κανονισμούς.

3. Πᾶς διοικητὴς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν καὶ ἐπιβλέπει μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα τὸ ὁμοιόμορφον καὶ τὴν καθαριότητα αὐτῆς καθὼς καὶ τὸν κανονικὸν τρόπον ποὺ φέρεται αὐτὴ καὶ τὰ διάφορα ἐξαρτήματα αὐτῆς.

Ἀπαγορεύει αὐστηρῶς οἱανδήποτε ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην, τροποποίησιν ἢ προσθήκην, ἡ ὁποία ἀντιβαίνει εἰς τὰς περὶ στολῆς διατάξεις. Ἐὰν διαπιστώσῃ τοιαύτην παράβασιν, προκειμένου μὲν περὶ ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ, ἢ μονίμου ἢ ἐθελοντοῦ ὑπαξιωματικοῦ, τιμωρεῖ τὸν παραβάτην καὶ ἀπαγορεύει εἰς τοῦτον νὰ φέρῃ τὴν τροποποιηθεῖσαν στολήν, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ κληρωτοῦ ὁπλίτου, ἐκτὸς τῆς ποινῆς, διατάσσει τὴν χορήγησιν νέας στολῆς καὶ τὸν καταλογισμὸν τοῦ ἀντιτίμου εἰς βάρος τῆς ἰδιαιτέρας περιουσίας τοῦ παραβάτου.

4. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος καθορίζει τὰ τῆς στολῆς τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀνδρῶν εἰς πάντα τὰ εἴδη τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος. Ὁ Φρούραρχος, συμμορφούμενος ἐν προκειμένῳ καὶ μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς, κανονίζει τὰ τῆς στολῆς τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὴν πόλιν καθὼς καὶ τῶν τμημάτων τῶν διοριζομένων εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς Φρουρᾶς, ἀσκεῖ δὲ συνεχῆ ἐπίβλεψιν διὰ τὸ κανονικὸν τῆς στολῆς τῶν εἰς τὴν πόλιν κυκλοφορούντων στρατιωτικῶν.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗΝ

5. Εἰς τὰς ξένας χώρας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρεται ἡ στρατιωτικὴ στολὴ παρὰ μόνον ὑπὸ τῶν κάτωθι στρατιωτικῶν:

α) Τῶν τοποθετημένων εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Πρεσβείας ἢ εἰς Συμμαχικὰ Στρατηγεῖα.

β) Τῶν εὑρισκομένων εἰς ἐπίσημον ἀποστολήν.

γ) Τῶν μεταβαινόντων ἢ διερχομένων δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς ξένας Στρατιωτικὰς Σχολάς.

6) Εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς διατελοῦντας εἰς ἄδειαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρουν τὴν στολήν των. Παρὰ ταῦτα ἐὰν παρίστανται ἀτομικῶς εἰς ἐπίσημον ἢ ἰδιωτικὴν τελετὴν δύνανται νὰ φέρουν τὴν στολήν των κατόπιν ἀδείας τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

ΟΠΛΙΣΜΟΣ

7. Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται, ἐκτὸς ὑπηρεσίας, δὲν φερουν ὁπλισμόν.

8. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἀνθυπασπισταὶ καθὼς καὶ οἱ μόνιμοι ἢ ἐθελονταὶ ὁπλῖται δύνανται νὰ φέρουν τὸν ἀτομικὸν ὁπλισμόν των (πιστόλιον ἢ περίστροφον) καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας, εἴτε ἐν στρατιωτικῇ εἴτε ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, κατόπιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς, ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ, ὑποχρεωμένου ὅπως ἀναφέρῃ ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου τούτου.

Ἄρθρον 23.

Πολιτικὴ Περιβολή.

ΜΟΝΙΜΟΙ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ

1. Οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἀνθυπασπισταὶ καθὼς καὶ οἱ μόνιμοι ἢ ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ἐκτὸς Στρατῶνος. Διὰ διαταγῶν τῶν οἰκείων Σχηματισμῶν δύναται νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τούτους ὅπως φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν καὶ ἐντὸς Στρατῶνος ἐκτὸς ὡρῶν ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως.

2. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτελοῦντες εἰδικὴν ὑπηρεσίαν δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολὴν καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἴτε ἐκτὸς εἴτε ἐντὸς τοῦ Στρατῶνος, κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

ΚΛΗΡΩΤΟΙ ΟΠΛΙΤΑΙ

3. Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται ὀφείλουν νὰ φέρουν τὴν στρατιωτικὴν στολὴν εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις εἴτε εὑρίσκονται εἰς ὑπηρεσίαν εἴτε ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

4. Τοῦ ἀνωτέρω κανόνος ὑπάρχουν αἱ ἀκόλουθοι ἐξαιρέσεις:

α) Οἱ ὁπλῖται Ἀσφαλείας Στρατεύματος καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολήν, κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος, ὁσάκις ἐκτελοῦν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν.

β) Οἱ ἀγγελιαφόροι ἢ ὁδηγοὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολήν, ἐκτὸς Στρατῶνος, κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον διετέθησαν.

γ) Ὁπλῖται εὑρισκόμενοι εἰς ἄδειαν ἀπουσίας καὶ ἐκτὸς Στρατῶνος δύνανται νὰ φέρουν πολιτικὴν περιβολήν. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας των πρόκειται νὰ ἐργασθοῦν, ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὰς ὥρας ἐργασίας των φέρουν πολιτικὴν περιβολήν.

5. Εἰς ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ φέροντες πολιτικὴν περιβολὴν πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι δι' ἐγγράφου ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος των.

Ἄρθρον 24.

Γενικοὶ κανόνες συμπεριφορᾶς ἐκτὸς Ὑπηρεσίας.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τὰ εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναφερόμενα δὲν ἀποτελοῦν ὁδηγὸν καλῆς συμπεριφορᾶς, ἀλλ' ἁπλῶς δίδουν γενικὰς ἀρχὰς καὶ ἐπισημαίνουν βασικὰς ὑποχρεώσεις, τῶν ὁποίων ἡ παράλειψις ἀποτελεῖ πειθαρχικὸν πταῖσμα καὶ ὡς τοιοῦτον τιμωρεῖται.

2. Ἡ ὑψηλὴ ἀποστολὴ τοῦ Στρατοῦ ἐπιβάλλει εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας τὴν τιμὴν νὰ φέρουν τὴν στρατιωτικὴν στολὴν ἄψογον παράστασιν καὶ συμπεριφοράν, εἰς πάντα τόπον καὶ χρόνον.

3. Ὁ στρατιωτικός, εἰς τὴν συμπεριφοράν του καὶ τὴν παράστασίν του, πρέπει πάντοτε νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ του.

Ὀφείλει νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι ἡ ὅλη ἐμφάνισίς του, καθὼς καὶ πᾶσα πρᾶξίς του, καλὴ ἢ κακή, δὲν ἀποδίδεται μόνον εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Μονάδα του καὶ εἰς τὸν Στρατὸν γενικῶς, τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ μέλος.

Διαπνεόμενος ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα ὀφείλει ὄχι μόνον ν' ἀποφεύγῃ πᾶσαν πρᾶξιν ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκθέσῃ τὸν Στρατόν, ἀλλὰ καὶ νὰ συμπεριφέρεται κατὰ τρόπον τιμῶντα τὸν ἑαυτόν του καὶ τὸν Στρατόν.

4. Οἱ στρατιωτικοὶ ὀφείλουν νὰ σέβωνται τοὺς Νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις καθὼς καὶ τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ νὰ παρέχουν πρὸς ταῦτα πᾶσαν συνδρομήν, ὁσάκις αὐτὴ ἤθελε ζητηθῇ.

5. Ἔναντι τῶν πολιτῶν ὁ στρατιωτικὸς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται μετ' ἀξιοπρεπείας καὶ εὐγενείας. Ἀποφεύγει ἐπι-

μελῶς τὰς μετ' αὐτῶν προστριβάς, τὰς ἔριδας καὶ τὰς προκλήσεις.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

6. Ἡ ἐμφάνισις τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει νὰ παρέχῃ εἰκόνα ἀτόμου σοβαροῦ, εὐπρεποῦς καὶ πολιτισμένου. Ἡ στολὴ πρέπει νὰ εἶναι καθαρὰ καὶ σιδηρωμένη, τὰ μεταλλικὰ μέρη τῆς στολῆς καὶ τὰ ὑποδήματα ἐστιλβωμένα, ἡ δὲ κόμη κοσμία. Ἡ ἀντιαισθητικὴ κόμη ὁ ἐξεζητημένος μύσταξ, τὸ ὑπογένειον καὶ αἱ μακραὶ παραγναθίδες ἀπαγορεύονται.

Γενικῶς ἡ ὅλη ἐμφάνισις τοῦ στρατιωτικοῦ πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἁπλότητα καὶ τὸ μέτρον.

7. Ἡ πολιτικὴ περιβολὴ τῶν Ἀξιωματικῶν πρέπει νὰ εἶναι κοσμία καὶ ἀνάλογος τοῦ τόπου παρουσίας, τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐποχῆς.

8. Οἱ ἐν στολῇ στρατιωτικοὶ καθήμενοι εἰς δημόσια κέντρα, εἰς κλειστὸν μὲν χῶρον εἶναι ἀσκεπεῖς, εἰς τὴν ὕπαιθρον δὲ δύναται νὰ εἶναι εἴτε ἀσκεπεῖς εἴτε κεκαλυμμένοι.

ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

10. Ἡ μεταξύ των συμπεριφορὰ τῶν στρατιωτικῶν, ἐκτὸς ὑπηρεσίας, πρέπει νὰ διέπεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα συναδελφότητος καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως, τὸ ὁποῖον ἀπορρέει ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οὗτοι ἀποτελοῦν μέλη μιᾶς οἰκογενείας, τῆς στρατιωτικῆς οἰκογενείας, ἡνωμένα διὰ τῶν δεσμῶν τῆς κοινῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν στρατιωτικῶν παραδόσεων.

Ἡ στρατιωτικὴ εὐγένεια ἐκφράζει τὴν ἀλληλεγγύην τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀντανακλᾷ τὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ στρατιωτικὸν πνεῦμα.

11. Καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀκόμη οἱ κατώτεροι ὀφείλουν σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρους των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ὁ σεβασμὸς οὗτος οὐδόλως πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὴν κολακείαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἐλάττωμα.

12. Ἡ προσφορὰ δώρων ὑπὸ κατωτέρων πρὸς ἀνώτερον, ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς καὶ τόσον ὁ ἀποδεχόμενος τὰ δῶρα ἀνώτερος ὅσον καὶ ὁ προσφέρων αὐτὰ κατώτερος πρέπει νὰ τιμωροῦνται.

Ἄρθρον 25.

Ἀπαγορεύσεις.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς στρατιωτικούς:

α) Νὰ μετέχουν εἰς πολιτικὰς συγκεντρώσεις ἢ ἄλλης φύσεως ἐκδηλώσεις πολιτικῆς ἢ συνδικαλιστικῆς χροιᾶς.

β) Νὰ προβαίνουν εἰς δημοσίας δηλώσεις πρὸς τὸν τύπον ἢ νὰ δημοσιεύουν ὁ,τιδήποτε εἰς αὐτὸν ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐξαιρέσει τῶν δημοσιευμάτων εἰς τὸν στρατιωτικὸν τύπον.

Προκειμένου περὶ δημοσιεύσεως συγγραμμάτων ἡ τοιαύτη ἄδεια παρέχεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

γ) Νὰ δίδουν διαλέξεις ἢ ὁμιλίας πρὸς τὸ κοινόν, ἄνευ ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

δ) Νὰ φοιτοῦν εἰς δημοσίας ἢ ἰδιωτικὰς σχολὰς ἢ ἐκπαιδευτικὰ ἐν γένει ἱδρύματα ἄνευ ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Ὡσαύτως ἀπαγορεύεται νὰ διδάσκουν εἰς ταῦτα ἄνευ ἀδείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, δυναμένου νὰ ἐκχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τοὺς διοικητὰς Σχηματισμῶν.

ε) Ν' ἀσκοῦν οἱονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ν' ἀσχολοῦνται μὲ οἱανδήποτε, ἀμειβομένην ἐργασίαν.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται, εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τοῦ Μουσικοῦ ἡ δημοσία διεύθυνσις ἰδιωτικῶν ὀρχηστρῶν ἢ ἡ παιάνισις εἰς ἰδιωτικὰς ὀρχήστρας καὶ θεάματα ἐπ' ἀμοιβῇ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ κατόπιν ὀνομαστικῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικοὺς ἡ ἄσκησις τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος λόγω τῆς ἰδιομορφίας τούτου καὶ τῆς γενικωτέρας κοινωνικῆς ἀποστολῆς του, κατόπιν ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ τοῦ δικαιώματος τούτου δυναμένου νὰ ἐκχωρηθῇ εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν Σχηματισμῶν(1).

στ) Νὰ συμμετέχουν εἰς Συλλόγους, Ἑνώσεις, Ἱδρύματα, Συνδέσμους, Σωματεῖα κλπ. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται, ἡ συμμετοχὴ εἰς τούτους ἐφ' ὅσον ἔχουν ἐπιστημονικούς, μορφωτικοὺς ἢ ἐκπολιτιστικοὺς σκοπούς, κατόπιν ὀνομαστικῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς ἐν λόγω συλλόγους ἔχει ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

2. Οἱ ἔφεδροι, ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται δύνανται κατὰ τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται εἰς ἄδειαν ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐπάγγελμά των, κατόπιν ἀδείας τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος των, φέροντες ὑποχρεωτικῶς πολιτικὴν περιβολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

Παρουσίασις καὶ ἀνάληψις διοικήσεως.

Ἄρθρον 26.

Παρουσιάσεις ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν.

1. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς παρουσιάζεται ἱεραρχικῶς εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτοῦ, μέχρι τοῦ διοικητοῦ αὐτοῦ, φέρων τὴν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένην στολήν, ὡς ἀκολούθως:

α) Ὁ λόγω μεταθέσεως ἢ ἀποσπάσεως ἀπερχόμενος τῆς θέσεώς του, παρουσιάζεται τὴν ἐπομένην τῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν ἐξετέλει.

β) Ὁ εἰς νέαν θέσιν τοποθετούμενος ἢ ἀποσπώμενος παρουσιάζεται τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεως καὶ προτοῦ ἀναλάβῃ τὰ νέα καθήκοντα αὐτοῦ.

γ) Ὁ προαγόμενος παρουσιάζεται τὴν ἐπομένην τῆς κοινοποιήσεως τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ.

2. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ οἱ ἐπανερχόμενοι ἐξ οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἀμέσους προϊσταμένους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὑπηρετοῦν εἰς τὴν αὐτὴν φρουράν.

3. Οἱ εἰς τὰ Ἐπιτελεῖα Σχηματισμῶν ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοὶ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Λοχαγοῦ καὶ ἄνω παρουσιάζονται εἰς ἅπαντας τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους αὐτῶν μέχρι τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σχηματισμοῦ, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1, ἀνωτέρω.

4. Εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ οἱ Ἀνώτατοι Ἀξκοὶ παρουσιάζονται εἰς ἅπαντας τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους αὐτῶν μέχρι τοῦ Ἀρχηγοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἀξκοὶ παρουσιάζονται μέχρι τοῦ προϊσταμένου των Κλιμακίου, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ἀνωτέρω. Περαιτέρω λεπτομέρειαι εἶναι δυνατὸν νὰ καθορίζωνται διὰ διαταγῶν τοῦ ΓΕΣ.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὑποπαραγράφου 1β καὶ ἐφ' ὅσον ὁ τοποθετηθεὶς ἢ ἀποσπασθεὶς πρόκειται, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, νὰ παρουσιασθῇ εἰς περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς τῶν ἱεραρχικῶς προϊσταμένων, τὴν παρουσίασιν ἐνεργεῖ ὁ ἄμεσος προϊστάμενος αὐτοῦ.

6. Ἐὰν ὁ προϊστάμενος δὲν διαμένῃ εἰς τὴν αὐτὴν Φρουρὰν δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ὑφιστάμενον τῆς ἐνώπιόν του, εἰς τὴν ἕδραν του, παρουσιάσεως, ἐπιφυλασσόμενος νὰ δεχθῇ τὴν παρουσίασιν τούτου εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

7. Οἱ διοικηταὶ Μονάδων, Συγκροτημάτων καὶ Σχηματισμῶν πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς διοικήσεως καθὼς καὶ μετὰ τὴν παράδοσιν ταύτης παρουσιάζονται εἰς τοὺς ἀμέσως προϊσταμένους αὐτῶν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι δὲν διαμένουν εἰς τὴν αὐτὴν Φρουράν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΕΝ ΣΩΜΑΤΙ

8. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Μονάδας ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ παρουσιάζονται ἐν σώματι εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος, ἅμα τῇ ἀναλήψει τῆς διοικήσεως ὑπὸ τούτου, εἰς

---

(1) Α.Ν. 1565/1939 «Περὶ κώδικος ἀσκήσεως τοῦ ἰατρικοῦ ἐπαγγέλματος».

ὥραν καθοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ, φέροντες τὴν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένην στολήν.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους παρουσιάζονται καὶ οἱ μόνιμοι καὶ ἐθελονταὶ Ὑπαξιωματικοὶ τῆς Μονάδος.

9. Ἐπίσης, ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ εἰς οἱανδήποτε θέσιν καὶ ἂν ὑπηρετοῦν, παρουσιάζονται ἐν σώματι εἰς τὸν ἄμεσον προϊστάμενον αὐτῶν, ἅμα τῇ ἀναλήψει ὑπὸ τούτου τῶν καθηκόντων του, εἰς ὥραν καθοριζομένην ὑπ' αὐτοῦ, φέροντες τὴν ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένην στολήν.

Ἄρθρον 27.

Ἀνάληψις Διοικήσεως Συγκροτημάτων καὶ μικροτέρων Κλιμακίων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἀναλαμβάνοντες διοίκησιν Συγκροτήματος Μονάδος, Ὑπομονάδος ἢ Διμοιρίας — Οὐλαμοῦ παρουσιάζονται εἰς τὰ Στρατεύματα τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνουν τὴν διοίκησιν αὐτῶν, εἰς ὥραν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ ἀμέσου προϊσταμένου αὐτῶν, ἀλλ' οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἐκ τούτου διαταραχὴ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.

2. Τὴν παρουσίασιν ἐνεργοῦν οἱ ἄμεσοι προϊστάμενοι τῶν παρουσιαζομένων.

3. Ἡ παρουσίασις τῶν νέων διοικητῶν Συγκροτημάτων καὶ Μονάδων καὶ ἡ ὑπὸ τούτων ἀνάληψις τῆς διοικήσεως γίνεται ταὐτοχρόνως μὲ τὴν παράδοσιν τῆς διοικήσεως ὑπὸ τῶν προκατόχων των.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ

4. Ἐὰν ὅλαι αἱ Μονάδες τοῦ Συγκροτήματος διαμένουν εἰς τὸ αὐτὸ Στρατόπεδον κατὰ τὴν παρουσίασιν παρατάσσεται ὁλόκληρον τὸ Συγκρότημα ἄλλως ἡ παρουσίασις λαμβάνει χώραν εἰς τὸ Στρατόπεδον κάποιας Μονάδος τοῦ Συγκροτήματος, ὁπότε ἐκ τῶν ὑπολοίπων Μονάδων τοῦ Συγκροτήματος παρίστανται οἱ διοικηταὶ μετὰ δύο ἀξιωματικῶν τοῦ ἐπιτελείου των καὶ ἀντιπροσωπευτικὸν τμῆμα δυνάμεως Διμοιρίας.

5. Τὰ Στρατεύματα, φέροντα τὴν κανονικὴν στολὴν παρελάσεων, ἄνευ ὀχημάτων ἢ κτηνῶν, λαμβάνουν σχηματισμὸν ἐπιθεωρήσεως συμφώνως πρὸς τὰ εἰς τὸν σχετικὸν Κανονισμὸν καθοριζόμενα.

Διοικητὴς τῆς παρατάξεως εἶναι ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ Συγκροτήματος ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Συγκροτήματος. Ὁ διοικητὴς τῆς παρατάξεως εὑρίσκεται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως καὶ εἰς τὴν κανονικὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου ζυγοῦ ἀπόστασιν.

Ἐφ' ὅσον τὸ Συγκρότημα διαθέτῃ Σημαίαν, αὕτη, μετὰ τῆς Φρουρᾶς αὐτῆς, τάσσεται εἰς τὸ δεξιὸν τῆς παρατάξεως.

6. Ὁ παραδίδων καὶ ὁ παραλαμβάνων, ἵστανται, ἐκτὸς παρατάξεως, εἰς ἀπόστασιν 20 βημάτων ἀπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς παρατάξεως καὶ μὲ μέτωπον πρὸς τὰ παρατεταγμένα Στρατεύματα.

7. Ὁ παρουσιάζων διοικητὴς προσεγγίζει τὸν χῶρον παρατάξεως. Ὁ διοικητὴς παρατάξεως παραγγέλλει «Προσοχή». Ὀλίγον δὲ πρὶν ὁ παρουσιάζων φθάσῃ εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως, ὁ διοικητὴς τῆς παρατάξεως παραγγέλλει «Παρουσιάστε ἄρμ» καὶ ἀφοῦ ἐκτελεσθῇ τὸ παράγγελμα σπεύδει καὶ ἀναφέρει εἰς τὸν παρουσιάζοντα, ἐνῷ ὁ παραδίδων καὶ ὁ παραλαμβάνων κινοῦνται καὶ τάσσονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ παρουσιάζοντος καὶ εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς βήματος ὄπισθεν αὐτοῦ. Ὁ παρουσιάζων ἵσταται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατάξεως καὶ ἔχει ἑκατέρωθεν αὐτοῦ τοὺς παραδίδοντα καὶ παραλαμβάνοντα διοικητάς. Καὶ οἱ τρεῖς ἀποδίδουν τὸν χαιρετισμὸν εἰς τὰ Στρατεύματα. Ὁ Διοικητὴς τῆς παρατάξεως ἵσταται ἓξ βήματα δεξιὰ καὶ ἓν βῆμα ὄπισθεν τοῦ παρουσιάζοντος, διὰ διαταγῆς δὲ αὐτοῦ παραγγέλλει «Παρὰ πόδα ἄρμ».

8. Ὁ παρουσιάζων, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα, ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον ἀνακήρυξιν: Ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται, ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὀφείλετε νὰ ἀναγνωρίσετε ὡς διοικητήν σας τὸν ..... (βαθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) καὶ νὰ ὑπακούετε εἰς αὐτόν, εἰς πᾶν ὅ,τι σᾶς διατάξῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν, τὴν τήρησιν τῶν νόμων καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἑλληνικῶν Ὅπλων».

9. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ παραδίδων διοικητής, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα, ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν: «Παραδίδων τὴν διοίκησιν τοῦ..... (τίτλος τοῦ Συγκροτήματος π.χ. 16ου Συντάγματος Πεζικοῦ) θὰ διατηρῶ μὲ ὑπερηφάνειαν τὴν ἀνάμνησιν τῆς περιόδου κατὰ τὴν ὁποίαν διετέλεσα διοικητὴς αὐτοῦ».

10. Ἔπειτα ὁ παραλαμβάνων διοικητής, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα, ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν: «Συναισθανόμενος τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐθύνην αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἐκ τῆς ἀναλήψεως τῆς διοικήσεως τοῦ..... (τίτλος Συγκροτήματος) δηλῶ ὅτι θὰ τηρήσω πιστῶς τοὺς στρατιωτικοὺς Κανονισμοὺς καὶ τοὺς Νόμους καὶ θὰ ἀπαιτήσω τὴν τήρησιν αὐτῶν ὑφ' ἁπάντων».

11. Ἀκολούθως ὁ παρουσιάσας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ παραλαμβάνοντος καὶ τοῦ παραδώσαντος, ἀκολουθούντων αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν δύο βημάτων ἐπιθεωρεῖ τὰ παρατεταγμένα Στρατεύματα ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸν σχετικὸν Κανονισμόν.

Ὁ διοικητὴς παρατάξεως ἀκολουθεῖ ὄπισθεν εἰς ἀπόστασιν 6 βημάτων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρατάξεως ἀκολουθεῖ παρέλασις πρὸ τοῦ παρουσιάσαντος, ἔχοντος ἑκατέρωθεν αὐτοῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν βήματος ὄπισθεν τοὺς παραλαβόντας καὶ παραδόντας διοικητάς.

12. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον ὁ παλαιὸς διοικητὴς δὲν εἶναι παρών, ἡ παρουσίασις τοῦ νέου διοικητοῦ διεξάγεται ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη παραλειπομένων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν παραδίδοντα διοικητήν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ προσωρινῶς ἐκτελῶν καθήκοντα διοικητοῦ εἶναι ὁ διοικητὴς τῆς παρατάξεως.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

13. Ἡ παρουσίασις τῶν διοικητῶν Ταγμάτων, Ἐπιλαρχιῶν καὶ Μοιρῶν, λαμβάνει χώραν ὡς ἐκτίθεται εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους.

14. Εἰς τὰς λοιπὰς Μονάδας τὴν παρουσίασιν τοῦ νέου διοικητοῦ ἐνεργεῖ ὁ παραδίδων διοικητὴς ἢ ὁ προσωρινῶς ἐκτελῶν καθήκοντα διοικητοῦ.

Ἡ διαδικασία γενικῶς εἶναι παρομοία μὲ τὴν διὰ τὸ Συγκρότημα περιγραφομένην μὲ τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις:

α) Ὁ παραδίδων διοικητὴς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὰ Στρατεύματα ἐκφωνεῖ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς παραδίδω τὴν διοίκησιν εἰς τὸν ..... (βαθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) τὸν ὁποῖον ὀφείλετε ν' ἀναγνωρίσετε, ὡς διοικητήν σας καὶ νὰ ὑπακούετε εἰς αὐτόν, εἰς πᾶν ὅ,τι σᾶς διατάξῃ διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν Νόμων. Παραδίδων τὴν διοίκησιν κλπ. (ὡς ἐν παραγράφῳ 9 ἀνωτέρω)».

β) Ἐὰν τὴν παρουσίασιν ἐνεργῇ ὁ προσωρινῶς ἐκτελῶν καθήκοντα διοικητοῦ, οὗτος ἀπευθύνει τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὡς διοικητὴν τόν..... (βαθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) καὶ νὰ ὑπακούωμεν εἰς αὐτὸν εἰς πᾶν ὅ,τι διατάξῃ, διὰ τὸ καλὸν τῆς Ὑπηρεσίας, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν Νόμων».

15. Εἰς τὰς Μονάδας αἱ ὁποῖαι δὲν διαθέτουν Στρατεύματα καθὼς καὶ εἰς τὰς διαφόρους μικρὰς Μονάδας ἡ παρουσίασις τῶν διοικητῶν δὲν ἀκολουθεῖ τύπον τινά.

16. Εἰς Μονάδας ἰσοτίμους πρὸς Συγκροτήματα ἢ πρὸς Σχηματισμοὺς ἡ παρουσίασις τῶν διοικητῶν γίνεται συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τὸ Συγκρότημα καθοριζόμενα.

17. Οἱ διοικηταὶ τῶν οἰκείων Σχηματισμῶν καθορίζουν, διὰ διαταγῆς αὐτῶν, τὰς Μονάδας εἰς τὰς ὁποίας ἡ παρουσίασις τῶν διοικητῶν θὰ γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4—12, 14 καὶ 15.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ ΥΠΟΜΟΝΑΔΩΝ ΚΑΙ ΔΙΜΟΙΡΙΩΝ—ΟΥΛΑΜΩΝ

18. Ἡ παρουσίασις τῶν Διοικητῶν Ὑπομονάδων γίνεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Μονάδος κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Μονάδος. Ὡσαύτως ἡ παρουσίασις τῶν διοικητῶν Διμοιριῶν καὶ Οὐλαμῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Ὑπομονάδος κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς Ὑπομονάδος.

19. Ὁ παρουσιάζων, ἔχων ἀριστερὰ αὐτοῦ τὸν παρουσιαζόμενον, ἵσταται εἰς τὸ κέντρον τῆς παρατεταγμένης Μονάδος ἢ Ὑπομονάδος καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ Στράτευμα λέγει:

«Σᾶς παρουσιάζω τόν..... (βαθμός, ἐπώνυμον, ὄνομα) ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν τοῦ ἢ τῆς..... (π.χ. 1ου Λόχου, ἢ τῆς 1ης Διμοιρίας)».

20. Εἰς τὴν συνέχειαν ὁ παρουσιασθεὶς χαιρετᾷ τὸν παρουσιάσαντα καὶ μεταβαίνει εἰς τὴν κανονικὴν θέσιν του εἰς τὴν Ὑπομονάδα ἢ τὴν Διμοιρίαν ἢ τὸν Οὐλαμὸν τῶν ὁποίων ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν.

21. Ἡ ἡμερησία διαταγὴ τοῦ παραδίδοντος διοικητοῦ ἀναγιγνώσκεται πρὸ τῆς παρουσιάσεως τοῦ νέου διοικητοῦ.

ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΩΝ

1. Οἱ τοποθετούμενοι, ὡς διοικηταὶ Ταξιαρχίας, Μεραρχίας, Σώματος Στρατοῦ ἢ Στρατιᾶς παρουσιάζονται εἰς τὸ Στρατηγεῖον τοῦ Σχηματισμοῦ πρὸς ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως.

2. Εἰς τὸ Στρατηγεῖον ὑποδέχεται τὸν νέον διοικητὴν ὁ παραδίδων διοικητὴς ἐφ' ὅσον εἶναι νεώτερος τούτου, ἄλλως ὁ Ὑποδιοικητὴς ἢ ὁ Ἐπιτελάρχης.

Κατὰ τὴν προσέλευσιν ἀποδίδονται εἰς τὸν νέον διοικητὴν αἱ προβλεπόμεναι τιμαί.

3. Ὁ παραδίδων διοικητὴς παρουσιάζει εἰς τὸν παραλαμβάνοντα τὸν Ὑποδιοικητήν, τὸν Ἐπιτελάρχην, τοὺς Διοικητὰς Ὅπλων καὶ τοὺς Διευθυντὰς Σωμάτων. Ὁ Ἐπιτελάρχης παρουσιάζει τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Ἐπιτελείου καὶ οἱ διοικηταὶ Ὅπλων καὶ Διευθυνταὶ Σωμάτων παρουσιάζουν τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῶν.

4. Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς διοικήσεως τοῦ Σχηματισμοῦ ὁ διοικητὴς ὀφείλει, τὸ δυνατὸν ταχύτερον, νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐπιθεωρήσῃ τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν του Μονάδας, Συγκροτήματα καὶ Σχηματισμούς, πρὸς ἀναγνώρισίν του ὑπὸ τῶν Στρατευμάτων.

5. Διὰ διαταγῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ καθορίζωνται περαιτέρω λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἀνάληψιν διοικήσεως Σχηματισμῶν ἢ τοιαῦται διὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς Ἀρχηγεΐας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄδειαι ἀπουσίας

Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 29.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ χορηγούμεναι ἄδειαι ἀπουσίας εἰς τοὺς μονίμους ἀξιωματικοὺς εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.
β) Ἄδειαι ἀπουσίας κανονικαί.
γ) Ἄδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς.
δ) Ἄδειαι ἀπουσίας ἐκπαιδευτικαί.
ε) Ἄδειαι ἀπουσίας ἀναρρωτικαὶ ἢ θεραπευτικαί.

2. Εἰς τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς καὶ εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς χορηγοῦνται ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω ἄδειαι ἀπουσίας ἐξαιρέσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

3. Ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας, αἱ ὁποῖαι χορηγοῦνται μόνον διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας, ἅπασαι αἱ λοιπαὶ δύνανται νὰ χορηγηθοῦν καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

4. Ἅπασαι αἱ χορηγούμεναι ἄδειαι ἀπουσίας εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς πλὴν τῶν ἡμερησίων, καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγήν.

5. Αἱ ἀνωτέρω ἄδειαι ἀπουσίας οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχουν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς. (Ἄρθρον 32, παράγρ. 3).

Ἄρθρον 30.

Ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

1. Ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας εἶναι αἱ διαρκείας μιᾶς ἕως τεσσάρων ἡμερῶν. Αὗται χορηγοῦνται κατόπιν ἐγγράφου ἀναφορᾶς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν, (ὑπόδειγμα 3).

2. Δικαίωμα Χορηγήσεως.

Αἱ ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας χορηγοῦνται, διὰ μὲν τοὺς ἀνήκοντας εἰς Μονάδας ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστάς, ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος, διὰ δὲ τοὺς διοικητὰς Μονάδων καὶ μεγαλυτέρων κλιμακίων καθὼς καὶ τοὺς εἰς ἐπιτελεῖα ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς ὑπὸ τοῦ ἀμέσου προϊσταμένου καὶ συντάσσοντος τὰς ἐκθέσεις ἱκανότητος τοῦ αἰτοῦντος, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν.

3. Σύνολον Ἡμερῶν Ἀδειῶν Μικρᾶς Διαρκείας.

α) Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους, τὸ σύνολον των ἡμερῶν τῶν χορηγουμένων εἰς μόνιμον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασπιστὴν ἀδειῶν διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10. Αἱ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου χορηγούμεναι τυχὸν ἄδειαι διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν λογίζονται ὡς κανονικαὶ καὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ ἡμερῶν κανονικῆς ἀδείας τὸν ὁποῖον δύναται νὰ λάβῃ ὁ ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. (Ἄρθρον 31, παράγραφος 3α).

β) Διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἰσχύει ὅ,τι διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας. (Ἄρθρον 38, παράγραφος 4α).

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ταυτόχρονος χορήγησις περισσοτέρων τῆς μιᾶς ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας, ἢ ἡ διαδοχική, ἄνευ διακοπῆς χορήγησις τοιούτων ἀδειῶν.

Ἄρθρον 31.

Ἄδειαι ἀπουσίας κανονικαί.

1. Ἄδειαι ἀπουσίας κανονικαὶ εἶναι αἱ διαρκείας 5 ἕως 30 ἡμερῶν. Αὗται χορηγοῦνται κατόπιν ἐγγράφου ἀναφορᾶς τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς πρὸς τὸν ἔχοντα δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν (ὑπόδειγμα 3).

2. Δικαίωμα χορηγήσεως.

α) Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστάς, τὰς κανονικὰς ἀδείας χορηγοῦν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 30, παράγραφος 2, προϊστάμενοι αὐτῶν.

β) Προκειμένου περὶ χορηγήσεως κανονικῆς ἀδείας εἰς διοικητὴν Μονάδος ἢ μεγαλυτέρου Κλιμακίου, ὁ χορηγῶν τὴν ἄδειαν ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ περὶ τούτου εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενον αὐτοῦ.

3. Σύνολον Ἡμερῶν Κανονικῶν Ἀδειῶν:

α) Τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους χορηγουμένων εἰς μόνιμον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασπιστὴν κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας, ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 30.

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιροῦνται αἱ ὑπὲρ τὰς 10 ἡμέραι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἀδειῶν διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν τῶν χορηγηθεισῶν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασπιστὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους. (Ἄρθρον 30 παρ. 3).

β) Διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἰσχύει ὅ,τι διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας.

4. Περιορισμοὶ διὰ τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς Διαχειριστάς.

α) Ἐὰν εἰς τὴν Μονάδα ὑπηρετῇ εἷς μόνον ὑγειονομικὸς ἀξιωματικός, προκειμένου οὗτος νὰ τύχῃ κανονικῆς ἀδείας πρέπει ὅπως προηγουμένως ἡ Μονὰς ζητήσῃ τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τούτου δι' ἑτέρου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπὸ τὴν προϊσταμένην ἀρχήν.

β) Οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ἔχοντες διαχείρισιν δὲν δύνανται νὰ λάβουν κανονικὴν ἄδειαν, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὰς 20 ἡμέρας, ἄνευ τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων οἰκονομικῶν Κανονισμῶν ἢ ἰσχυουσῶν διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καθοριζομένων προϋποθέσεων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῆς ἀδείας χορηγεῖται εἰς ἄλλον χρόνον.

5. Μετατιθέμενοι Ἀξιωματικοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταί.

Εἰς ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασπιστὴν διὰ τὸν ὁποῖον ἐξεδόθη διαταγὴ μεταθέσεως, δικαίωμα χορηγήσεως κανονικῆς ἀδείας, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν ἡμερομηνίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν νέαν θέσιν αὐτοῦ, ἔχει ὁ κατὰ τὴν ὑποπαράγραφον 2α νέος προϊστάμενος αὐτοῦ.

6. Κανονικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Αἱ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς διὰ τὸ ἐξωτερικὸν κανονικὰς ἀδείας ἀπουσίας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δικαίωμα χορηγήσεως τοιούτων ἀδειῶν ἔχει μόνον ὁ Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς αἱ σχετικαὶ ἀναφοραί.

Ἄρθρον 32.

Ἄδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς.

1. Μόνιμος, ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς ὁ ὁποῖος ἐξήντλησε τὸ εἰς τὸ ἄρθρον 31, παράγραφος 3, ὅριον κανονικῆς ἀδείας καὶ ἔχει ἀνάγκην νὰ τύχῃ περαιτέρω ἀδείας ἀπουσίας ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς ἀναφορὰν πρὸς τὸν ἔχοντα τοιοῦτον δικαίωμα (ὑπόδειγμα 3).

2. Δικαίωμα χορηγήσεως.

Δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν ἔχουν:

α) Ὁ Διοικητὴς Συγκροτήματος μέχρι 5 ἡμερῶν.

β) Ὁ Διοικητὴς Μεραρχίας, ἀνεξαρτήτου Ταξιαρχίας καὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν μέχρι 10 ἡμερῶν.

γ) Ὁ Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ καὶ ὁ Διοικητὴς Στρατιᾶς μέχρις 20 ἡμερῶν.

δ) Ὁ Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ μέχρι 40 ἡμέρας.

ε) Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης μέχρις 60 ἡμερῶν.

3. Συνέπειαι.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀδείας ἀπουσιας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν καταβάλλονται εἰς τὸν ἀδειοῦχον ἀξιωματικὸν ἢ ἀνθυπασπιστὴν αἱ προβλεπόμεναι ἀποδοχαί, ὁ δὲ χρόνος τῶν τοιούτων ἀδειῶν δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ἀσκήσεως καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ.

4. Εἰδικαὶ Διατάξεις διὰ τοὺς Ἐφέδρους Ἀξιωματικούς.

α) Εἰς τοὺς Ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς χορηγοῦνται ἄδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς, ὑπὸ τῶν ἐν παραγρ. 2. ἀνωτέρω, προϊσταμένων καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοὺς μονίμους ἀριθμοῦ ἡμερῶν.

β) Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν δὲν καταβάλλονται ἀποδοχαὶ εἰς τὸν ἀδειοῦχον ἔφεδρον ἀξιωματικόν, ὁ δὲ χρόνος τῆς τοιαύτης ἀδείας δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

5. Προκειμένου περὶ τοιούτων ἀδειῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν αἱ σχετικαὶ ἀναφοραὶ ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Ἄρθρον 33.

Ἄδειαι ἀπουσίας ἐκπαιδευτικαί.

1. Ἄδειαι ἀπουσίας διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν διὰ λόγους ἐκπαιδεύσεως χορηγοῦνται εἰς τοὺς μονίμους ἀξιωματικοὺς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, κατόπιν προτάσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν σχετικὸν Νόμον.

Ἄρθρον 34.

Ἄδειαι ἀπουσίας ἀναρρωτικαὶ ἢ θεραπευτικαί.

1. Αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας διαρκείας μέχρι δύο μηνῶν χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου εἰς τοὺς μονίμους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς κατόπιν:

α) Νοσοκομειακῆς νοσηλείας αὐτῶν.

β) Σχετικῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ.

γ) Ἐγκρίσεως τῆς ἐν λόγῳ γνωματεύσεως ὑπὸ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ εἰς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλεται αὕτη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν.

2. Αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι χορηγοῦνται συνολικῶς καὶ οὐχὶ τμηματικῶς, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς διακοπῆς των, εἰ μὴ μόνον λόγῳ γενικῶν μέτρων καὶ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

3. Ἐφ' ὅσον οἱ λόγοι ὑγείας ὑφίστανται, εἴτε διαρκούντων, εἴτε ἐκλιπόντων τῶν λόγων τῆς διακοπῆς, ὁ ἀσθενὴς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς παραπέμπεται ἐκ νέου εἰς τὴν οἰκείαν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλαγῶν πρὸς λῆψιν τῆς ἀναγκαιούσης ἀναρρωτικῆς ἀδείας ἐξ ἀρχῆς. Προκειμένου περὶ ἀδείας νοσηλείας ἢ θεραπείας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ «περὶ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως» σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

4. Ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς πάσχοντας μονίμους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς χορηγοῦνται ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς αἱ ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος Νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» προβλεπόμεναι μακραὶ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι.

5. Ἔφεδροι Ἀξιωματικοί

Διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἰσχύουν τὰ καθοριζόμενα διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας (Ἄρθρον 40).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ.

Ἄδειαι ἀπουσίας ὁπλιτῶν.

Ἄρθρον 35.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ εἰς τοὺς ὁπλίτας χορηγούμεναι ἄδειαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἄδειαι βραχύτεραι τοῦ 24ώρου. Αὗται δὲν λογίζονται ὡς ἄδειαι ἀπουσίας.

β) Ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

γ) Ἄδειαι ἀπουσίας κανονικαί.

δ) Ἄδειαι ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς κανονικάς.

ε) Ἄδειαι ἀπουσίας ἀναρρωτικαί.

στ) Εἰδικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ Στρατῶνος καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς καθοριζομένης ὥρας διὰ τῶν προγραμμάτων ὡρῶν ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως μέχρι τῆς ἑσπερινῆς προσκλήσεως ἁπάντων τῶν ὁπλιτῶν, πλὴν τῶν τιμωρημένων, τῶν ἐλευθέρων ὑπηρεσίας, τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὡρισμένων καὶ τῶν

μὴ εἰσέτι ὁρκισθέντων νεοσυλλέκτων. Διὰ τὴν τοιαύτην ἔξοδον καὶ παραμονὴν ἐκτὸς Στρατῶνος δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἔγγραφος ἄδεια.

3. Ἅπασαι αἱ ἄδειαι ἀπουσίας τῆς παραγράφου 1 πλὴν τῶν ἡμερησίων τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντὰς ὁπλίτας, καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος.

4. Ἔξοδος Ὁπλιτῶν ἐκ τοῦ Στρατῶνος διὰ λόγους Ὑπηρεσίας.

Πᾶς ὁπλίτης ἐξερχόμενος τοῦ Στρατῶνος διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος δι' ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος, ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος του (ὑπόδειγμα 4).

5. Ἄδειαι ἀπουσίας διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν τῶν ὑποπαραγράφων α καὶ β τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἄδειαι δύνανται νὰ χορηγηθοῦν καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις ὑποβάλλονται ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, μόνον ἁρμόδιον διὰ τὴν ἔγκρισιν τοιούτων ἀδειῶν.

Ἄρθρον 36.

Ἄδειαι βραχύτεραι τοῦ 24ώρου

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ βραχύτεραι τοῦ 24ώρου ἄδειαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι.

α) Ἄδειαι διανυκτερεύσεως οἴκοι.

β) Ἄδειαι παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος ἐπὶ δίωρον μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν.

2. Αἱ ἀνωτέρω ἄδειαι χορηγοῦνται εἰς ἅπαντας τοὺς ὁπλίτας, ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὁρκισθέντων εἰσέτι νεοσυλλέκτων, μόνον διὰ τὸν τόπον ἔνθα ἑδρεύει ἡ Μονάς.

ΠΟΣΟΣΤΑ

3. Ἄδειαι Παραμονῆς Ἐκτὸς Στρατῶνος.

Ἄδειαι παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος, ἐπὶ δίωρον μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν, χορηγοῦνται εἰς ἀριθμὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ διὰ μὲν τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τὰ δύο τρίτα τῆς παρούσης δυνάμεως αὐτῶν, διὰ δὲ τοὺς στρατιώτας τὸ ἓν τρίτον αὐτῆς.

4. Ἄδειαι Διανυκτερεύσεως Οἴκοι.

Ἄδειαι διανυκτερεύσεως οἴκοι χορηγοῦνται εἰς ἀριθμὸν μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ, διὰ μὲν τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τὸ ἓν τρίτον τῆς παρούσης δυνάμεως, διὰ δὲ τοὺς στρατιώτας τὸ ἓν πέμπτον αὐτῆς.

Ὑπέρβασις τῶν ἀνωτέρω ἀναλογιῶν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἀργίας, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ διοικητὴς Μονάδος ὁρίζει τὸν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἀριθμὸν τῶν ἀδειῶν διανυκτερεύσεως οἴκοι.

Διὰ τοὺς ἐγγάμους ὁπλίτας οὐδεμία ἀναλογία τηρεῖται.

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΑΔΕΙΩΝ

5. Αἱ ἄδειαι παραμονῆς ἐκτὸς Στρατῶνος ἐπὶ 2ωρον καὶ αἱ ἄδειαι διανυκτερεύσεως οἴκοι, χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ὑπομονάδος εἰς τὸν ὁποῖον ὑποβάλλονται αἱ τοιαῦται αἰτήσεις ἱεραρχικῶς κατὰ τὴν πρωϊνὴν ἀναφορὰν τῆς Ὑπομονάδος.

Προκειμένου περὶ Μονάδων αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς μικρᾶς δυνάμεως ὁπλιτῶν δὲν εἶναι ὠργανωμέναι εἰς Ὑπομονάδας, τὰς τοιαύτας ἀδείας, χορηγεῖ ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος.

6. Τὰ φύλλα τῶν τοιούτων ἀδειῶν (ὑποδείγματα 5 καὶ 6) ὑπογράφονται μετὰ τὴν ἀναφορὰν καὶ ἐγχειρίζονται εἰς τοὺς τυχόντας τῶν ἀδειῶν τούτων κατὰ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ προγράμματος ὡρῶν ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως ὥραν ἐξόδου τῶν ὁπλιτῶν.

7. Ἐὰν διαρκούσης τῆς ἡμέρας εἷς ὁπλίτης ἔχει ἀνάγκην να λάβῃ ἄδειαν παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος ἐπὶ 2ωρον, ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἱεραρχικῶς εἰς τὸν διοικητὴν Ὑπομονάδος, ἢ τούτου ἀπόντος εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὸ φύλλον ἀδείας ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀναφορὰν τῆς ἑπομένης ἀναφέρει τὰ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀνωτέρω ἀδείας, πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος.

8. Ἀδείας διανυκτερεύσεως οἴκοι, πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας καὶ μέχρις ὀκτώ, χορηγεῖ ὁ διοικητὴς Μονάδος, ὁ ὁποῖος δικαιοῦται ἐπίσης νὰ χορηγῇ διαρκῆ ἄδειαν διανυκτερεύσεως εἰς τοὺς ἐγγάμους ὁπλίτας, ἀνανεουμένην καθ' ἕκαστον μῆνα.

9. Ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος, ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνακαλῇ, περιορίζει ἢ ἀπαγορεύῃ πάσας τὰς ἀνωτέρω ἀδείας, ὁσάκις γίνεται κατάχρησις τούτων ἢ τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτάσσει τὸ μέτρον τοῦτο.

ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΑΔΕΙΟΥΧΩΝ

10. Οἱ τυχόντες ἀδείας παραμονῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατῶνος ἐπὶ 2ωρον ἐπανέρχονται εἰς τὸ Στρατῶνα, δύο ὥρας μετα τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν. Οἱ τυχόντες ἀδείας διανυκτερεύσεως οἴκοι ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὸν Στρατῶνα κατὰ τὴν ὥραν τῆς πρωϊνῆς προσκλήσεως τῆς Ὑπομονάδος των.

11. Οἱ ἀνωτέω ἀδειοῦχοι κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸν Στρατῶνα παραδίδουν τὰ φύλλα ἀδείας των εἰς τὸν ἀρχιφύλακα τοῦ Στρατῶνος ὁ ὁποῖος παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 37.

Ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

1. Ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας εἶναι αἱ διαρκείας μιᾶς ἕως τεσσάρων ἡμερῶν.

2. Εἰς τοὺς νεοσυλλέκτους ὁπλίτας δὲν χορηγοῦνται ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας μέχρι τῆς ὁρκωμοσίας των ἐκτὸς ἐὰν ὑφίσταται σοβαρὰ καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη.

3. Αἱ ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς. Ἡ αἴτησις αὕτη σημειοῦται εἰς τὴν ἡμερησίαν κατάστασιν ἀναφορᾶς τῆς οἰκείας Ὑπομονάδος.

4. Τὰ φύλλα ἀδειῶν μικρᾶς διαρκείας τῶν κληρωτῶν ὁπλιτῶν προέρχονται ἐξ εἰδικοῦ διπλοτύπου βιβλίου, ἐπὶ τούτῳ χορηγουμένου καὶ ἠριθμημένου. (Ὑπόδειγμα 7).

5. Διὰ τοὺς μονίμους, ἐθελοντὰς καὶ κληρωτοὺς ὁπλίτας αἱ ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἔχουν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν. Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν τοιούτων ἀδειῶν δὲν δικαιοῦνται τροφῆς.

6. Σύνολον Ἡμερῶν Ἀδείας Μικρᾶς Διαρκείας:

α) Διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας καὶ τοὺς ἐθελοντὰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας διετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Στρατὸν τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας διαρκείας 2 ἕως 4 ἡμερῶν τῶν χορηγουμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διετοῦς θητείας των δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα.

β) Διὰ τοὺς μονίμους καὶ τοὺς ἀνακατεταγμένους ἐθελοντὰς ὁπλίτας ἰσχύει ὅ,τι καὶ διὰ τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς. (Ἄρθρον 30, παράγραφος 3α).

7. Ἀπαγορεύεται ἡ ταυτόχρονος χορήγησις περισσοτέρων τῆς μιᾶς ἀδειῶν μικρᾶς διαρκείας, ἢ ἡ διαδοχική, ἄνευ διακοπῆς, χορήγησις τοιούτων ἀδειῶν.

Ἄρθρον 38.

Ἄδειαι ἀπουσίας κανονικαί.

1. Κανονικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας εἶναι αἱ διαρκείας 5 ἕως 30 ἡμερῶν.

2. Εἰς οὐδένα ὁπλίτην χορηγεῖται κανονικὴ ἄδεια ἀπουσίας ἐὰν δὲν ἔχῃ συμπληρώσει ἐννεάμηνον ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς κατατάξεώς του εἰς τὸν Στρατόν.

3. Αἱ κανονικαὶ ἄδειαι ἀπουσίας χορηγοῦνται ὡς καὶ αἱ μικρᾶς διαρκείας (Ἄρθρον 37, παράγραφος 3).

4. Σύνολον Ἡμερῶν Κανονικῆς Ἀδείας.

α) Διὰ τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας καὶ τοὺς ἐθελοντὰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας διετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Στρατὸν τὸ σύνολον τῶν ἡμερῶν τῶν κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν χορη-

γαγμένων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας των δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 30.

Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται παρατεταμένης θητείας δύνανται νὰ τύχουν περαιτέρω κανονικῆς ἀδείας συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας καθοριζόμενα.

β) Διὰ τοὺς μονίμους καὶ τοὺς ἀνακατατεταγμένους ἐθελοντὰς ὁπλίτας ἰσχύει ὅ,τι διὰ τοὺς μονίμους ἀξιωματικούς. (Ἄρθρον 22, παράγραφος 3α).

5. Οἰκονομικαὶ Συνέπειαι

Αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁπλιτῶν διὰ τὰς ἡμέρας κανονικῆς ἀδείας καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Νόμων.

Ἄρθρον 39.

Ἄδειαι Ἀπουσίας ὑπὲρ τὰς Κανονικάς.

1. Πᾶς ὁπλίτης ἐξαντλήσας τὸ ἐν ἄρθρῳ 38, ὑποπαράγραφος 4α ὅριον κανονικῆς ἀδείας καὶ ἔχων ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ τύχῃ περαιτέρω ἀδείας ἀπουσίας αἰτεῖται ταύτην ἱεραρχικῶς παρὰ τοῦ ἔχοντος τοιοῦτον δικαίωμα.

2. Δικαίωμα Χορηγήσεως

Δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας ὑπὲρ τὴν κανονικὴν ἔχουν:

α) Ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπομονάδος καὶ ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ μέχρι 10 ἡμερῶν.

β) Ὁ Διοικητὴς τοῦ Συγκροτήματος μέχρις 20 ἡμερῶν.

γ) Ὁ Διοικητὴς Σχηματισμοῦ μέχρι 30 ἡμερῶν.

3. Συνέπειαι

α) Διὰ τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντὰς ὁπλίτας ἰσχύουν τὰ διὰ τοὺς μονίμους ἀξιωματικοὺς καθοριζόμενα. (Ἄρθρον 32, παράγραφος 3).

β) Οἱ κληρωτοὶ ὁπλῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν τοιούτων ἀδειῶν ἀπουσίας δὲν δικαιοῦνται μισθοῦ οὔτε τροφῆς, ὁ δὲ χρόνος τῶν τοιούτων ἀδειῶν δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 40.

Ἄδειαι Ἀπουσίας Ἀναρρωτικαί.

1. Αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι, διαρκείας μέχρι δύο μηνῶν, χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὁπλίτας ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνοσηλεύθησαν κατόπιν:

α) Νοσοκομειακῆς νοσηλείας αὐτῶν.

β) Σχετικῆς γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τοῦ οἰκείου Νοσοκομείου.

2. Τὸ Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον ἀποστέλλει εἰς τὴν Μονάδα τὸ ἐξιτήριον εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφει τὴν διάγνωσιν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας καὶ τὸν ἀριθμὸν γνωματεύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Τὰ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁπλιτῶν ἐν γένει κατὰ τὸν χρόνον ἀναρρωτικῆς ἀδείας ρυθμίζονται ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων.

4. Αἱ ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμέρας χορηγήσεώς των καὶ λήγουν μετὰ τόσας ἡμέρας ὅσαι αἱ ἡμέραι τῆς ἀδείας. Ὁ ἀδειοῦχος ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Μονάδα τὴν ἑπομένην ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς ἀδείας του.

Ἄρθρον 41.

Εἰδικαὶ Ἄδειαι Ἀπουσίας.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ Στρατολογίας Νόμου ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται διὰ διαταγῶν του, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἀρχηγῶν Γενικῶν Ἐπιτελείων νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας ἄδειαν πέραν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 37, 38 καὶ 39 τοῦ παρόντος προβλεπομένων.

2. Διὰ τῶν διαταγῶν τούτων καθορίζονται καὶ αἱ ἀναγκαῖαι διοικητικαὶ λεπτομέρειαι καθὼς καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ στρατολογικαὶ συνέπειαι.

3. Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὁπλίτας δύνανται νὰ χορηγοῦνται τιμητικαὶ ἄδειαι, διὰ διακεκριμένας πράξεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν:

α) Διοικητοῦ Μονάδος ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπομονάδος, ἐφ' ὅσον φέρει βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ μέχρι 5 ἡμερῶν.

β) Διοικητοῦ Συγκροτήματος μέχρι 10 ἡμερῶν.

γ) Διοικητοῦ Σχηματισμοῦ μέχρις 20 ἡμερῶν.

δ) Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ καὶ ἀνωτέρων κλιμακίων μέχρι 30 ἡμερῶν.

Αἱ τιμητικαὶ ἄδειαι πλήρως ἠτιολογημέναι, χορηγοῦνται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἐχόντων δικαίωμα διοικητῶν εἴτε ὑπὸ τῶν προϊσταμένων κλιμακίων κατόπιν ὑποβολῆς σχετικῆς προτάσεως ὑπὸ τῆς οἰκείας Μονάδος καὶ κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς χορηγήσεως εἰς ἁπάσας τὰς Μονάδας τοῦ Σχηματισμοῦ.

Ἡ τιμητικὴ ἄδεια οὐδεμίαν οἰκονομικὴν ἢ στρατολογικὴν ἐπίδρασιν ἔχει ἐπὶ τοῦ ἀδειούχου ὁπλίτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικούς.

Ἄρθρον 42.

Χορήγησις ἀδειῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ὁ δεχόμενος τὴν αἴτησιν χορηγήσεως ἀδείας λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας καὶ πρωτίστως τὰς τῆς ὑπηρεσίας καὶ κρίνων ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ αἰτουμένου τὴν ἄδειαν ἀτόμου, δύναται νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ἀπουσίας ἢ νὰ μεταθέσῃ τὴν ἡμερομηνίαν χορηγήσεως εἰς ἕτερον χρόνον. Ἐξ ἄλλου πᾶς διοικητὴς ἔχει καθῆκον ὅπως κατανέμῃ καὶ προγραμματίζῃ τὴν ἐργασίαν καὶ τὰς δραστηριότητας τῆς Μονάδος κατὰ τρόπον ὥστε οἱ ὑφιστάμενοί του, νὰ λαμβάνουν τὰς προβλεπομένας ἀδείας ἀπουσίας ἐντὸς τῶν καθοριζομένων χρονικῶν ὁρίων.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ δύναται νὰ καθορίζῃ τὸ ποσοστόν, ἐπὶ τῆς παρούσης δυνάμεως τῶν χορηγητέων κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας.

3. Εἰς οὐδένα ἀξιωματικὸν χορηγεῖται ἄδεια ἀπουσίας διαρκείας μεγαλυτέρας τῶν 4 ἡμερῶν, ἐὰν εἰς τὴν Μονάδα δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Ἀλλ' ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη χορηγήσεως τοιαύτης ἀδείας, ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος αἰτεῖται παρὰ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπουσιάζοντος.

4. Πᾶσα ἄδεια ἀπουσίας ἐκδίδεται ἐν εἴδει ἐγγράφου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα 8, προκειμένου περὶ ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας κατὰ τὸ ὑπόδειγμα δὲ 9, προκειμένου περὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἀδειῶν.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΑΔΕΙΩΝ

5. Εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδειῶν ἀπουσίας, ἐξαιρέσει τῶν ἀναρρωτικῶν:

α) Εἰς τοὺς διὰ λόγους ἀσκήσεως καλουμένους ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς ἐφεδρείας οὐδεμία ἄδεια ἀπουσίας χορηγεῖται, πλὴν ἡμερησίας ἀδείας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἐξαιρετέας ἐπισήμους ἡμέρας.

β) Εἰς οὐδένα κληρωτὸν ὁπλίτην τιμωρηθέντα δι' ἁπλῆς ἢ αὐστηρᾶς φυλακίσεως ἢ ἐκτίσαντα ποινὴν φυλακίσεως ἐπιβληθεῖσαν παρ' οἱουδήποτε δικαστηρίου κατὰ τὸν χρόνον τὸν ὁποῖον εἶχε τὴν στρατιωτικὴν ἰδιότητα, χορηγεῖται οἱαδήποτε ἄδεια ἀπουσίας πρὸ τῆς παρελεύσεως 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς του. Εἰς ἀπόλυτον καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἔχει ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλλόντος τὴν ποινήν.

γ) Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μετὰ Στρατεύματος ἀσκήσεων Μονάδος καὶ μεγαλυτέρων Κλιμακίων δὲν χορηγοῦνται ἄδειαι

απουσίας εἰς τοὺς στρατιωτικούς. Εἰς ἀπόλυτον καὶ ἐπείγουσαν ἀνάγκην δικαίωμα χορηγήσεως ἀδείας ἔχει ὁ διευθύνων τὴν ἄσκησιν.

5. Κατὰ τὴν πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν χρονικὴν περίοδον δὲν χορηγοῦνται ἄδειαι ἀπουσίας εἰς τοὺς στρατιωτικούς, παρὰ μόνον ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ Νόμου.

6. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν, ν' ἀπαγορεύσῃ διὰ διαταγῶν του ὡρισμένας ἢ πάσας τὰς ἀδείας ἀπουσίας, καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἢ μέρος ταύτης.

Διὰ τῶν διαταγῶν τούτων καθορίζονται καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ εἶναι, ἐνδεχομένως, δυνατὴ ἡ χορήγησις ὡρισμένων ἀδειῶν ἀπουσίας εἰς περιπτώσεις ἀπολύτου καὶ ἐπειγούσης ἀνάγκης.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

7. Στρατιωτικοὶ Ἀπεσπασμένοι παρὰ μὴ Στρατιωτικῇ Ἀρχῇ.

Πᾶς στρατιωτικὸς ἀπεσπασμένος πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας εἰς οἱανδήποτε Ἀρχὴν μὴ στρατιωτικὴν καὶ ἔχων ἀνάγκην νὰ τύχῃ οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν αἴτησιν πρὸς τὴν Ἀρχὴν ταύτην, ἡ ὁποία διαβιβάζει αὐτὴν πρὸς τὴν οἰκείαν στρατιωτικὴν Ἀρχήν, μόνην ἁρμοδίαν νὰ χορηγήσῃ τὴν αἰτουμένην ἄδειαν.

8. Στρατιωτικοὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ καθήκοντα ἐκτὸς τῆς Μονάδος των.

Στρατιωτικοὶ ἐπιφορτισμένοι μὲ οἱαδήποτε καθήκοντα ἐκτὸς τῆς Μονάδος των, ὡς διδάσκοντες εἰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἢ μέλη ἐπιτροπῶν προκειμένου νὰ τύχουν οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ὑποβάλλουν εἰς τὰς Μονάδας των, ὁμοῦ μετὰ τῆς σχετικῆς ἀναφορᾶς των περὶ χορηγήσεως ἀδείας καὶ ὑπηρεσιακὸν σημείωμα τῶν προϊσταμένων εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι διατεθειμένοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων, περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς ἄνευ ἀντικαταστάσεως ἀπουσίας αὐτῶν.

9. Κατὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας δι' ἅπαντας τοὺς στρατιωτικοὺς προστίθενται ἡμέραι πορείας λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τόπου προορισμοῦ καὶ τῶν διατιθεμένων συγκοινωνιακῶν μέσων. Αἱ ἡμέραι πορείας χορηγοῦνται ἐὰν ἔχῃ ἐξαντληθῆ ἡ δικαιουμένη κανονικὴ ἄδεια ἢ δὲν δικαιοῦται τοιαύτης ὁ στρατιωτικὸς καὶ ἐφ' ὅσον ἡ χορηγουμένη μεγίστη ἄδεια ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν μετάβασιν, παραμονὴν καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν στρατιωτικοῦ.

Ἄρθρον 43.

Ἔναρξις καὶ λῆξις ἀδειῶν.

1. Αἱ ἄδειαι ἀπουσιας, πλὴν τῶν ἡμερησίων, ὑπολογίζονται εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀδειοῦχος στρατιωτικὸς θ' ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του. Αἱ ἡμερήσιαι ἄδειαι εἶναι διαρκείας 24 ὡρῶν.

2. Ὡς ἡμέρα ἀδείας ἀπουσίας θεωρεῖται τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ὥρας ἀναφορᾶς τῆς Μονάδος, ἢ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐνάρξεως τῆς πρωϊνῆς ἐργασίας εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἐπιτελείων καὶ Στρατηγείων, μέχρι τῆς αὐτῆς ὥρας τῆς ἑπομένης.

3. Τὰ φύλλα ἀδειῶν ἀπουσίας χορηγοῦνται εἰς τοὺς τυχόντας αὐτῶν στρατιωτικοὺς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἡμερησίας ἐκπαιδεύσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας γραφείου, ἡ δὲ ἄδεια ἀπουσίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν παράγραφον 2 ὥρας τῆς ἑπομένης ἡμέρας.

Ἐὰν ἐκτάκτως ἤθελε παρουσιασθῆ ἀνάγκη χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας, πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ἡμερησίας ἐκπαιδεύσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας γραφείου αὕτη λογίζεται ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν παράγραφον 2 ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια.

4. Αἱ ἄδειαι ἀπουσίας λήγουν κατὰ τὴν εἰς τὴν παράγραφον 2 ὥραν τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδείας ἀπουσίας.

Κατὰ τὴν ὥραν ταύτην, οἱ στρατιωτικοί, τῶν ὁποίων λήγει ἡ χορηγηθεῖσα εἰς αὐτοὺς ἄδεια, ὀφείλουν νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς θέσεις των.

5. Αἱ ἄδειαι ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας λήγουν κατὰ τὴν εἰς τὴν παράγρ. 2 ὥραν τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἀδείας ἀπουσίας προστιθεμένων καὶ τῶν ἡμερῶν Πορείας.

Ἄρθρον 44.

Θεώρησις ἀδειῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἐξαιρέσει τῶν ἀδειῶν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ὑπόκεινται εἰς τὴν θεώρησιν τῶν Φρουραρχείων τοῦ τόπου ἢ τῶν τόπων εἰς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ διαμείνῃ ὁ ἀδειοῦχος στρατιωτικός.

2. Εἰς περιπτώσεις χορηγήσεως ἀδείας ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας μετὰ ἡμερῶν πορείας δύναται ὁ Διοικητὴς νὰ διατάξῃ τὴν θεώρησιν τῆς χορηγουμένης ἀδείας τοῦ στρατιωτικοῦ.

ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΕΝ ΤΩ ΤΟΠΩ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

3. Πᾶς στρατιωτικὸς ὅταν φθάσῃ εἰς τὸν τόπον διὰ τὸν ὁποῖον ἔλαβεν τὴν ἄδειαν ἀπουσίας, διαρκείας μεγαλυτέρας τῶν 4 ἡμερῶν ὀφείλει, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του, νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ Φρουραρχεῖον διὰ νὰ ὑποβάλῃ τὸ φύλλον ἀδείας ἀπουσίας του πρὸς θεώρησιν καὶ δηλώσῃ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του.

Τὸ Φρουραρχεῖον θεωρεῖ τὸ φύλλον ἀδείας διὰ τὴν ἄφιξιν καὶ σημειώνει τὴν ἡμερομηνίαν ἀφίξεως καὶ τὴν διεύθυνσιν κατοικίας τοῦ ἀδειούχου.

4. Ὁ ἀδειοῦχος στρατιωτικὸς ὀφείλει νὰ προσέλθῃ ἐκ νέου, τὴν προηγουμένην τῆς ἀναχωρήσεώς του, εἰς τὸ Φρουραρχεῖον καὶ παραλάβῃ τὸ φύλλον ἀδείας ἀπουσίας θεωρημένον διὰ τὴν ἀναχώρησιν.

5. Ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς πρόκειται νὰ διαμείνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας του εἰς περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς τόπους διαμονῆς ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰ ἀνωτέρω κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς ἕκαστον τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ διαμείνῃ πέραν τῶν 24 ὡρῶν.

6. Ἐὰν ὁ ἀδειοῦχος στρατιωτικὸς φέρῃ βαθμὸν ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ Φρουράρχου δύναται ν' ἀποστείλῃ τὸ φύλλον ἀδείας του πρὸς θεώρησιν, ἀφοῦ σημειώσει ἐπ' αὐτοῦ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του.

ΤΟΠΟΙ ΕΝΘΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΑ

7. Εἰς οὓς τόπους δὲν ὑπάρχουν Φρουραρχεῖα αἱ θεωρήσεις ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

8. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἐφαρμόζονται ἐπακριβῶς τὰ εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐκτιθέμενα, ἀντικαθισταμένων τῶν λέξεων «Φρουραρχεῖον» καὶ «Φρούραρχος» διὰ τῶν «Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ» καὶ «Προϊστάμενος τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς» ἀντιστοίχως.

ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

9. Τὰ φύλλα ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν.

10. Οὗτοι ὀφείλουν ὅπως γνωστοποιοῦν εἰς τὸ Φρουραρχεῖον, ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, τὴν διεύθυνσιν κατοικίας των, καθὼς καὶ τὸν χρόνον ἀναχωρήσεώς των.

Ἄρθρον 45.

Παράτασις ἀδειῶν καὶ ἀλλαγὴ τόπου διαμονῆς.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ παράτασιν τῆς προθεσμίας τῆς χορηγη-

θείσης εἰς αὐτὸν ἀδείας ἀπουσίας, ἐκ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 30 ἕως 33 καὶ 37 ἕως 39 ἀναφερομένων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλη τὴν περὶ παρατάσεως ἀναφοράν του ἐγκαίρως, ὥστε καὶ εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελεν ἐγκριθῆ ἡ αἰτουμένη παράτασις, νὰ δύναται νὰ ἐπανέλθη εἰς τὰς τάξεις του ἄνευ ὑπερβάσεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀδείας ἀπουσίας του.

2. Ἡ περὶ παρατάσεως ἀδείας ἀναφορὰ προκειμένου μέν, περὶ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ ὑποβάλλεται πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος διὰ τοῦ Φρουραρχείου, ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου ἀπ' εὐθείας ταχυδρομικῶς καὶ ἐπὶ συστάσει ἐν ἀνάγκῃ δὲ τηλεγραφικῶς, προκειμένου δὲ περὶ ὁπλίτου ὑποβάλλεται προφορικῶς εἰς τὸν Φρούραρχον, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, εἰς τὴν οἰκείαν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν.

3. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν αἰτοῦντα διὰ σήματος. Ἐὰν ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος κρίνῃ μὲν δικαιολογημένην τὴν περὶ παρατάσεως αἴτησιν, πλὴν ὅμως ἡ αἰτουμένη παράτασις εἶναι πέραν τῆς δικαιοδοσίας του, αἰτεῖται ἱεραρχικῶς τὴν ἔγκρισιν παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἔχοντος τοιαύτην δικαιοδοσίαν.

4. Εἰς τοὺς διατελοῦντας εἰς ἄδειαν ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας στρατιωτικοὺς δὲν δύναται νὰ χορηγηθῆ παράτασις ἀδείας οὔτε ἄλλη ἄδεια μικρᾶς διαρκείας, ἀλλ' ἄδεια ἀπουσίας κανονικὴ λογιζομένη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χορηγηθείσης ἀδείας ἀπουσίας μικρᾶς διαρκείας.

5. Οἱ διατελοῦντες εἰς ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν στρατιωτικοὶ ὑποβάλλουν τὰς σχετικὰς περὶ παρατάσεως ἀδείας αἰτήσεις πρὸς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ μέσω τῶν παρὰ ταῖς Ἑλληνικαῖς Πρεσβείαις στρατιωτικῶν ἀκολούθων, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων, ἀπ' εὐθείας ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει, ἐν ἀνάγκῃ δὲ τηλεγραφικῶς.

6. Στρατιωτικὸς ζητήσας κατὰ τὰ ἀνωτέρω παράτασιν τῆς προθεσμίας τῆς χορηγηθείσης εἰς αὐτὸν ἀδείας καὶ μὴ λαβὼν ἐγκαίρως ἀπάντησιν ὀφείλει ν' ἀναχωρήση ὥστε νὰ εὑρεθῆ ἐμπροθέσμως εἰς τὰς τάξεις του, δεδομένου ὅτι ὑπέρβασις ἀδείας μὲ τὴν δικαιολογίαν ἀναμονῆς ἀπαντήσεως ἐπὶ ὑποβληθείσης αἰτήσεως παρατάσεως δὲν γίνεται ἀποδεκτή.

ΑΛΛΑΓΗ ΤΟΠΟΥ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

7. Οἱ λαμβάνοντες οἱανδήποτε ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 34 καὶ 40 ἀναφερομένων ὀφείλουν νὰ μεταβαίνουν εἰς τὸν τόπον ἢ τόπους διὰ τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη αὐτή.

8. Ἐὰν εἰς ἕναν ἀδειοῦχον στρατιωτικὸν παρουσιασθῆ ἐπαρκὴς λόγος ἀλλαγῆς τόπου διαμονῆς ὀφείλει νὰ ζητήση τὴν περὶ τούτου ἔγκρισιν παρὰ τοῦ χορηγήσαντος τὴν ἄδειαν, ἀπαγορευομένης τῆς αὐτοβούλου ἀλλαγῆς τοῦ τόπου διαμονῆς. Ἡ σχετικὴ αἴτησις ὑποβάλλεται κατὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 2 ἢ 5, ἀνωτέρω, καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 46.

Ἀσθενεῖς στρατιωτικοὶ διατελοῦντες εἰς ἄδειαν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

1. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς διατελῶν εἰς οἱανδήποτε ἄδειαν ἀπουσίας καὶ μὴ δυνάμενος, ἕνεκεν ἀσθενείας, ν' ἀναχωρήση διὰ νὰ παρουσιασθῆ ἐγκαίρως εἰς τὰς τάξεις του, εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἀσθενείας του τὸ Φρουραρχεῖον ἢ ἐλλείψει τοιούτου τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διανύει τὴν τοιαύτην ἄδειάν του, ἡ ὁποία διατάσσει τὸν ἐκτελοῦντα τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φρουρᾶς ἀξιωματικόν, ἢ ἐλλείψει τοιούτου ἰδιώτην ἰατρόν, νὰ ἐπισκεφθῆ αὐτόν. Ὁ ἰατρός, ἐπισταμένως ἐξετάζων αὐτόν, ἀποφαίνεται ἂν δύναται οὗτος νὰ ταξιδεύση ἢ ὄχι ὁπότε χορηγεῖ εἰς αὐτὸν ἰατρικὴν γνωμάτευσιν δικαιολογοῦσαν τὴν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον διαμονὴν ἐπὶ ὡρισμένον ἀριθμὸν ἡμερῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀδείας ἀπουσίας αὐτοῦ καὶ γνωρίζει τοῦτο εἰς τὴν διατάξασαν τοῦτον Ἀρχὴν τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

2. Τὸ Φρουραρχεῖον ἢ ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ γνωστοποιεῖ εἰς τὴν χορηγήσασαν τὴν ἄδειαν Μονάδα τὸ περιστατικὸν τῆς ἀσθενείας καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀσθενήσας θέλει παραμείνει οἴκοι.

ΟΠΛΙΤΑΙ

3. Πᾶς ὁπλίτης διατελῶν εἰς οἱανδήποτε ἄδειαν ἀπουσίας καὶ μὴ δυνάμενος ἕνεκεν ἀσθενείας νὰ ἀναχωρήση, διὰ νὰ παρουσιασθῆ ἐγκαίρως εἰς τὰς τάξεις του, εἰδοποιεῖ περὶ τῆς ἀσθενείας του τὸ Φρουραρχεῖον ἢ τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διανύει τὴν τοιαύτην ἄδειάν του, ἡ ὁποία εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὸ πλησιέστερον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ φύσις τοῦ νοσήματος ἢ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας αὐτοῦ, πιστοποιουμένη ὑπὸ ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ὑπὸ δύο ἰδιωτῶν ἐπιστημόνων ἰατρῶν δὲν ἐπιτρέπη τὴν μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς αὐτό.

4. Ἀμφότεραι αἱ περιπτώσεις αὗται ἀνακοινοῦνται ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν χορηγήσασαν τὴν ἄδειαν Μονάδα, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀφοῦ ἐξῆλθε διετάχθη νὰ ἐπανέλθη εἰς τὰς τάξεις του.

Ἄρθρον 47.

Ἀνάκλησις ἀδειῶν.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης δύναται, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν, ν' ἀνακαλῆ διὰ διαταγῶν του ὡρισμένας ἢ ἁπάσας τὰς χορηγηθείσας ἀδείας ἀπουσίας εἰς τοὺς στρατιωτικούς.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ δύναται ν' ἀνακαλῆ διὰ διαταγῆς του τὴν ἄδειαν ἀπουσίας, ἐξαιρέσει τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ἀναρρωτικῶν καὶ τῶν τοῦ Ἄρθρου 41 τῶν χορηγηθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, παντὸς στρατιωτικοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν κρίνεται ἀναγκαία.

3. Αἱ Μονάδες, εἰς τὰς ὁποίας ἀνήκουν οἱ ἀδειοῦχοι στρατιωτικοί, κοινοποιοῦν τὴν περὶ ἀνακλήσεως διαταγὴν πρὸς τὰ Φρουραρχεῖα καὶ Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς τῶν τόπων, διὰ τοὺς ὁποίους ἔχουν χορηγηθῆ αἱ ἄδειαι.

Τὰ Φρουραρχεῖα καὶ αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ κοινοποιοῦν εἰς τοὺς ἀδειούχους στρατιωτικοὺς τὴν διαταγὴν ἀνακλήσεως ἐπὶ ἀποδείξει.

4. Οἱ ἀνακαλούμενοι ἐκ τῆς ἀδείας των στρατιωτικοὶ ὀφείλουν ν' ἀναχωρήσουν διὰ τὴν Μονάδα των ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτοὺς τῆς περὶ ἀνακλήσεως διαταγῆς.

Ἄρθρον 48.

Ἐπάνοδος ἐξ ἀδείας.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί, ἐπανερχόμενοι ἐξ οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας παρουσιάζονται εἰς τοὺς προϊσταμένους αὐτῶν, ὡς καθορίζεται εἰς τὸ ἄρθρον 26, τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ παραδίδουν τὰ φύλλα ἀδείας των ὡς κάτωθι:

α) Οἱ ἀνήκοντες εἰς Ὑπομονάδας, εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος.

β) Οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τῶν Μονάδων, εἰς τὸν ὑπασπιστὴν τῆς Μονάδος.

γ) Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα καὶ Στρατηγεῖα, εἰς τὸ ἁρμόδιον διὰ τὴν τήρησιν τῶν μεταβολῶν Γραφεῖον.

2. Οἱ παραλαμβάνοντες τὰ φύλλα ἀδείας ἀπουσίας θεωροῦν ταῦτα πιστοποιοῦντες τὴν ἡμέραν παρουσιάσεως τῶν ἐξ ἀδείας ἀπουσίας ἐπανελθόντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν.

ΟΠΛΙΤΑΙ

3. Ὁ ἐπανερχόμενος ἐξ οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ὁπλίτης παρουσιάζεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς οἰκείας Ὑπομονάδος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀναφορᾶς καὶ ἀναφέρει τὴν παρουσίασιν του, παραδίδει δὲ τὸ φύλλον ἀδείας του εἰς τὸν ἀρχιλοχίαν.

4. Τὰ φύλλα ἀδείας ἀπουσίας τῶν ἐκ ταύτης ἐπανερχομένων ὁπλιτῶν τῶν Ὑπομονάδων, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Μονάδα μετὰ τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς καταστάσεως τῆς Ὑπομονάδος.

Ἄρθρον 49.

Ὑπέρβασις ἀδείας ἢ αὐθαίρετος ἀπουσία.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Οἱ μὴ ἐπανερχόμενοι ἐγκαίρως (Ἄρθρον 48, παράγραφος 4) εἰς τὰς τάξεις των μετὰ τὴν λῆξιν οἱασδήποτε χορηγηθείσης εἰς αὐτοὺς ἀδείας ἀπουσίας στρατιωτικοὶ καὶ μὴ ἐπαρκῶς δικαιολογοῦντες τὴν βραδύτητά των, ταύτην, ὡς καὶ οἱ αὐθαιρέτως (ἄνευ ἀδείας) ἀπουσιάζοντες τιμωροῦνται, ἀναλόγως τοῦ χρόνου καὶ τῶν συνθηκῶν ὑπερβάσεως τῆς ἀδείας ἢ αὐθαιρέτου ἀπουσίας, διὰ κρατήσεως ἢ φυλακίσεως, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπουσία των δὲν ὑπερέβη τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁριζομένας προθεσμίας διὰ τὴν ποινικὴν δίωξίν των.

2. Οἱ ὑπερβαίνοντες τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁριζομένας προθεσμίας, διώκονται διὰ λιποταξίαν ἀσχέτως ἐὰν ἡ ὑπέρβασις τῆς ἀδείας των ἢ ἡ αὐθαίρετος ἀπουσία των, ὑπῆρξε δικαιολογημένη.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΗΜΕΡΩΝ ΥΠΕΡΒΑΣΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ Ἢ ΑΥΘΑΙΡΕΤΟΥ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

3. Αἱ ἐπαρκῶς δικαιολογηθεῖσαι παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἡμέραι ὑπερβάσεως οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ἢ αὐθαιρέτου ἀπουσίας, ἂν δὲν ὑπερβαίνουν τὰς ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁριζομένας προθεσμίας, λογίζονται ὡς ἡμέραι κανονικῆς ἀδείας ἀπουσίας, διὰ διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ ἄδειαν ἀπουσίας κανονικήν, διαρκείας ἴσης πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν ἡμερῶν ὑπερβάσεως τῆς ἀδείας ἢ αὐθαιρέτου ἀπουσίας σὺν τὰς ἡμέρας τῆς χορηγηθείσης ἀδείας.

4. Αἱ μὴ ἐπαρκῶς δικαιολογηθεῖσαι παρὰ τοῦ στρατιωτικοῦ ἡμέραι ὑπερβάσεως οἱασδήποτε ἀδείας ἀπουσίας ἢ αὐθαιρέτου ἀπουσίας λογίζονται ὡς ἡμέραι ἀγνοίας.

5. Διὰ τὰς ἡμέρας ἀγνοίας δὲν καταβάλλονται ἀποδοχαὶ εἰς τὸν Στρατιωτικόν, ὁ δὲ χρόνος τῶν τοιούτων ἡμερῶν δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

6. Αἱ ἡμέραι ἀγνοίας ἢ παρανόμου ἀπουσίας, πλέον τοῦ ὅτι ἀποτελοῦν μὴ ὑπολογιζόμενον χρόνον στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἐκπίπτονται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἡμερῶν κανονικῶν ἀδειῶν ἀπουσίας τῶν χορηγουμένων εἰς τοὺς στρατευμένους στρατιωτικούς.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΩΞΕΩΣ ΟΠΛΙΤΩΝ

7. Ἡ Ὑπομονὰς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ ἀπουσιάζων ὁπλίτης ὑποβάλλει εἰς τὴν Μονάδα «ἀναφορὰν ἀγνοίας» μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀδείας του ἢ τῆς αὐθαιρέτου ἀπουσίας του. Ἡ Μονάς, ἡ ὁποία λαμβάνει τὴν ἀναφορὰν ἀγνοίας, ἀποστέλλει αὐθημερὸν «σῆμα ἀγνοίας» συντεταγμένον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα 10, πρὸς τὰς κάτωθι Ἀρχάς :

α) Προκειμένου περὶ μὴ ἐπανελθόντος ἐξ ἀδείας.

Πρὸς τοὺς Λόχους Στρατονομίας καὶ τὰ Φρουραρχεῖα τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων τοῦ τόπου ἔνθα ἑδρεύει ἡ Μονάς, τοῦ τόπου διὰ τὸν ὁποῖον ἔλαβε τὴν ἄδειαν ὁ ἀπουσιάζων ὁπλίτης, τοῦ τόπου καταγωγῆς καὶ τοῦ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον διέμενεν οὗτος πρὸ τῆς κατατάξεώς του εἰς τὸν Στρατόν.

β) Προκειμένου περὶ αὐθαιρέτου ἀπουσίας.

Πρὸς τοὺς Λόχους Στρατονομίας καὶ τὰ Φρουραρχεῖα τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων τοῦ τόπου ἔνθα ἑδρεύει ἡ Μονὰς καὶ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον διέμενεν ὁ ἀπουσιάζων ὁπλίτης πρὸ τῆς κατατάξεώς του εἰς τὸν Στρατόν.

8. Εἰς τοὺς τόπους ἔνθα δὲν ἑδρεύουν Λόχοι Στρατονομίας ἢ Φρουραρχεῖα τὸ σῆμα ἀγνοίας ἀποστέλλεται πρὸς τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς.

9. Ὅταν παρέλθουν αἱ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁριζόμεναι προθεσμίαι, ἡ Ὑπομονὰς ὑποβάλλει εἰς τὴν Μονάδα ἀναφορὰν διὰ λιποταξίαν κατὰ τοῦ ἀπουσιάζοντος ὁπλίτου, βάσει τῆς ὁποίας ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος διατάσσει τὴν ἐνέργειαν ἐνόρκου προανακρίσεως.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΩΞΕΩΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

10. Ἡ Μονὰς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ ἀπουσιάζων ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστής, μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀδείας ἢ αὐθαιρέτου ἀπουσίας του ἀποστέλλει «σῆμα ἀναζητήσεως» (ὑπόδειγμα 11) πρὸς τὰς εἰς τὰς παραγράφους 7 καὶ 8 Ἀρχὰς τὸ ὁποῖον κοινοποιεῖ καὶ εἰς τὴν οἰκείαν Μεραρχίαν καὶ τὸ οἰκεῖον Σῶμα Στρατοῦ.

11. Ὅταν παρέλθουν αἱ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁριζόμεναι προθεσμίαι ἡ Μονὰς διατάσσει τὴν ἐνέργειαν ἐνόρκου προανακρίσεως.

12. Ὁ διοικητὴς τοῦ Σώματος Στρατοῦ δύναται, ἀναλόγως τῶν συνθηκῶν ἀπουσίας, νὰ παραγγείλῃ τὴν σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν τοῦ ἀπουσιάζοντος εἰς τὴν Μονάδα, αὐτοῦ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὁριζομένων προθεσμιῶν.

13. Ὅταν συλληφθῇ ἢ ἐπανέλθῃ ὁ ἀπουσιάζων στρατιωτικός, ἡ Μονάς του ἀποστέλλει σχετικὸν σῆμα εἰς ἁπάσας τὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἠσχολήθησαν μὲ τὴν ἀναζήτησίν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ.

Ἀποσπάσεις καὶ Ἀποσπάσματα

Ἄρθρον 50.

Γενικά.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Ἀπόσπασις εἶναι ἡ κατόπιν διαταγῆς, προσωρινὴ απομάκρυνσις ἐκ τῆς ὀργανικῆς του διοικήσεως, στρατιωτικοῦ ἢ μέρους Μονάδος καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ διάθεσίς του ἀλλαχοῦ, πρὸς ἱκανοποίησιν ὑπηρεσιακῶν ἢ γενικωτέρων ἀναγκῶν.

2. Αἱ ἀποσπάσεις πρέπει νὰ ἐνεργῶνται μετὰ μεγάλης φειδοῦς καὶ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέρας διαρκείας.

Αὗται ἐλέγχονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ ἐκτελοῦνται βάσει διαταγῶν τούτου ἢ διαταγῶν τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων Σχηματισμῶν.

3. Πᾶς κινούμενος στρατιωτικὸς ἢ τμῆμα, συνεπείᾳ ἀποσπάσεως ἐφοδιάζεται ὑπὸ τῆς Μονάδος του διὰ φύλλου πορείας ἢ φύλλου μεταθέσεως.

4. Οἱ ἀποσπώμενοι στρατιωτικοὶ ἢ τμήματα ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τῆς Μονάδος ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθησαν. Διὰ ζητήματα ἐκτελέσεως ὑπηρεσίας συμμορφοῦνται πλήρως πρὸς διαταγὰς τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διετέθησαν.

Ἡ ἀπόσπασις στρατευμένων στρατιωτικῶν εἰς μὴ Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς ἀπαγορεύεται. Δύναται ὅμως νὰ διατεθῇ στρατευμένον προσωπικὸν καὶ μέσα ἐπὶ περιωρισμένον χρόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἀναγκῶν Κοινωνικῆς φύσεως (ἐκτέλεσις ἢ συντήρησις μικρῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἡρώων, ἐκκλησιῶν), παροχῆς συνδρομῆς εἰς συλλόγους κατὰ τὴν ἐνίσχυσιν Ἐθνικοῦ ἢ Θρησκευτικοῦ ἔργου. Ἡ διάθεσις τῶν ἀνωτέρω πραγματοποιεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἄρθρον 51.

Ἀποσπάσεις.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΩΝ

1. Ἡ ἀπόσπασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ διάστημα τῶν τριῶν μηνῶν, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκπαιδεύσεως, ὅτε αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλέον τοῦ ἑξαμήνου.

2. Εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀπόσπασις, δι' εἰδικοὺς λόγους, προβλέπεται νὰ διαρκέσῃ πλέον τοῦ τριμήνου, ἢ τοῦ ἑξαμήνου, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκπαιδεύσεως, τότε πρέπει νὰ ἀκολουθῆται ἡ διαδικασία τῆς μεταθέσεως.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΟΠΛΙΤΩΝ

3. Κατ' ἀρχὴν αἱ ἀποσπάσεις ὁπλιτῶν ἐνεργοῦνται ἀριθμητικῶς διὰ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἢ τῶν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένων Σχηματισμῶν, καθοριζούσης βαθμὸν καὶ ειδικότητα ἐκτὸς ἐὰν λόγοι εἰδικοὶ ἐπιβάλλουν τὴν ὀνομαστικὴν τοιαύτην.

4. Οὐδεμία ἀπόσπασις ὁπλίτου διενεργεῖται πρὸ τῆς συμπληρώσεως ἐννέα μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Στρατὸν κατατάξεώς των.
Ἡ διάρκεια ἀποσπάσεως δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνη τὸ δίμηνον.

5. Ἀποσπάσεις ὁπλιτῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν συντήρησιν ὑλικοῦ, ἢ ἀνηκόντων εἰς κρισίμους εἰδικότητας, τὴν ὁποίαν ἡ ἀπουσία ἤθελε δυσχεράνει τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος, πρέπει ν' ἀποφεύγωνται.

6. Περιπτώσεις ἀριθμητικῆς ἀποσπάσεως μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὑπαξιωματικῶν πρέπει νὰ ἐπικυρῶνται δι' ὀνομαστικῆς διαταγῆς.

ΑΠΟΣΠΑΣΕΙΣ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

7. Ὑπὸ τὸν ὅρον ἀπόσπασις τμήματος νοεῖται ἀπόσπασις μέρους Μονάδος, Ὑπομονάδος, Διμοιρίας — Οὐλαμοῦ, Ὁμάδος — Στοιχείου καὶ ἡ διάθεσίς του ἀλλαχοῦ, δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῇ ἐπιβλέψει τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διατίθεται.

8. Τὰ ἀποσπώμενα τμήματα ἀποτελοῦνται κατ' ἀρχὴν ἐξ Ὀργανικῶν Ὑπομονάδων, Διμοιριῶν — Οὐλαμῶν, Ὁμάδων — Στοιχείων, ἐφ' ὅσον δὲ ἐνεργοῦνται συχναὶ ἀποσπάσεις ἐκ τῆς αὐτῆς Μονάδος τηρεῖται σειρὰ μεταξὺ τῶν ὑποδεεστέρων τμημάτων ταύτης.

9. Εἰς τὴν ἐκδιδομένην διαταγὴν ἀποσπάσεως καθορίζεται τὸ μέγεθος τοῦ τμήματος, ἡ Μονὰς ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπᾶται, ἡ Ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν διατίθεται, ὁ σκοπός, ἡ διάρκεια ἀποσπάσεως, ἡ προσκόλλησις διὰ τροφοδοσίαν καὶ λοιπὰ ζητήματα. Πρέπει ν' ἀποφεύγεται ὁ καθορισμὸς τοῦ τμήματος ὀνομαστικῶς, τούτου ἀφιεμένου εἰς τὴν κρίσιν τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπᾶται.

10. Τὸ ἀπεσπασμένον τμῆμα ἐξακολουθεῖ ν' ἀνήκη εἰς τὴν ὀργανικὴν δύναμιν τῆς Μονάδος, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθη καὶ παρακολουθεῖται ὑπὸ ταύτης, διὰ τὰ διοικητικὰ ζητήματα καὶ διὰ τὰ ὑπὸ τῆς διαταγῆς καθοριζόμενα τοιαῦτα διοικητικῆς μερίμνης, ὡς ταῦτα καθορίζονται εἰς τὸν Κανονισμὸν Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων.

11. Ἐφ' ὅσον ἡ διάρκεια τῆς ἀποσπάσεως εἶναι μεγαλυτέρα των ἑκατὸν ἡμερῶν, ἅπαντα τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ τμήματος διαβιβάζονται καὶ τηροῦνται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς, εἰς τὴν ὁποίαν διετέθη καὶ ἡ ὁποία εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν παρακολούθησιν τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

12. Ὁ διοικητὴς τοῦ ἀπεσπασμένου τμήματος συμμορφοῦται πλήρως πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς Ἀρχῆς εἰς τὴν ὁποίαν διετέθη καὶ εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ διοικητοῦ ταύτης διὰ πᾶν ζήτημα τάξεως, πειθαρχίας, ἀσφαλείας, ἐκπαιδεύσεως καὶ συμπεριφορᾶς τοῦ τμήματός του.

13. Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀπεσπασμένου τμήματος, ἡ διοίκησις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερον ἢ ἀρχαιότερον, ἐφ' ὅσον δὲ ἀπαιτεῖται ἡ διάθεσις ἑτέρου διοικητοῦ ἐκτὸς τῶν εὑρισκομένων εἰς τὸ τμῆμα, ἡ Μονὰς ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθη τοῦτο, ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀποστείλη ἕτερον. Ὁμοίως ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις τοῦ τμήματος, λόγῳ ἀπολύσεων, λοιπῶν αἰτιῶν μειοῦται αἰσθητῶς ἡ Μονὰς ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθη, ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ συμπληροῖ ταύτην καὶ διατηρῇ εἰς τὸ διαταχθὲν ἐπίπεδον.

Ἄρθρον 52.

Ἀπόσπασμα:

1. Ἀπόσπασμα εἶναι:

α) Στρατιωτικὸν τμῆμα ὀργανικὸν μιᾶς Μονάδος ἢ συγκροτηθὲν ἐκ στοιχείων ταύτης καὶ ἀποσπασθὲν προσωρινῶς δι' ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἀποστολῆς ἀλλαχοῦ, ἄνευ διαθέσεώς του εἰς ἑτέραν Μονάδα.

β) Στρατιωτικὸν τμῆμα συγκροτηθὲν προσωρινῶς ἐκ στοιχείων Μονάδων Ὅπλων ἢ Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ ἢ καὶ ἐκ τοιούτων λοιπῶν Κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ἀποστολῆς.

2. Ἡ σύνθεσις τῶν Ἀποσπασμάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνατιθεμένης εἰς αὐτὰ ἀποστολῆς. Αὕτη ὡς καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀποσπάσματος ὁρίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ διατάσσοντος τὴν συγκρότησιν τοῦ Ἀποσπάσματος.

3. Εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Ἀποσπάσματος δίδονται διαταγαὶ καὶ παρέχονται ὁδηγίαι ὡς πρὸς τὴν ἀποστολήν του καὶ τὸν τρόπον ἐκπληρώσεως ταύτης, ὡς ἐπίσης ἐπὶ διοικητικῶν θεμάτων, ἐκπαιδεύσεως καὶ τοιούτων διοικητικῆς μερίμνης.

4. Ὁ διοικητὴς τοῦ Ἀποσπάσματος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰ εἰς τὴν παράγραφον 3 ἀνωτέρω, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν συνεχῆ ἐνημέρωσιν τῆς ὀργανικῆς διοικήσεώς του ἐπὶ τῆς προόδου ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς του καὶ ἐπὶ παντὸς ἀναφυομένου ζητήματος εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν Ἀπόσπασμα.

5. Τὸ Ἀπόσπασμα διαλύεται μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων συνεκροτήθη τοῦτο ἐπανέρχονται εἰς τὰς ὀργανικάς των Μονάδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν΄.

Μετακινήσεις.

Ἄρθρον 53.

Γενικότητες.

1. Μετακίνησις εἶναι ἡ διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς κίνησις στρατιωτικοῦ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπάγεται.

Διὰ τὴν τοιαύτην μετακίνησιν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος διαταγὴ κινήσεως.

2. Δικαίωμα ἐκδόσεως διαταγῶν κινήσεως ἔχουν:

α. Οἱ Διοικηταὶ Σχηματισμῶν, διὰ μετακινήσεις ἐντὸς τῆς ζώνης εὐθύνης των.

β. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, διὰ μετακινήσεις εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Χώρας ἢ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ μεταβιβάσῃ ἁρμοδίως εἰς κατώτερα ὄργανα.

Ἄρθρον 54.

Μεμονωμέναι μετακινήσεις.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς μετακινούμενος, ἐφοδιάζεται διὰ φύλλου πορείας (Ὑπόδειγμα 12), ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑπάγεται.

2. Δι' ἀτομικῶν φύλλων πορείας ἐφοδιάζονται ὁμοίως οἱ μετὰ τῆς Μονάδος των ἢ ἑτέρου μὴ ὀργανικοῦ τμήματος Στρατοῦ τυχὸν μετακινούμενοι ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ μόνιμοι ἢ ἐθελονταὶ ὁπλῖται.

3. Εἰς τὸ φύλλον πορείας ἀναγράφονται ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τοῦ μετακινουμένου, ὁ τόπος ἢ οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θὰ μεταβῆ, ὁ σκοπὸς τῆς κινήσεως, ὁ ἀριθμὸς τῆς διαταγῆς κινήσεως, ἡ ἡμερομηνία ἀναχωρήσεως καθὼς καὶ ἡ ἡμερομηνία ἐπανόδου.

Προκειμένου περὶ μετατιθεμένου στρατιωτικοῦ ἀναγράφεται ἀντὶ τῆς ἡμερομηνίας ἐπανόδου ἡ ἡμερομηνία ἀφίξεως εἰς τὴν νέαν του θέσιν, καθὼς καὶ ἡ ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος διαγράφεται τῆς δυνάμεως τῆς Μονάδος ἐκ τῆς ὁποίας μετατίθεται.

4. Πᾶς στρατιωτικὸς μετατιθέμενος ἢ ἀποσπώμενος ἐντὸς τῆς αὐτῆς Φρουρᾶς ἢ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, μὴ δι-

καιολογοῦσαν ἔξοδα μετακινήσεως ἐφοδιάζεται διὰ φύλλου μεταπιβάσεως.

Τὸ ὑπόδειγμα τοῦ φύλλου μεταβάσεως εἶναι ὡς τὸ τοιοῦτον τοῦ φύλλου πορείας μὲ ἐπικεφαλίδα «Φύλλον Μεταβάσεως».

5. Τὰ φύλλα πορείας ἀνακαλουμένων ἐκ τῆς ἐφεδρείας εἰς τὴν ἐνέργειαν, καθ' οἱονδήποτε τρόπον καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον, ἢ ἐκ τῆς κανονικῆς αὐτῶν ἀδείας, καθὼς καὶ τῶν ἐπανερχομένων ἐκ διαθεσιμότητος ἢ μακρᾶς ἀναρρωτικῆς ἀδείας, ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου ἢ ἐλλείψει τοιούτου ὑπὸ τῶν πλησιεστέρων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν.

6. Προκειμένου περὶ ἀνακλήσεως ἑνὸς στρατιωτικοῦ, τελοῦντος εἰς κανονικὴν ἄδειαν ὡς τοῦτο διαλαμβάνεται εἰς τὸ ἄρθρον 47 ἡ σχετικὴ διαταγὴ ἀνακλήσεως, ἐπέχει θέσιν διαταγῆς κινήσεως, τὸ δὲ φύλλον ἀδείας ἐπέχει θέσιν φύλλου πορείας. Τὰ στοιχεῖα τῆς διαταγῆς ἀνακλήσεως ἀναγράφονται ἐπὶ τοῦ φύλλου ἀδείας κατὰ τὴν θεώρησιν.

Ἄρθρον 55.

Ὁμαδικαὶ μετακινήσεις.

1. Πᾶν μετακινούμενον μὴ ὀργανικὸν τμῆμα Στρατοῦ ἐφοδιάζεται, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, διὰ φύλλου πορείας, συντασσομένου κατὰ τὸ ὑπόδειγμα 13. Προκειμένου περὶ τμήματος ἀποσπωμένου ἐντὸς τῆς αὐτῆς Φρουρᾶς, ἀντὶ φύλλου πορείας ἐκδίδεται φύλλον μεταβάσεως.

2. Εἰς τὸ φύλλον πορείας ἢ μεταβάσεως ἀναφέρονται ὀνομαστικῶς ὁ ἐπικεφαλῆς, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ὁπλῖται οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ μετακινούμενον τμῆμα, πλὴν τῶν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν. Προσδιορίζεται ἐπίσης εἰς αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς ὀχημάτων καὶ κτηνῶν, οἱ σταθμοὶ διανυκτερεύσεως καὶ αἱ μεγάλαι στάσεις, ἐὰν ἀπαιτῶνται τοιαῦται.

Ἄρθρον 56.

Θεωρήσεις φύλλων πορείας.

1. Τὰ φύλλα πορείας δὲν ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν τῶν Φρουραρχείων. Ἐπὶ τούτων, ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐξέδωσε τὸ φύλλον πορείας διοικητὴς βεβαιοῖ τὴν μετακίνησιν καὶ τὴν διάρκειαν ταύτης βάσει ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ μετακινηθέντος.

2. Ὁμοίως τὰ φύλλα μεταβάσεως εἰς οὐδεμίαν θεώρησιν ὑπόκεινται.

3. Εἰδικαὶ περιπτώσεις θεωρήσεως φύλλων πορείας καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἢ διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

4. Τὰ φύλλα πορείας τῶν εἰς ἀλλοδαπὴν μεταβαινόντων στρατιωτικῶν θεωροῦνται διὰ τὴν ἔξοδον καὶ εἴσοδον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, παρὰ τῶν ἡμεδαπῶν ὀργάνων ἐλέγχου κινήσεως.

Ἄρθρον 57.

Λοιπαὶ διατάξεις.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς λαμβάνων φύλλον πορείας, δι' οἱονδήποτε λόγον ὀφείλει, ὅπως ἀναχωρήσῃ διὰ τὸν τόπον προορισμοῦ του ἐντὸς 24 ὡρῶν.

2. Στρατιωτικοὶ μετακινούμενοι, μεμονωμένως ἢ ὁμαδικῶς καὶ ἀναγκαζόμενοι δι' οἱονδήποτε λόγον (ἔλλειψις μέσων συγκοινωνιῶν ἢ ἀσθένεια) νὰ διακόψουν τὴν κίνησίν των πέραν τοῦ 24ώρου, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰδικὴν πρὸς τοῦτο θεώρησιν τοῦ φύλλου πορείας.

3. Ὁμοίως πᾶς στρατιωτικὸς ἀφικνούμενος εἰς τὸν τόπον, τὸν ὁριζόμενον εἰς τὰ φύλλα πορείας, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς 24 ὡρῶν εἰς τὴν Ἀρχήν, διὰ τὴν ὁποίαν προορίζεται.

4. Κατὰ τὴν μετάβασιν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας εἰς τόπους, ἔνθα δὲν ὑφίσταται Φρουραρχεῖον ἢ Ἀστυνομικὴ Ἀρχή, ἡ γενομένη μετακίνησις ὡς καὶ ἡ διάρκεια ταύτης, βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὸ φύλλον πορείας διοικητοῦ Μονάδος.

5. Οἱ μὴ ἐπανερχόμενοι ἢ μὴ παρουσιαζόμενοι ἐγκαίρως εἰς τὰς θέσεις των, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἰσχύος τοῦ φύλλου πορείας ἢ φύλλου μεταβάσεως στρατιωτικοί, θεωροῦνται ὡς αὐθαιρέτως ἀπόντες καὶ ἐφαρμόζονται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 49 ὁριζόμενα.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΑΜΟΙΒΑΙ ΠΟΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ξ'.

Ἠθικαὶ ἀμοιβαί.

Ἄρθρον 58.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Διὰ τῶν ἠθικῶν ἀμοιβῶν ἀναγνωρίζεται ἡ ἀξία. Αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ παρέχουν εἰς τὴν διοίκησιν ἕνα ἀποτελεσματικὸν μέσον διὰ νὰ ἐκδηλώνῃ ἐπισήμως τὴν ἱκανοποίησίν της καὶ νὰ προκαλῇ τὴν ἅμιλλαν.

2. Διὰ νὰ διατηροῦν τὴν ἀξίαν των αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ πρέπει ν' ἀπονέμωνται μὲ μέτρον εἰς τοὺς πράγματι ἀξίους καὶ ἄνευ καθυστερήσεως.

3. Αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπονέμονται:

α) Δι' ἐξαιρέτους πράξεις θάρρους καὶ αὐτοθυσίας.

β) Δι' ὑποδειγματικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

γ) Διὰ προσφορὰν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν.

δ) Δι' ὑποδειγματικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον.

4. Διὰ νὰ προκαλοῦν τὴν ἅμιλλαν αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ πρέπει νὰ κοινοποιῶνται εὐρέως.

Ἄρθρον 59.

Εἴδη ἠθικῶν ἀμοιβῶν καὶ δικαίωμα ἀπονομῆς.

1. Αἱ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀπονεμόμεναι ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἡ προαγωγὴ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ.

β) Τὰ παράσημα τῶν Ταγμάτων Ἀριστείας, ἤτοι Σωτῆρος Τιμῆς, Φοίνικος καὶ Εὐποιίας.

γ) Τὰ μετάλλια, ἤτοι τὸ Ἀριστεῖον Ἀνδρίας, ὁ Πολεμικὸς Σταυρός, τὸ Μετάλλιον ἐξαιρέτων Πράξεων Στρατιωτικῆς Ἀξίας, Εὐδοκίμου Ὑπηρεσίας καὶ τὰ Ἀναμνηστικὰ τῶν Πολέμων Μετάλλια.

2. Αἱ προϋποθέσεις καὶ ἡ διαδικασία ἀπονομῆς τῶν ἀνωτέρω ἠθικῶν ἀμοιβῶν καθορίζονται ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων Νόμων.

ΗΘΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑΙ ΔΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗΣ

3. Αἱ ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ αἱ ἀπονεμόμεναι διὰ διαταγῆς τῶν ἐχόντων πρὸς τοῦτο δικαίωμα, εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α) Ἡ Προεδρικὴ εὐαρέσκεια.

β) Ἡ εὔφημος μνεία.

γ) Ὁ ἔπαινος.

δ) Τὰ συγχαρητήρια.

ε) Ἡ ὀνομασία Ὑποδεχανέως.

στ) Αἱ τιμητικαὶ ἄδειαι.

4. Εἰς τὰς ἑπομένας παραγράφους ἀναφέρονται οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἀπονομῆς τοιούτων ἠθικῶν ἀμοιβῶν καθὼς καὶ αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας ἀπονέμονται.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΟΝΟΜΗΣ

5. Εὐαρέσκεια, Εὔφημος Μνεία, Ἔπαινος καὶ Συγχαρητήρια.

Ἡ Προεδρικὴ εὐαρέσκεια, ὁ ἔπαινος καὶ τὰ συγχαρητήρια ἀπονέμονται εἰς Σχηματισμούς, Συγκροτήματα, Μονάδας καὶ κατώτερα κλιμάκια, δι' ὑποδειγματικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ εἰς ἄτομα διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἢ δι' ὑποδειγματικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον ἢ διὰ προσφορὰν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν.

α) Ἡ Προεδρικὴ εὐαρέσκεια ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

β) Ἡ εὔφημος μνεία ἀπονέμεται:

1) Δι' ἅπαντας τοὺς Στρατιωτικοὺς ὑπὸ τῶν Διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ καὶ ἀνωτέρων κλιμακίων.

2) Διὰ τοὺς ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν Μεραρχιῶν καὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν.

3) Διὰ τοὺς κατωτέρους ἀξιωματικοὺς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ τοὺς ὁπλίτας, ὑπὸ τῶν διοικητῶν Ταξιαρχιῶν καὶ ἰσοτίμων Σχηματισμῶν.

γ) Ὁ ἔπαινος ἀπονέμεται ὑπὸ τῶν διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ καὶ ἀνωτέρων κλιμακίων.

δ) Τὰ συγχαρητήρια ἀπονέμονται ὑπὸ τῶν διοικητῶν Συγκροτημάτων καὶ διοικητῶν Μονάδων ἢ ἀνεξαρτήτων Ὑπομονάδων.

6. Λοιπαὶ Ἠθικαὶ Ἀμοιβαί.

Ἡ ὀνομασία Ὑποδεκανέως καὶ αἱ τιμητικαὶ ἄδειαι ἀπονέμονται εἰς κληρωτοὺς ὁπλίτας δι' ἐξαιρετικὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον.

α) Ἡ ὀνομασία Ὑποδεκανέως ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τῆς Μονάδος ἢ ἀνεξαρτήτου Ὑπομονάδος κλιμακίου.

β) Αἱ τιμητικαὶ ἄδειαι χορηγοῦνται κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθοριζόμενα.

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΙΚΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΝΟΜΗΝ.

7. Διὰ τὴν ἀπονομὴν οἱασδήποτε ἠθικῆς ἀμοιβῆς ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς ἠτιολογημένη πρότασις, πρὸς τὸν ἔχοντα δικαίωμα ἀπονομῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται λεπτομερῶς τὰ περιστατικὰ καὶ οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι δικαιολογοῦν τὴν ἀπονομήν.

8. Εἰδικῶς ἡ Προεδρικὴ εὐαρέσκεια, ἡ εὔφημος μνεία, ὁ ἔπαινος καὶ τὰ συγχαρητήρια, δύνανται ν' ἀπονέμωνται καὶ ἄνευ προτάσεως, ὁσάκις οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἀπονομῆς διαπιστοῦν ἐκ προσωπικῆς ἀντιλήψεως κατὰ τὴν διάρκειαν ἐπιθεωρήσεων ἢ ἄλλως πως τὰ περιστατικὰ τὰ ὁποῖα δικαιολογοῦν τὴν ἀπονομήν.

Ἄρθρον 60.

Κοινοποίησις, Ἐπίδοσις, Καταχώρησις.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΙΣ.

1. Πᾶσα ἀπονομὴ ἠθικῆς ἀμοιβῆς κοινοποιεῖται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος τὴν ἑπομένην τῆς λήψεως τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἢ τῆς διαταγῆς.

2. Τὰ παράσημα καὶ τὰ μετάλλια ἐπιδίδονται εἰς μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ εἰς δὲ τοὺς ὁπλίτας ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς οἰκείας Μονάδος, εἰς εἰδικὴν τελετήν.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ.

3. Προκειμένου περὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν ἀπονεμομένων διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, καταχωρίζεται εἰς τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τῶν στρατιωτικῶν ἡ πρότασις ἀπονομῆς ὡς καὶ ἡ ἀπονεμηθεῖσα ἠθικὴ ἀμοιβή.

4. Προκειμένου περὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν ἀπονεμομένων διὰ διαταγῆς διοικητοῦ Ταξιαρχίας καὶ ἀνωτέρου Κλιμακίου καταχωρίζεται εἰς τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τοῦ στρατιωτικοῦ ἡ διαταγὴ ἀπονομῆς. Ἐὰν ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ ἀπονέμεται εἰς Μονάδα ἢ μέρος ταύτης γίνεται σχετικὴ μνεία εἰς τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν ὁποίαν τιμᾶται ἡ Μονὰς ἢ τὸ τμῆμα.

Προκειμένου περὶ ἠθικῆς ἀμοιβῆς ἀπονεμομένης εἰς μεγαλύτερον τῆς Μονάδος κλιμάκιον οὐδεμία καταχώρησις γίνεται εἰς τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τῶν στρατιωτικῶν.

ΗΘΙΚΑΙ ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΞΕΝΩΝ ΚΡΑΤΩΝ Ἢ ΑΡΧΩΝ.

5. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα στρατιωτικὸν νὰ φέρῃ παράσημον ἢ μετάλλιον τὸ ὁποῖον ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ ξένου Κράτους, ἐὰν δὲν λάβῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, χορηγουμένην διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ὁ τιμηθεὶς στρατιωτικὸς ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ ἀναφορὰν μετ' ἐπισήμων ἀντιγράφων εἰς διπλοῦν τοῦ διπλώματος ἢ τῆς διαταγῆς ἀπονομῆς διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

6. Ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ ἀπονεμόμεναι διὰ διαταγῆς ξένης στρατιωτικῆς Ἀρχῆς καταχωρίζονται εἰς τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τοῦ στρατιωτικοῦ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἐνδιαφερόμενος στρατιωτικὸς ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς ἀναφορὰν μετὰ τῆς σχετικῆς διαταγῆς ἀπονομῆς.

7. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς πάντα στρατιωτικὸν ὅπως φέρῃ οἱαδήποτε Ἑλληνικὰ μὴ στρατιωτικὰ μετάλλια, ὡς Θρησκευτικά, Ἀστυνομικά, Προσκοπικά, Πολιτικῶν Ὀργανώσεων, Συνδέσμων, Συλλόγων καὶ Ἱδρυμάτων.

Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς τιμηθέντας στρατιωτικοὺς διὰ τῶν θρησκευτικῶν μεταλλίων Ἁγίου Μάρκου, Ἀφανῶν Ἡρώων καὶ Χιλιετηρίδος τοῦ Ἁγίου Ὄρους ὅπως φέρουν ταῦτα, ὁσάκις παρουσιάζονται εἰς τοὺς οἰκείους Πατριάρχας ἢ συμμετέχουν εἰς τελετὰς καὶ συγκεντρώσεις, εἰς τὰς ὁποίας παρίστανται οὗτοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο΄.

Γενικὰ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 61.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ διακρίνονται εἰς συνήθεις καὶ εἰς καταστατικάς.

2. Αἱ συνήθεις πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Αὗται συνιστοῦν ἠθικὴν κύρωσιν ἢ περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ παραβάτου.

3. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μονίμους στρατιωτικοὺς βάσει τῶν Νόμων «περὶ Καταστάσεως Μονίμων Ἀξιωματικῶν» καὶ «περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὁπλιτῶν». Αὗται μεταβάλλουν τὴν κατάστασιν τοῦ παραβάτου.

4. Διὰ τὰ ποινικὰ ἀδικήματα οἱ στρατιωτικοὶ δικάζονται ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων, εἰς ὡρισμένας δὲ περιπτώσεις, προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ Νόμου, ὑπὸ τῶν κοινῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

5. Ἡ αὐτὴ πρᾶξις εἶναι δυνατὸν νὰ τιμωρηθῇ ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς. Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς δικαστικῆς καὶ δύναται νὰ ἐπιβάλληται, εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως. Ἡ ποινικὴ καταδίκη δὲν συνεπάγεται ἀπαραιτήτως τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς. Ἐξ ἄλλου ἡ ἀθώωσις ἢ ἡ ἀπαλλαγὴ δὲν κωλύει τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς, ἀρκεῖ αὕτη νὰ στηρίζεται εἰς πράξεις ἀξιομέμπτους καὶ πειθαρχικῶς κολασίμους.

6. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ συμβάλλουν εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς διαγωγῆς τῶν παραβατῶν καὶ διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ τῶν καθιστοῦν προσεκτικοὺς ἅπαντας. Ἀποτελοῦν τὸ ἔσχατον ἐκ τῶν συντηρητικῶν μέσων τῆς πειθαρχίας.

7. Διὰ νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα πρέπει ὁ κολασμὸς τῶν παραπτωμάτων νὰ εἶναι ἄμεσος, ἡ δὲ ἔκτισις τῶν ποινῶν νὰ λαμβάνῃ χώραν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

8. Ἡ συνεχὴς καὶ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἐπιβολὴ πειθαρχικῶν ποινῶν ἀποτελεῖ ἔνδειξιν ἀδυναμίας διοικήσεως καὶ ὡς

ἐκ τούτου, πρέπει νὰ προλαμβάνεται καὶ νὰ ἐλέγχεται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων διοικήσεων.

Ἄρθρον 62.

Πειθαρχικὰ Παραπτώματα.

1. Πειθαρχικὰ παραπτώματα εἶναι αἱ πράξεις αἱ τιμωρούμεναι διὰ πειθαρχικῶν ποινῶν. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν «πρᾶξις» νοεῖται καὶ ἡ παράλειψις ὀφειλαμένης ἐνεργείας.

2. Πειθαρχικὰ παραπτώματα θεωροῦνται καὶ ὡς τοιαῦτα τιμωροῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ:

α) Ἐκ μέρους τοῦ Ἀνωτέρου Ἔναντι τῶν Κατωτέρων του:

1) Ἡ χαλαρότης, ἀδράνεια, ἡ ἀδιαφορία περὶ τὴν διοίκησιν.
2) Πᾶσα κατάχρησις ἐξουσίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελεῖ ποινικὸν ἀδίκημα.
3) Ἡ βάναυσος συμπεριφορὰ ὡς καὶ πᾶν σχῆμα ἢ λόγος ὑβριστικὸς κατὰ κατωτέρου.
4) Ἡ ἀδικία περὶ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν.
5) Ἡ μεροληψία ἢ ἡ ἔλλειψις ἀντικειμενικότητος ἐν γένει περὶ τὴν μεταχείρισιν τῶν κατωτέρων.
6) Ἡ ἀποδοχὴ δώρων ἢ δανείων ἐκ μέρους κατωτέρων.
7) Ἡ ἀδιαφορία περὶ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας καὶ συμπεριφορᾶς ὑπὸ τῶν κατωτέρων.
8) Ἡ στενὴ οἰκειότης πρὸς τοὺς κατωτέρους, ἰδία ἐν ὑπηρεσίᾳ.
9) Ἡ ἀποσιώπησις παραπόνων ὑφισταμένων του.
10) Γενικῶς πᾶσα πρᾶξις τείνουσα νὰ μειώσῃ τὸ κῦρος του ἢ τὴν ἐξουσίαν του.

β. Ἐκ μέρους τοῦ Κατωτέρου Ἔναντι τῶν Ἀνωτέρων του:

1) Πᾶς γογγυσμὸς ἢ αὐθάδης λόγος.
2) Ἡ ἀπροθυμία, ἀδιαφορία, δυστροπία ἢ καθυστέρησις περὶ τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῆς.
3) Ἡ ἐπίκρισις ἢ σχολίασις διαταγῶν ἢ ἐνεργειῶν τῶν ἀνωτέρων.
4) Ἡ κολακεία ἢ ἡ προσφορὰ δώρων πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.
5) Ἡ μὴ ἀπονομὴ τοῦ ὀφειλαμένου χαιρετισμοῦ καὶ ἡ μὴ τήρησις τῶν τύπων ἐκδηλώσεως σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.
6) Ἡ ὑπέρβασις τῆς ἱεραρχίας καὶ ἡ χρησιμοποίησις πλαγίων μέσων.
7) Γενικῶς πᾶσα ἔλλειψις σεβασμοῦ ἢ ὑποταγῆς, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι ὁ κατώτερος θεωρεῖ ἑαυτὸν ἠδικημένον.

γ. Ἐκ μέρους Παντὸς Στρατιωτικοῦ.

1) Ἡ ἐκ τῶν προσκλητηρίων, τῆς ἐπαιδεύσεως ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ὑπηρεσίας ἀδικαιολόγητος ἀπουσία, ἐφ' ὅσον δὲν συνιστᾷ ποινικὸν ἀδίκημα.
2) Ἡ ἀμέλεια ἢ ἀδιαφορία κατὰ τὴν ἐργασίαν ἢ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡ ἐν γένει κακὴ θέλησις κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν.
3) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας συμμετοχὴ εἰς Συλλόγους, Σωματεῖα, Ἱδρύματα καὶ Ὀργανώσεις.
4) Ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας διὰ τοῦ τύπου ἢ ἑτέρου μέσου δημοσίευσις οἱασδήποτε γνώμης.
5) Ἡ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἄσκησις οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος καθὼς καὶ ἡ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας ἀπασχόλησις εἰς ἐξωστρατιωτικὰ καθήκοντα ἢ ἔργα μετ' ἀμοιβῆς ἢ ἄνευ μισθοῦ.
6) Ἡ μὴ ἀξιοπρεπὴς ἐμφάνισις, ἡ ἀνάρμοστος συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἀντικανονικότης τῆς στολῆς.
7) Ἡ μὴ ἀκριβὴς συμμόρφωσις πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις συντηρήσεως, χρήσεως ἢ διαχειρίσεως τῶν πάσης φύσεως ὑλικῶν καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ Στρατοῦ.
8) Ἡ μὴ ἀπονομὴ τοῦ ὀφειλαμένου χαιρετισμοῦ πρὸς τὴν Σημαίαν καὶ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα.
9) Ἡ πολιτικὴ δραστηριότης καὶ ἰδιαίτερα ἡ ἄσκησις πολιτικῆς ἐπιρροῆς.
10) Αἱ πρὸς τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς ἰδιώτας ἔριδες, ἡ χαρτοπαιξία ἐπὶ χρήμασιν, ἡ μέθη, ὁ ἀναξιοπρεπὴς βίος, ἡ ῥοπὴ πρὸς τὰ χρέη, ἡ ἀνειλικρίνεια καὶ ἐν γένει πᾶσα πρᾶξις ἀντίθετος πρὸς τὴν ἐντιμότητα, τὴν εὐθύτητα, τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη.
11) Ἡ ἀδιακρισία ἢ ἀμέλεια περὶ τὴν διαφύλαξιν τοῦ ἀπορρήτου, ἐφ' ὅσον δὲν συνιστοῦν ποινικὸν ἀδίκημα.
12) Γενικῶς πᾶσα πρᾶξις ἡ ὁποία προσβάλει τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν εἰς τὸν Στρατὸν ὑπηρεσιακὴν τάξιν ὡς αὗται προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν Νόμων, τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν διαταγῶν.

Τὰ παραπτώματα θεωροῦνται τόσον σοβαρώτερα ὅσον ἐπαναλαμβάνονται συχνότερον, εἴτε μόνα, εἴτε συναφῆ μετ' ἄλλων παραβάσεων, ἰδιαίτερα κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν, ἢ ἐνώπιον κατωτέρων ἢ ἐνώπιον πολιτῶν ἢ εἰς ξένην Χώραν ἢ ὁσάκις συνοδεύονται ὑπὸ περιστατικῶν καθαπτομένων τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς, τῆς ἀτομικῆς ἀξιοπρεπείας, τοῦ γοήτρου τοῦ Στρατοῦ ἢ συνεπαγομένων κάποιαν ἀταξίαν ἢ κίνδυνον τῆς ζωῆς τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 63.

Ἐπιβολὴ ποινῶν.

1. Πᾶς ἀνώτερος ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκει μὲ πᾶν μέσον ὅπως προλαμβάνῃ τὰ παραπτώματα, ἀναγκαζόμενος δὲ νὰ τιμωρήσῃ, ἐξετάζει καὶ ἀποδέχεται πᾶσαν ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, ἔχουσαν βάσιμον δικαιολογίαν.

2. Ἡ ἀτιμωρησία ὑποθάλπει τὴν ἀπειθαρχίαν. Ὅθεν ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν δὲν εἶναι μόνον δικαίωμα τοῦ ἀνωτέρου, ἀλλὰ περισσότερον εἶναι καθῆκον.

3. Διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τιμωροῦνται αἱ πράξεις Κατὰ συνέπεαν ἡ ἔλλειψις δόλου ἢ κακῆς προαιρέσεως, ἀποτελεῖ ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν ἀλλὰ δὲν αἴρει τὸ πειθαρχικῶς ἀξιόποινον τῆς πράξεως.

4. Ἡ ποινὴ τότε μόνον εἶναι ἀποτελεσματικὴ καὶ δικαία, ὅταν προσαρμόζεται εἰς ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν. Ὅθεν, αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποναὶ πρέπε νὰ εἶνα ἀνάλογοι ὄχι μόνον πρὸς τὰ παραπτώματα ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν συνήθη διαγωγήν, τὸν χαρακτῆρα, τὸν εἰς τὴν ὑπηρεσὶν χρόνον καὶ τὸν βαθμὸν νοημοσύνης τοῦ παραβάτου.

5. Αἱ ποιναὶ πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται μὲ εὐθυδικίαν καὶ ἀμεροληψίαν οὐδέποτε δὲ ἐξ αἰσθήματος μίσους ἢ ἐμπαθείας.

Ὁ ἐπιβάλλων ποινήν τινα οὐδέποτε χειρονομεῖ, φωνασκεῖ ἢ μεταχειρίζεται ὑβριστικὰς φράσεις. Ἡ ἐν γαλήνῃ ἐπιβολὴ τιμωρίας ἀποδεικνύει ὅτι ὁ τιμωρῶν ἐμπνέεται μόνον ἀπὸ τὰ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ τὴν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντος.

6. Πρὸς καθορισμὸν καὶ ἐπιμέτρησιν τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς ἐκτιμᾶται ὑπὸ τοῦ ἐπιβάλλοντος ταύτην ἡ βαρύτης τοῦ παραπτώματος ἀναλόγως:

α) Τῆς σοβαρότητος τῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας τελεῖ ἡ Μονάς, ἤτοι ἐὰν πρόκειται περὶ περιστάσεων πολέμου, γενικῆς ἐπιφυλακῆς ἢ γυμνασίων.

β) Τοῦ κλονισμοῦ ὁ ὁποῖος προῆλθεν ἢ ἠδύνατο νὰ προέλθῃ, ἐκ τοῦ παραπτώματος, εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐν γένει πειθαρχίαν τῆς Μονάδος.

γ) Τῶν περιστατικῶν τῆς παραγράφου 3 τοῦ Ἄρθρου 62 ὡς καὶ τῶν εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ παρόντος Ἄρθρου ὑποκειμενικῶν συνθηκῶν τοῦ παραβάτου.

7. Οὐδεὶς τιμωρεῖται συγχρόνως ἢ διαδοχικῶς διὰ περισσοτέρων τῆς μιᾶς πειθαρχικῶν ποινῶν διὰ τὸ αὐτὸ παράπτωμα.

8. Οὐδεμία πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως τοῦ παραβάτου.

9. Οὐδέποτε ἀτομικὰ παραπτώματα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπισύρουν ὁμαδικὴν ποινήν.

Ἄρθρον 64.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ πειθαρχικὴ ἁρμοδιότης

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

1. Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία εἶναι τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον παρέχεται εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ

τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ὅπως ἐπιβάλλουν πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ὑφισταμένους των.

2. Εἰς ὡρισμένας εἰδικὰς περιπτώσεις παρέχεται εἰς ἀξιωματικούς, πρὸς διευκόλυνσιν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς των, πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ ἐπὶ τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν οἱ ὁποῖοι δὲν τελοῦν ὑπὸ τὴν διοίκησίν των.

Αἱ περιπτώσεις αὐται ἀναφέρονται εἰς τὸ Ἄρθρον 72.

3. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀσκεῖται εἰς πάντα χρόνον καὶ τόπον ὑπὸ τοὺς κάτωθι περιορισμούς:

α) Ὅταν ὁ παραβάτης στρατιωτικός, πρὸ τῆς ἐπιβολῆς εἰς αὐτὸν πειθαρχικῆς ποινῆς μετατεθῇ, τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπάγονται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ εἰς τὴν ὁποίαν διέπραξε τὸ παράπτωμα καὶ ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν μετετέθη.

β) Δὲν ἐπιβάλλονται ποιναὶ διὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς διαπράξεώς των, θεωρουμένων οὕτω ὡς παραγραφέντων, ἐξαιρέσει τῶν παραπτωμάτων :

(1) Τῶν τιμωρουμένων διὰ καταστατικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ συνήθης πειθαρχικὴ ποινὴ καὶ μετ' ἀπαλλακτικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

(2) Τῶν σχετιζομένων πρὸς ποινικὸν ἀδίκημα. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ οἱαδήποτε πειθαρχικὴ ποινή, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἔστω καὶ ἂν ἀπὸ τῆς χρονολογίας κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις παρῆλθε χρονικὴ περίοδος μεγαλυτέρα τῆς πενταετίας.

4. Ἡ παρεχομένη εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν διαφόρων Κλιμακίων πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων των ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν ἐμφαίνεται εἰς τὰ ἄρθρα 66 καὶ 69.

Ἐὰν κάποιος διοικητὴς κρίνῃ ὅτι ἡ παρεχομένη εἰς αὐτὸν πειθαρχικὴ δικαιοδοσία εἶναι ἀνεπαρκὴς διὰ τὸν κολασμὸν πειθαρχικοῦ παραπτώματος διαπραχθέντος ὑπὸ ὑφισταμένου του, ἀναφέρει εἰς τὸν ἀμέσως προϊστάμενόν του διοικητὴν καὶ ζητεῖ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τιμωρίαν τοῦ παραβάτου.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ

5. Πειθαρχικὴ ἁρμοδιότης εἶναι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον παντὸς βαθμοφόρου ὅπως μεριμνᾷ διὰ τὴν τήρησιν τῶν γενικῶν κανόνων πειθαρχίας καὶ συμπεριφορᾶς ὑπὸ πάντων τῶν κατωτέρων του στρατιωτικῶν, εἰς οἱανδήποτε Μονάδα ἢ Κλάδον Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ ἂν ἀνήκουν οὗτοι.

Πᾶς βαθμοφόρος (ἀξιωματικός, ἀνθυπασπιστὴς ἢ ὑπαξιωματικὸς) ἀντιλαμβανόμενος οἱονδήποτε παράπτωμα τὸ ὁποῖον διαπράττεται ὑπὸ κατωτέρου του, μὴ ὑπαγομένου ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του, ὀφείλει νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ λάβῃ πᾶν μέτρον πρὸς ἄμεσον ἐπαναφορὰν τοῦ παραβάτου εἰς τὴν τάξιν, τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν εὐκοσμίαν.

7. Ἐὰν τὸ παράπτωμα δὲν διαταράσσῃ τὴν τάξιν, ἢ δὲν προσβάλλῃ τὸν Νόμον, ἢ δὲν προκαλῇ τὸ κοινόν, ὁ ἀνώτερος εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀντίληψιν περιέπεσεν, ὀφείλει νὰ καλέσῃ τὸν παραβάτην, νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ σχετικὰς παρατηρήσεις καὶ συστάσεις, καὶ νὰ λάβῃ τὰ στοιχεῖα ταυτότητός του, προκειμένου νὰ ὑποβάλῃ ἀναφορὰν ὡς εἰς παράγραφον 10 κατωτέρω.

8. Ἐὰν τὸ παράπτωμα διαταράσσῃ τὴν τάξιν, ἢ προσβάλῃ τὸν Νόμον, ἢ προκαλῇ τὸ κοινόν, ἢ ἐὰν ὁ παραβάτης δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἀπευθυνθείσας εἰς αὐτὸν συστάσεις, ὡς εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁ ἀνώτερος ὀφείλει νὰ λάβῃ μέτρα πρὸς σύλληψιν τοῦ παραβάτου καὶ μεταγωγήν του εἰς Μονάδα του ἢ τὴν παράδοσίν του εἰς τὸ Φρουραρχεῖον. Εἰς τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν ὁ ἀνώτερος πρέπει ν' ἀποφεύγῃ, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ ἐκτίθεται εἰς λογομαχίας μετὰ τοῦ κατωτέρου του, ἰδιαίτερα ὅταν ὁ τελευταῖος οὗτος διατελῇ εἰς κατάστασιν μέθης ἢ ἐκτάκτου συγχύσεως ἢ παραλογισμοῦ, ὅτε ἐπιχειρεῖ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ δι' ὁμοιοβάθμων του, ἢ ἐν ἀνάγκῃ δι' ὀργάνων τῆς δημοσίας τάξεως.

9. Ὁ φέρων πολιτικὴν περιβολὴν ὀφείλει, ὅπως, πρὸ πάσης κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπεμβάσεως, καταστήσῃ γνωστὴν τὴν ἰδιότητά του δι' ἐπιδείξεως τοῦ δελτίου ταυτότητός του.

10. Πᾶς βαθμοφόρος εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ὁποίου περιέπεσε παράπτωμα διαπραχθὲν ὑπὸ κατωτέρου του, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Μονάδα του ἀναφορὰν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐκθέτῃ τὰ περιστατικὰ καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἔλαβε χώραν τὸ παράπτωμα. Ἡ Μονὰς διαβιβάζει τὴν ἀναφορὰν ταύτην εἰς τὴν Μονάδα εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ παραβάτης. Ὁ διοικητὴς τῆς τελευταίας ταύτης ἐξετάζει τὸν παραβάτην, διαπιστώνει τὴν ἀκρίβειαν τῶν γεγονότων καὶ ἐνημερώνει δι' ἐγγράφου ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὴν ἐνδιαφερομένην Μονάδα περὶ τῶν ληφθέντων κατὰ τοῦ παραβάτου μέτρων.

11. Ἡ πειθαρχικὴ ἁρμοδιότης ἀσκεῖται εἰς πάντα χρόνον καὶ τόπον.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΩΝ

12. Οἱ Ἀντιστράτηγοι δύνανται ἕνεκεν ἐλλείψεως σεβασμοῦ ἢ παραβάσεως τῶν κανόνων τῆς τάξεως, τῆς πειθαρχίας καὶ κοσμιότητος ἢ διὰ τὸ ἀκανόνιστον τῆς στολῆς νὰ τιμωροῦν πάντα στρατιωτικὸν τοῦ Στρατοῦ Ξηρᾶς εἰς οἱανδήποτε Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν καὶ ἐὰν ἀνήκει οὗτος. Ἕνεκεν ὅμως παραπτωμάτων, τὰ ὁποῖα διαπράττονται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του πᾶς στρατιωτικὸς τιμωρεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου διοικητοῦ του.

13. Οἱ Ἀντιστράτηγοι, οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν καὶ ἐὰν ἐκτελοῦν, ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοιαύτην τοῦ διοικητοῦ Μεραρχίας διὰ πάντας τοὺς μὴ ὑπὸ τὰς διαταγάς των διατελοῦντας στρατιωτικούς.

14. Οἱ Ἀντιστράτηγοι ἐπιβάλλοντες ποινήν τινα πρὸς οἱονδήποτε ἀξιωματικόν, ἀνθυπασπιστὴν ἢ ὁπλίτην γνωστοποιοῦν ταύτην ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος, εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας ἀνήκει ὁ τιμωρούμενος, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς εἰς διοικητὴν Μονάδος, αὕτη γνωστοποιεῖται εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ προϊσταμένου κλιμακίου, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἡ Μονὰς ὑπάγεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π

Ποιναὶ Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 65.

Εἴδη ποινῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ συνήθεις πειθαρχικαὶ ποιναὶ αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς εἶναι ἡ ἐπίπληξις, ὁ περιορισμός, ἡ κράτησις καὶ ἡ φυλάκισις.

2. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ αἱ ὁποῖαι ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς μονίμους ἀξιωματικοὺς εἶναι ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως, ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἡ ἀπόταξις.

Αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Νόμου «περὶ Καταστάσεως Μονίμων Ἀξιωματικῶν» ὁριζόμενα.

3. Διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικούς, ὡς καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ θεωροῦνται ἡ ἔκπτωσις καὶ ἡ διαγραφὴ των ἐκ τοῦ στελέχους τῆς ἐφεδρείας. Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον «Περὶ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν».

4. Αἱ εἰς τοὺς Ἀνθυπασπιστὰς ἐπιβαλλόμεναι καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις καὶ ἡ ἀπόταξις.

Αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου «Περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὁπλιτῶν» καθοριζόμενα.

ΕΠΙΠΛΗΞΙΣ

5. Ἡ ἐπίπληξις ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφρὰ ἐν γένει πειθαρχικὰ παραπτώματα καὶ ἀποτελεῖ προειδοποίησιν πρὸς σωφρονισμὸν τοῦ παραβάτου.

6. Απευθύνεται εγγράφως ή προφορικώς. Εις την τελευταίαν περίπτωσιν απευθύνεται πρός τον παραβάτην μέ την παρουσίασιν ενός ή περισσοτέρων αξιωματικών ή ανθυπασπιστών, ανωτέρων ή αρχαιοτέρων του επιπληττομένου, επακολουθεί δέ έγγραφος διατύπωσις καί κοινοποίησις.

7. Αἱ ἀπευθυνόμεναι παρατηρήσεις ὑπό ἀνωτέρου πρός κατώτερον δι' ἐλαφρά σφάλματα ἤ παραλείψεις, δέν ἀποτελοῦν πειθαρχικήν ποινήν ἀλλά διοικητικόν μέτρον πρός ἐπισήμανσιν καί ἐπανόρθωσιν τούτων.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

8. Ὁ περιορισμός ἐπιβάλλεται δι' ἐλαφρά πειθαρχικά παραπτώματα, τά ὁποῖα διαπράττονται κυρίως ἐξ ἀμελείας ἤ ἀγνοίας καί διά πρώτην φοράν.

9. Οἱ διά περιορισμοῦ τιμωρούμενοι ἀξιωματικοί καί Ἀνθυπασπισταί οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας, κατά δέ τάς ἐκτός ὑπηρεσίας ὥρας ὑποχρεοῦνται ὅπως παραμένουν οἶκοι.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ

10. Ἡ κράτησις ἐπιβάλλεται διά σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα ἤ δι' ἐλαφρά μέ τά ὁποῖα ὅμως διαπράττονται καθ' ὑποτροπήν.

11. Οἱ διά κρατήσεως τιμωρούμενοι ἀξιωματικοί καί ἀνθυπασπισταί οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας. Κατά τάς ἐκτός ὑπηρεσίας ὥρας ὑποχρεοῦνται ὅπως παραμένουν οἶκοι.

ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

12. Ἡ φυλάκισις ἐπιβάλλεται διά σοβαρώτερα πειθαρχικά παραπτώματα διά τά ὁποῖα κρίνονται ἀνεπαρκεῖς ἤ ὄχι ἀποτελεσματικαί αἱ κατώτεραι πειθαρχικαί ποιναί.

13. Οἱ διά φυλακίσεως τιμωρούμενοι Ἀξιωματικοί καί Ἀνθυπασπισταί ἐκτίουν ταύτην ἐντός θαλάμου, ἐπί τούτῳ ὁριζομένου εἰς τό στρατόπεδον ἐάν ὑπάρχῃ κατάλληλος ἤ οἶκοι, ἀπαλλάσσονται πάσης ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας ἤ καί τῆς ἐκπαιδεύσεως καί τῶν ἀσκήσεων κατά τήν κρίσιν τοῦ ἐπιβάλλοντος τήν ποινήν. Κατόπιν ἐγκρίσεως ἤ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ τοῦ προϊσταμένου Σχηματισμοῦ δύνανται νά ἐκτίουν ταύτην εἰς τάς Στρατιωτικάς Φυλακάς.

Ἄρθρον 66.

Πειθαρχική δικαιοδοσία.

1. Δικαιοδοσίαν ἐπιπλήξεως ἔχουν ἅπαντες οἱ διοικηταί ἀπό τοῦ Κλιμακίου Μονάδος καί ἄνω.

2. Ἡ εἰς ἡμέρας περιορισμοῦ, κρατήσεως καί φυλακίσεως πειθαρχική δικαιοδοσία τῶν διοικητῶν τῶν διαφόρων κλιμακίων, ἐμφαίνεται εἰς τόν κατωτέρω Πίνακα 1.

ΠΙΝΑΞ 1

Πειθαρχική δικαιοδοσία ἐπί Ἀξιωματικῶν καί Ἀνθυπασπιστῶν

α/α	Κλιμάκια Διοικήσεως	Ἡμέραι Ποινῶν Περιορισμός	Κράτησις	Φυλάκισις
1.	Ὑπουργός Ἐθνικῆς Ἀμύνης	—	60	60
2.	Ἀρχηγός Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ	—	60	50
3.	Διοικητής Στρατιᾶς	60	50	40
4.	Διοικητικής Σώματος Στρατοῦ	50	40	30
5.	Διοικητής Μεραρχίας	40	30	20
6.	Διοικητής Ταξιαρχίας	40	30	15
7.	Διοικητής Συγκροτήματος	30	20	10
8.	Διοικητής Μονάδος (ἀνώτερος Ἀξκός)	30	20	10
9.	Διοικητής Μονάδος (κατώτερος Ἀξκός)	20	10	4
10.	Διοικητής Ὑπομονάδος	6	4	—
11.	Διοικητής Διμοιρίας–Οὐλαμοῦ	4	—	—

Ἡ πειθαρχική δικαιοδοσία τῶν Διοικητῶν Ὑπομονάδων τελεῖ ὑπό τήν ἔγκρισιν τοῦ Διοικητοῦ Μονάδος.

3. Τήν ὑπό τοῦ Πίνακος 1 καθοριζομένην πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν ἔχουν καί οἱ διοικηταί ἰσοτίμων Σχηματισμῶν Συγκροτημάτων καί Μονάδων ἤ Ἀποσπασμάτων καί τῶν κατωτέρων κλιμακίων τούτων βάσει τῆς ἰσοτιμίας τῆς καθοριζομένης ὑπό τῶν οἰκείων Πινάκων Ὀργανώσεως ἤ ὑπό τῶν διαταγῶν συγκροτήσεως τῶν Ἀποσπασμάτων.

4. Ἀξιωματικοί ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα ἐν γένει (Γενικοῦ Ἐπιτελείου, Σχηματισμῶν, Συγκροτημάτων ἤ Μονάδων) ἔχουν τήν ἀκόλουθον πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν :

α) Οἱ Ἀντιστράτηγοι, Ὑποστράτηγοι ἤ Ταξίαρχοι, ἴσην πρός τήν πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν τοῦ διοικητοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, Μεραρχίας ἤ Ταξιαρχίας ἀντιστοίχως.

β) Οἱ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοί, ἐάν μέν ἔχουν δικαίωμα συντάξεως ἐκθέσεως ἱκανότητος ἀξιωματικῶν καί ἀνθυπασπιστῶν, ἔχουν τήν πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν διοικητοῦ Μονάδος, ἐάν δέ δέν ἔχουν τοιοῦτον δικαίωμα, ἔχουν τό ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τάς ἡμέρας περιορισμοῦ καί κρατήσεως, δέν ἔχουν ὅμως τό δικαίωμα ἐπιβολῆς ποινῆς φυλακίσεως.

γ) Οἱ κατώτεροι ἀξιωματικοί, ἄν μέν εἶναι Λοχαγοί ἔχουν τήν πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν διοικητοῦ Ὑπομονάδος, ἄν δέ εἶναι Ὑπολοχαγοί ἤ Ἀνθυπολοχαγοί ἔχουν τήν πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν τοῦ διοικητοῦ Διμοιρίας ἤ Οὐλαμοῦ.

5. Ἡ πειθαρχική δικαιοδοσία τῶν διοικητῶν ἤ προϊσταμένων, ἀσκεῖται ἐφ' ὅλων τῶν ὑφισταμένων των, καθ' ἅπασαν τήν κλίμακα τῆς διοικήσεώς των καί οὐχί μόνον τῶν ὑπό τάς ἀμέσους διαταγάς των τελούντων.

6. Ἡ πειθαρχική δικαιοδοσία τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καθορίζεται ὑπό τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος Νόμου «Περί Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

Ἄρθρον 67.

Κοινοποίησις καί καταχώρησις τῶν ποινῶν.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Οἱ διοικηταί Ὑπομονάδων καί Διμοιριῶν–Οὐλαμῶν κοινοποιοῦν τάς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινάς πρός τούς ὑφισταμένους των ἀξιωματικούς καί ἀνθυπασπιστάς δι' ὑπηρεσιακοῦ σημειώματος ἐπί τοῦ ὁποίου ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐπιβαλόντες τήν ποινήν ὑποβάλλουν τό ἀνωτέρω ὑπηρεσιακόν σημείωμα ἱεραρχικῶς πρός τόν διοικητήν τῆς Μονάδος των δι' ἀναφορᾶς εἰς τήν ὁποίαν ἐκθέτουν τά περιστατικά τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος. Ὁ διοικητής τῆς Μονάδος, ἀφοῦ ἐγκρίνει τήν ποινήν, διατάσσει τήν καταχώρησίν της εἰς τήν Ἡμερησίαν Διαταγήν Ἀξιωματικῶν.

2. Οἱ διοικηταί Μονάδων κοινοποιοῦν τάς ὑπ' αὐτῶν ἤ ὑπό προϊσταμένων διοικητῶν ἐπιβαλλομένας ποινάς πρός τούς ὑφισταμένους των ἀξιωματικούς καί ἀνθυπασπιστάς διά τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν, εἰς τήν ὁποίαν ὑπογράφουν οἱ τιμωρούμενοι.

3. Οἱ διοικηταί Συγκροτημάτων καί ἀνωτέρων Κλιμακίων κοινοποιοῦν τάς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινάς πρός μέν τούς ὑφισταμένους των ἀξιωματικούς καί ἀνθυπασπιστάς τοῦ ἐπιτελείου των διά τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν, πρός δέ τούς λοιπούς δι' ἐμπιστευτικῆς διαταγῆς πρός τάς στρατιωτικάς Ἀρχάς εἰς τάς ὁποίας ὑπηρετοῦν οἱ τιμωρούμενοι.

4. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς Ἐπιτελεῖα ἀξιωματικοί κοινοποιοῦν τάς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινάς πρός ὑφισταμένους των ἀξιωματικούς καί ἀνθυπασπιστάς συμφώνως πρός τάς παραγράφους 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος Ἄρθρου, ἀναλόγως τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας των (Ἄρθρον 66, παράγραφος 4).

5. Διὰ νὰ ἀσκοῦν αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τὴν παραδειγματικήν των ἐπίδρασιν πρέπει νὰ κοινοποιοῦνται εἰς συγκέντρωσιν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ τιμωρουμένου.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

6. Πλὴν τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς Ἀξιωματικῶν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταχωρίζονται ὑπὸ τοῦ τηροῦντος τὰ ἀτομικὰ ἔγγραφα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν διοικητοῦ, εἰς τὸ βιβλίον Μητρώου ἑκάστου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ. Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται τὸ εἶδος τῆς ποινῆς, ἡ διάρκεια ταύτης, ὁ ἀπιβάλλων τὴν ποινὴν καὶ τὸ πλῆρες αἰτιολογικόν.

7. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ καταχωρίζονται καὶ εἰς τὸν τηρούμενον ὑπὸ τῆς οἰκείας Διευθύνσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ φάκελλον ἑκάστου ἀξιωματικοῦ καὶ ἀνθυπασπιστοῦ. Οὗτοι ἐνημεροῦνται διὰ τῶν ὑποβαλλομένων Περιοδικῶν καταστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ρ

Ποιναὶ Ὁπλιτῶν.

Ἄρθρον 68.

Εἴδη Ποινῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας εἶναι ἡ στέρησις ἀδείας ἐξόδου, ὁ περιορισμός, ἡ κράτησις, ἡ φυλάκισις καὶ ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις.

2. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἐπιβάλλονται ἐπὶ πλέον αἱ κάτωθι ποιναί :

α) Εἰς τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντὰς ἡ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως.

β) Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὁ ὑποβιβασμὸς καὶ ἡ ἔκπτωσις.

γ) Εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑποδεκανεῖς ἡ ἀφαίρεσις τοῦ τίτλου τοῦ ὑποδεκανέως.

3. Αἱ καταστατικαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς μονίμους καὶ ἐθελοντὰς ὑπαξιωματικοὺς εἶναι ἡ ἀπόλυσις καὶ ἡ ἀπόταξις. Αὗται ἐπιβάλλονται συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα Νόμον «Περὶ Καταστάσεως Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Μονίμων ἢ Ἐθελοντῶν Ὁπλιτῶν».

ΣΤΕΡΗΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΕΞΟΔΟΥ

4. Ἡ ποινὴ τῆς στερήσεως τῆς ἐξόδου ἐπιβάλλεται εἰς κληρωτοὺς ὁπλίτας πρὸς κολασμὸν ἐλαφρῶν παραβάσεων, ἰδιαίτερα εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κανονικότητα τῆς στολῆς, ἐμφανίσεως ἐν γένει, παραστάσεως καὶ συμπεριφορᾶς ἐντὸς τοῦ Στρατῶνος.

5. Ἐκτίεται διὰ παραμονῆς τοῦ τιμωρουμένου εἰς τὸν Στρατῶνα κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐχορηγεῖτο ἔξοδος εἰς τοῦτον.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

6. Ἡ ποινὴ τοῦ περιορισμοῦ ἐπιβάλλεται δι' ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τὸν κανονικὸν τρόπον, τοῦ φέρειν τὴν στολήν, δι' ἀμέλειαν ὡς πρὸς τὴν καλὴν συντήρησιν τοῦ ἱματισμοῦ, ὁπλισμοῦ καὶ λοιπῶν δημοσίων εἰδῶν καὶ ἐν γένει δι' ἐλαφρὰς ὑπηρεσιακὰς παραλείψεις.

7. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ οὐδεμιᾶς ἀπαλλάσσονται ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως, ἐκτίουν δὲ ταύτην εἰς τὸν θάλαμον ἔνθα ἐνοικοῦν, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ συμμετοχή των εἰς ψυχαγωγικὰς συγκεντρώσεις. Οἱ μόνιμοι ἢ ἐθελονταὶ ὑπαξιωματικοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται ἡ παραμονὴ εἰς τὴν πόλιν, ἐκτίουν αὐτὴν οἴκοι.

ΚΡΑΤΗΣΙΣ

8. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως ἐπιβάλλεται πρὸς κολασμὸν σοβαρῶν παραπτωμάτων, περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, πειθαρχίαν, τάξιν ἐν γένει καὶ τὴν συμπεριφοράν, ὡς καὶ δι' ἀπουσίαν ἐκ τοῦ ἑσπερινοῦ ἢ οἱουδήποτε προσκλητηρίου, διὰ λόγους ἀπρεπεῖς, ἔριδας ἢ μέθην λοιπὰ παραπτώματα.

9. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ κρατήσεως οὐδεμιᾶς ὑπηρεσίας ἢ ἐκπαιδεύσεως ἀπαλλάσσονται. Ἡ ποινὴ ἐκτίεται ὑφ' ἁπάντων εἰς τὸ πειθαρχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείονται κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος καθοριζομένας ὥρας κατὰ τὰς ὁποίας δὲν εἶναι ἀπησχολημένοι εἰς ὑπηρεσίαν ἢ ἐκπαίδευσιν.

10. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον, ὅπου ὑφίσταται τοιοῦτον, ἄλλως διατάσσεται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος ὅπως ἐκτίσουν τὴν ποινὴν εἰς τὸν θάλαμον. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν οἱ μόνιμοι ὑπαξιωματικοί, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται ἡ διαμονὴ εἰς τὴν πόλιν ἐκτίουν τὴν ποινὴν τῆς κρατήσεως οἴκοι, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ἤθελε διαταχθῆ ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ.

ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ

11. Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται πρὸς κολασμὸν βαρυτέρων πταισμάτων κατὰ τῆς πειθαρχίας ἢ ἐλαφρῶν μέν, ἀλλὰ διαπραττομένων ἰδίως ἐν καταστάσει μέθης ἢ καθ' ὑποτροπὴν ἢ κατ' ἔνοπλον ὑπηρεσίαν.

12. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐκτίουν ταύτην εἰς τὸ πειθαρχεῖον τῆς Μονάδος, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ προγράμματος καθοριζομένας ὥρας, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἐκπαίδευσιν, μερίμνῃ τῶν ὀργάνων ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος.

13. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐκτίουν τὴν ποινὴν φυλακίσεως εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον, εἰς περίπτωσιν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑφίσταται κατάλληλον πειθαρχεῖον, εἶναι δυνατὸν νὰ διαταχθῇ ἡ ἔκτισις τῆς ποινῆς εἰς στρατιωτικὰς φυλακὰς κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου διοικητοῦ τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ποινικὴν δίωξιν.

14. Οἱ διὰ φυλακίσεως τιμωρούμενοι στρατιῶται, χρησιμοποιοῦνται εἰς ὅλας τὰς προσθέτους ὑπηρεσίας τῆς Μονάδος κατὰ τὰς ὥρας ἀναπαύσεως.

ΑΥΣΤΗΡΑ ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ.

15. Ἡ αὐστηρὰ φυλάκισις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ὁπλίτας διὰ βαρέα πειθαρχικὰ παραπτώματα, διαπραττόμενα ἰδιαίτερα κατὰ τὴν διάρκειαν Ἐνόπλου Ὑπηρεσίας ἢ καθ' ὑποτροπήν.

16. Οἱ δι' αὐστηρᾶς φυλακίσεως τιμωρούμενοι ὁπλῖται ἀπαλλάσσονται πάσης ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως, ἐκτίουν δὲ ταύτην, εἰς ἰδιαίτερον πειθαρχεῖον ἢ εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακάς. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς διαφόρους ἐργασίας.

ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ

17. Ὑποβιβασμὸς εἰς τὸν ἀμέσως κατώτερον βαθμὸν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξ/κοὺς διὰ βαρύτατον πειθαρχικὸν παράπτωμα ἢ δι' ἐπανειλημμένα βαρέα παραπτώματα, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ὁπλιτῶν (ἄρθρον 70).

18. Προκειμένου περὶ Ὑποδεκανέων ὑποπιπτόντων εἰς τὰ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον παραπτώματα, ἀφαιρεῖται ὁ τίτλος τοῦ Ὑποδεκανέως ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἀμέσου προϊσταμένου, τῆς Μονάδος εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ Ὑποδεκανεὺς κλιμακίου.

19. Οἱ ὑποβιβαζόμενοι ὑπαξιωματικοὶ μετατίθενται εἰς ἄλλην Μονάδα.

ΕΚΠΤΩΣΙΣ

20. Ἔκπτωσις εἶναι ἡ στέρησις τοῦ βαθμοῦ καὶ ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου.

21. Ἔκπτωσις ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικοὺς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ὁπλιτῶν :

α) Διὰ βαρύτατον πειθαρχικὸν παράπτωμα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ ἰδίως εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

β) Διὰ τὸ προφανῶς ἀδιόρθωτον τῆς διαγωγῆς.

γ) Κατόπιν ἐπανορθωτικῆς ποινῆς, καταγνωσθείσης παρ' οἱουδήποτε δικαστηρίου διὰ πρᾶξιν ἡ ὁποία ἀφορᾷ εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

δ) Δι' ἀναρχικὴν δραστηριότητα ἢ προπαγάνδαν.

ε) Δι' ἔλλειψιν πίστεως πρὸς τὴν Πατρίδα, τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη καὶ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις.

στ) Δι' ἰδεολογίας, αἱ ὁποῖαι ἀποσκοποῦν εἰς τὴν ἀνατροπὴν ἢ τὴν ὑπονόμευσιν τοῦ νομίμως ὑφισταμένου πολιτεύματος τῆς χώρας ἢ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος.

ζ) Διὰ πᾶν ἐν γένει πειθαρχικὸν παράπτωμα διὰ τὸ ὁποῖον κρίνονται ἀνεπαρκεῖς ἢ ὄχι ἀποτελεσματικαὶ αἱ κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

22. Οἱ ἐκπίπτοντες τοῦ βαθμοῦ των μετατίθενται εἰς ἄλλην Μονάδα.

Ἄρθρον 69.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

1. Ἡ δικαιοδοσία ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν περιοριστικῶν τῆς ἐλευθερίας, ὑπὸ τῶν διαφόρων κλιμακίων διοικήσεως πρὸς τοὺς ὑφισταμένους αὐτῶν ὁπλίτας, καθ' ἅπασαν τὴν κλίμακα τῆς διοικήσεώς των ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἀκόλουθον Πίνακα 2.

ΠΙΝΑΞ 2.
Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ ὁπλιτῶν.

α/ά	Κλιμάκια Διοικήσεως	Ἡμέραι ποινῆς: Στέρησις ἐξόδου	Περιορισμὸς	Κράτησις	Φυλάκισις (ἁπλὴ ἢ αὐστηρά)
1.	Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης	—	—	60	60
2.	Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ	—	—	60	50
3.	Διοικητὴς Στρατιᾶς	—	—	50	40
4.	Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ	—	—	50	40
5.	Διοικητὴς Μεραρχίας	—	—	40	30
6.	Διοικητὴς Ταξιαρχίας	—	—	40	25
7.	Διοικητὴς Συγκροτήματος	—	—	30	20
8.	Διοικητὴς Μονάδος (ἀνώτερος Ἀξ/κὸς)	—	30	30	20
9.	Διοικητὴς Μονάδος (κατώτερος Ἀξ/κὸς)	—	20	20	10
10.	Διοικητὴς Ὑπομονάδος	10	10	8	5
11.	Διοικητὴς Διμοιρίας - Οὐλαμοῦ	5	5	4	—
12.	Ἀρχιλοχίας Ὑπομονάδος	2	2	—	—

2. Τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω δικαιοδοσίαν ἔχουν καὶ οἱ διοικηταὶ ἰσοτίμων κλιμακίων διοικήσεως. Ἡ ἰσοτιμία αὕτη καθορίζεται διὰ τῶν Πινάκων Ὀργανώσεως.

3. Δικαιοδοσίαν ἐπιβολῆς ποινῆς ὑποβιβασμοῦ ἢ ἐκπτώσεως εἰς κληρωτοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἔχουν οἱ διοικηταὶ Σχηματισμῶν (Ἄρθρον 70, παράγρ. 9).

Ἄρθρον 70.

Πειθαρχικὰ Συμβούλια Ὁπλιτῶν.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Εἰς ἕκαστον Σχηματισμὸν λειτουργεῖ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὁπλιτῶν ἀποτελούμενον ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο τοὐλάχιστον πρέπει νὰ εἶναι ἀνώτεροι, τοῦ Συμβουλίου ἐξαιροῦνται ὁ Διοικητὴς τῆς Μονάδος καὶ Ὑπομονάδος καὶ ὁ ἀξιωματικός, ὁ ὁποῖος διενήργησεν τὴν σχετικὴν ἀνάκρισιν.

2. Ἡ συγκρότησις καὶ ἡ σύγκλησις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖται διὰ διαταγῆς τοῦ οἰκείου Σχηματισμοῦ. Χρέη Προέδρου ἐκτελεῖ ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος, χρέη δὲ εἰσηγητοῦ τὸ νεώτερον μέλος. Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν παρόντων τοῦ Προέδρου καὶ τῶν 4 μελῶν αὐτοῦ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου πρέπει νὰ ὁρίζωνται καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη.

3. Τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὁπλιτῶν εἶναι ἁρμόδιον ὅπως γνωματεύῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι ζητημάτων :

α) Ὑποβιβασμὸς κληρωτοῦ ὑπαξιωματικοῦ

β) Ἔκπτωσις βαθμοῦ κληρωτοῦ ὑπαξιωματικοῦ.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΠΤΩΣΙΝ

4. Πᾶς διοικητὴς Ὑπομονάδος ἐν γένει, πᾶς ἀξιωματικὸς προϊστάμενος κάποιας ὑπηρεσίας ὁ ὁποῖος νομίζει ὅτι κληρωτὸς ὑπαξιωματικός, ἐκ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγάς του, ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα, τὸ ὁποῖον δικαιολογεῖ τὸν ὑποβιβασμὸν ἢ τὴν ἔκπτωσιν, ὑποβάλλει πρὸς τὴν Μονάδα του σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει λεπτομερῶς τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης προτάσεώς του, ἐπισυνάπτει δὲ ἀντίγραφον τοῦ φύλλου Μητρώου τοῦ παραπεμπομένου ὑπαξιωματικοῦ ὡς καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον τὸ ὁποῖον στηρίζει τὴν πρότασίν του (δικογραφίαι, ἔγγραφα Ἀρχῶν ἀσφαλείας, ἀναφοραὶ Ὑπομονάδος).

5. Ὁ διοικητὴς Μονάδος ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς τὴν σχετικὴν πρότασιν πρὸς τὸν οἰκεῖον Σχηματισμὸν μετὰ τῆς γνώμης του.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ ἐὰν μὲν κρίνῃ ὅτι τὰ περιστατικὰ δὲν δικαιολογοῦν τὴν ποινὴν τοῦ ὑποβιβασμοῦ ἢ τῆς ἐκπτώσεως, ἐπιστρέφει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν, καὶ τιμωρεῖ τὸν ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς, ἐὰν δὲ κρίνῃ ἐπαρκῆ τὰ περιστατικὰ διατάσσει τὴν παραπομπὴν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὁπλιτῶν.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς παραπεμπτικῆς διαταγῆς. Τὸ Συμβούλιον ἐξετάζει τὴν ὑπόθεσιν καὶ συντάσσει ἠτιολογημένην γνωμοδότησιν τὴν ὁποίαν ὑποβάλλει ἐντὸς 3ημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Σχηματισμόν.

7. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προσκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὸν ἐγκαλούμενον ὑπαξιωματικὸν καθὼς καὶ μάρτυρας ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀπαραίτητον πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου.

8. Ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἐὰν τὸ ἐρώτημα εἶναι ἡ ἔκπτωσις καὶ τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου, ὁ Πρόεδρος θέτει ἐν συνεχείᾳ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὸ ἐρώτημα τοῦ ὑποβιβασμοῦ.

9. Καταδικαστικὴ γνωμοδότησις ληφθεῖσα παμψηφεὶ ἢ διὰ πλειοψηφίας 4 ἔναντι 1, εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν διοικητὴν τοῦ Σχηματισμοῦ. Ἐὰν ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη διὰ πλειονοψηφίας 3 ἔναντι 2, ὁ διοικητὴς τοῦ Σχηματισμοῦ δύναται εἴτε ν' ἀποδεχθῇ ταύτην εἴτε νὰ μὴν τὴν ἀποδεχθῇ, ὁπότε τιμωρεῖ τὸν ἐγκαλούμενον ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας ποινῆς.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις εἶναι ἀπαλλακτικὴ εἴτε παμψηφεὶ εἴτε διὰ πλειονοψηφίας αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν διοικητὴν τοῦ Σχηματισμοῦ, ὁ ὁποῖος τιμωρεῖ τὸν ἀπαλλαγέντα ὑπαξιωματικὸν δι' ἐλαφροτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτον πειθαρχικῶς.

10. Ἡ περὶ ὑποβιβασμοῦ ἢ περὶ ἐκπτώσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος.

11. Διὰ τὴν παραπομπὴν ἐνώπιον Πειθαρχικῶν Συμβουλίων τῶν Μονίμων καὶ ἐθελοντῶν Ὑπαξιωματικῶν, τὴν συγκρότησιν καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῶν σχετικῶν Νόμων.

Ἄρθρον 71.

Κοινοποίησις καὶ καταχώρησις τῶν ποινῶν.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

1. Ἐντὸς τῆς Ὑπομονάδος, ὁ ἐπιβάλλων κάποιαν ποινὴν πρὸς ὁπλίτην τὴν κοινοποιεῖ πρὸς αὐτὸν προφορικῶς καὶ ἀκολούθως παραδίδει ἔγγραφον περὶ τούτου σημείωμα εἰς εἰς τὸν ἀρχιλοχίαν τῆς Ὑπομονάδος. Οὗτος ἐνημερώνει σχετικῶς τὰ ὄργανα ὑπηρεσίας τῆς Ὑπομονάδος καὶ καταχωρεῖ τὰς ποινὰς εἰς τὸ «Βιβλίον Αἰτήσεων καὶ Ἀναφορῶν» τῆς Ὑπομονάδος, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλει εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος πρὸ τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἀναφορᾶς τῆς Ὑπομονάδος. Οἱ τιμωρηθέντες ὁπλῖται, παρουσιάζονται εἰς τὴν ἀναφορὰν τῆς Ὑπομονάδος καὶ ἐξετάζονται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ ταύτης, ὁ ὁποῖος ἐγκρίνει ἢ τροποποιεῖ, ἐνδεχομένως τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπομονάδος ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐπιβαλλομένων ποινῶν καταχωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρχιλοχίου τῆς Ὑπομονάδος εἰς τὴν «Ἡμερησίαν Ἀναφορὰν» τῆς Ὑπομονάδος, ἡ ὁποία ὑποβάλλεται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος.

2. Ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος, ἀφοῦ ἐγκρίνει τὰς διὰ τῶν Ἡμερησίων Ἀναφορῶν τῶν Ὑπομονάδων ἐπιβαλλομένας ποινάς, διατάσσει τὴν καταχώρησίν των εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος, ὁμοῦ μετὰ τῶν ποινῶν τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς ὁπλίτας τῆς Μονάδος του ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὑπὸ ἄλλων ἀξιωματικῶν τῆς Μονάδος (Ὑποδιοικητοῦ, Ἐπόπτου Ἀσφαλείας κλπ.), ἢ ὑπὸ ἄλλων Ἀρχῶν (Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς, Φρουράρχου, προϊσταμένων Ἀρχῶν).

3. Τὰ ὄργανα ὑπηρεσίας (Ἄρθρον 72, παραγρ. 6) κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὁπλίτας προφορικῶς, ἀναφέρουν δὲ περὶ αὐτῶν πρὸς τὸν οἰκεῖον διοικητὴν (Ὑπομονάδος ἢ Μονάδος ἢ Στρατοπέδου) διὰ τῶν ὑποβαλλομένων «Δελτίων Συμβάντων».

4. Οἱ Φρούραρχοι καὶ οἱ Στρατοπεδάρχαι (Ἄρθρον 72, παραγρ. 3 καὶ 4) κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς ὁπλίτας διὰ τῶν Ἡμερησίων Διαταγῶν Φρουραρχείου καὶ Στρατοπέδου, ἀντιστοίχως.

5. Ἅπασαι αἱ προϊστάμεναι τῆς Μονάδος Ἀρχαὶ κοινοποιοῦν τὰς ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλομένας ποινὰς πρὸς τοὺς ὁπλίτας διὰ διαταγῆς πρὸς τὰς οἰκείας Μονάδας.

6. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς κληρωτοὺς ὁπλίτας ποιναὶ φυλακίσεως, ἁπλῆς ἢ αὐστηρᾶς, κοινοποιοῦνται, μερίμνῃ τῆς Μονάδος, εἰς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται στρατολογικῶς οἱ τιμωρούμενοι.

7. Διὰ τὸν σκοπὸν παραδειγματισμοῦ, αἱ ἐπιβαλλόμεναι εἰς τοὺς ὁπλίτας ποιναὶ κοινοποιοῦνται εἰς τὸ προσκλητήριον πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁπλίτας τῆς Μονάδος διὰ τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΙΣ

8. Αἱ ποιναὶ στερήσεως ἀδείας ἐξόδου αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ Ὑπομονάδος καὶ τῶν ὑφισταμένων του καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Ὑπομονάδος. Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ποιναὶ τῶν ὁπλιτῶν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διαταγὴν τῆς Μονάδος.

9. Ἐκτὸς τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς αἱ ποιναὶ τῶν μὲν μονίμων καὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν καταχωρίζονται εἰς τὰ ἀτομικά των ἔγγραφα τῶν δὲ κληρωτῶν ὁπλιτῶν εἰς τὰ προβλεπόμενα βιβλία καὶ μητρῶα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ.

Διάφοροι διατάξεις περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 72.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας.

1. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις παρέχεται εἰς βαθμοφόρους, πρὸς διευκόλυνσιν ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς των, πειθαρχικὴ δικαιοδοσία καὶ ἐπὶ κατωτέρων των ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν τελοῦν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἢ τὴν ἔμμεσον διοίκησίν των.

2. Ὑποδιοικηταί.

Ἡ εἰς τοὺς ὑποδιοικητὰς παρεχομένη πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀσκεῖται ἐφ' ὅλων τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ κλιμακίου τοῦ ὁποίου τυγχάνουν ὑποδιοικηταί. Ἡ πειθαρχικὴ αὕτη δικαιοδοσία καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Μεραρχιῶν καὶ οἱ ὑποδιοικηταὶ Ταξιαρχιῶν ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Συγκροτήματος.

β) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Συγκροτημάτων ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Μονάδος, ὅταν εἶναι κατώτερος ἀξιωματικός.

γ) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Μονάδων ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Ὑπομονάδος.

δ) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Ὑπομονάδος ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ Διοικητοῦ Διμοιρίας ἢ Οὐλαμοῦ.

3. Ἀνώτερος Διοικητὴς Φρουρᾶς (πόλεως) καὶ Φρούραρχος.

Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ Φρουρῶν καὶ οἱ Φρούραρχοι, ἐφ' ὅσον εἰς τοὺς τελευταίους ἔχουν ἀνατεθῇ καθήκοντα τάξεως καὶ πειθαρχίας ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐφ' ἁπάντων τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν τοῦ Κλάδου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων εἰς τὸν ὁποῖον οὗτοι ἀνήκουν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Φρουρὰν διερχομένων διὰ ταύτης καὶ μὴ ὑπαγομένων ὑπὸ τὰς διαταγάς των διὰ πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν πειθαρχίαν, τὴν τάξιν, τὴν ἐμφάνισιν καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν εἰς τὴν πόλιν. Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τούτων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν ἀνωτάτου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, οἱ μὲν Ἀντιστράτηγοι ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ, οἱ δὲ Ὑποστράτηγοι καὶ Ταξίαρχοι ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Μεραρχίας.

β) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Μονάδος.

γ) Ἐὰν φέρουν βαθμὸν κατωτέρου ἀξιωματικοῦ ἔχουν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ διοικητοῦ Ὑπομονάδος.

δ) Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τούτων ἐπὶ τῶν κατωτέρων των στρατιωτικῶν, τῶν λοιπῶν κλάδων τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος Κανονισμοῦ «Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Στρατευμάτων».

4. Στρατοπεδάρχαι.

Ὁσάκις εἰς τὸ αὐτὸ Στρατόπεδον στρατωνίζονται περισσότερες τῆς μιᾶς Μονάδες, αἱ ὁποῖαι τελοῦν ὑπὸ ἑνιαίαν διοίκησιν, ὁ ἀρχαιότερος διοικητὴς Μονάδος ὁρίζεται ὡς Στρατοπεδάρχης.

Οὗτος ἔχει πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν διοικητοῦ Μονάδος καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν λοιπῶν Μονάδων τοῦ Στρατοπέδου, ἀλλὰ μόνον διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν τάξιν καὶ τὴν γενικὴν λειτουργίαν τοῦ Στρατοπέδου, ὄχι δὲ διὰ ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν λειτουργίαν καὶ ὑπηρεσίαν τῶν Μονάδων.

5. Διοικηταὶ Ἀποσπασμάτων καὶ Τακτικῶν Συγκροτημάτων.

Οἱ διοικηταὶ Ἀποσπασμάτων (Ἄρθρον 52) καὶ Τακτικῶν Συγκροτημάτων (Ἄρθρον 5 παράγρ. 11), καθὼς καὶ οἱ ὑφιστάμενοι τούτων διοικηταὶ καθ' ὅλην τὴν κλίμακα, ἀσκοῦν πλήρη διοίκησιν ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων των στρατιωτικῶν.

Κατὰ συνέπειαν, οὗτοι ἔχουν τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἀντιστοίχων κλιμακίων διοικήσεως (Ἄρθρα 66 καὶ 69).

6. Ὄργανα Ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἀργίας καθὼς καὶ κατὰ τὰς μὴ ἐργασίμους ὥρας ὁ ἀξιωματικὸς ἐπόπτης ἀσφαλείας ἢ ἐπιφυλακῆς

τοῦ Στρατοπέδου ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν τάξιν εἰς τὸ Στρατόπεδον ἔχει δικαίωμα νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τὸ πειθαρχεῖον μεταγωγὴν ἢ τὸν καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον περιορισμόν, παντὸς κατωτέρου του στρατιωτικοῦ, ὁ ὁποῖος διαταράσσει τὴν εἰς τὸ Στρατόπεδον τάξιν ἢ διαπράττει παράπτωμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἄμεσον περιστολήν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὶ ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸ Στρατόπεδον στρατωνιζομένων Μονάδων ἢ Ὑπομονάδων διὰ τοὺς ὁπλίτας τῆς οἰκείας Μονάδος ἢ Ὑπομονάδος, ἐφ' ὅσον, λόγῳ θέσεως δὲν ἔχουν ἄλλην πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

Εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἀξιωματικῶν, ὁ ὑπαξιωματικὸς ὑπηρεσίας ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρόντων ὑπαξιωματικῶν τῆς Μονάδος ἢ Ὑπομονάδος, ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο.

7. Λοιπαὶ Περιπτώσεις.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐκδιδομένων κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ καθορίζεται, βάσει τῶν εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν γενικῶν ἀρχῶν, ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἀξιωματικῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν εἰδικῶν περιπτώσεων, μὴ προβλεπομένων εἰς τὸν παρόντα κανονισμὸν καὶ ἰδιαίτερα διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ὑπηρετοῦντας στρατιωτικούς.

Ἄρθρον 73.

Ἐπαύξησις, μείωσις, ἄρσις, διακοπὴ ἢ ἀπαλλαγὴ ἐκτίσεως ποινῶν.

1. Πᾶς διοικητὴς προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλόντος μίαν ποινὴν δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ ταύτην ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἡ φύσις τοῦ παραπτώματος, αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας τοῦτο ἔλαβε χώραν, ἡ προτέρα διαγωγὴ τοῦ τιμωρηθέντος ἢ ἡ ἀνάγκη περιστολῆς συχνῶν παραπτωμάτων παρομοίας φύσεως, ἐπιβάλλουν αὐστηροτέραν ποινήν. Ὑπὸ τὸν ὅρον ἐπαύξησις νοεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ εἴδους τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον.

2. Ὁ ἐπιβάλλων μίαν ποινὴν δύναται νὰ μειώσῃ ἢ νὰ ἄρῃ ταύτην, ἐὰν ἐκ νεωτέρας ἐξετάσεως διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις ἐστηρίχθη ἐπὶ ἐσφαλμένων ἢ ἀτελῶν πληροφοριῶν. Ὑπὸ τὸν ὅρον μείωσις νοεῖται καὶ ἡ μετατροπὴ τοῦ εἴδους τῆς ποινῆς ἐπὶ τὸ ἐλαφρότερον.

3. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἄρσις ἢ μείωσις ἐπιβληθείσης ποινῆς πρέπει νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβλήθη αὐτή. Πέραν τῆς ἡμερομηνίας ταύτης δικαίωμα ἄρσεως ἢ μειώσεως, ἐπιβληθείσης ποινῆς ἔχει μόνον ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλόντος ταύτην κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ τελευταίου.

4. Πᾶς διοικητὴς προϊστάμενος τοῦ ἐπιβαλόντος μίαν ποινήν, κρίνων ἐκ τοῦ αἰτιολογικοῦ τῆς ποινῆς ὅτι αὐτὴ εἶναι δυσαναλόγως αὐστηρά, διατάσσει τὴν ὑποβολὴν εἰς αὐτὸν περισσοτέρων στοιχείων καὶ ἐὰν ἐκ τούτων κρίνῃ δικαίαν τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν τῆς ποινῆς, ὑποδεικνύει εἰς τὸν ἐπιβαλόντα τὴν ποινὴν τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν μείωσιν ἢ τὴν ἄρσιν ταύτης προκειμένου αὐτὸς οὗτος ὁ ἐπιβαλὼν τὴν ποινὴν νὰ μειώσῃ ἢ ἄρῃ ταύτην. Ἐὰν οὗτος δὲν πείθεται, τότε ὁ προϊστάμενος διοικητὴς ἐλαττώνει ἢ αἴρει τὴν ποινὴν καὶ τιμωρεῖ τὸν ἐπιβαλόντα ταύτην, ἐὰν κρίνῃ ὅτι λόγοι προσωπικοὶ ἐπηρέασαν τὴν τοιαύτην ἐκτίμησίν του.

5. Ὁ διοικητὴς Ὑπομονάδος, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Ὑπομονάδα ὅταν θεωρεῖ δικαίαν τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν κάποιας ποινῆς ἐπιβληθείσης παρ' ὑπαξιωματικοῦ ἐλαττώνει ἢ αἴρει ταύτην. Ἐὰν ὅμως ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη παρ' ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ ἐξαιτεῖται τὴν μείωσιν ἢ ἄρσιν ταύτης παρὰ τοῦ διοικητοῦ τῆς Μονάδος.

6. Προκειμένου περὶ ἐπαυξήσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ ἐκπίπτονται διὰ τὴν ἔκτισιν ταύτης, αἱ ἤδη ἐκτιθεῖσαι ἡμέραι τῆς ἀρχικῶς ἐπιβληθείσης ποινῆς, ἀνεξαρτήτως τοῦ εἴδους ταύτης.

7. Διακοπὴ ἐκτίσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς ἀπαγορεύεται ἐκτὸς ἐὰν συντρέχουν λόγοι ὑγείας ἢ ἄλλοι σοβαροὶ λόγοι, πιστοποιούμενοι δι' ἐπισήμων ἐγγράφων. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν δικαίωμα διακοπῆς ἐκτίσεως ἔχει ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος κατόπιν ὑποβολῆς εἰς αὐτὸν ἰατρικῆς γνωματεύσεως. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν ὁ διοικητὴς τῆς Μονάδος, δύναται νὰ διατάξῃ τὴν διακοπὴν ἐκτίσεως τῆς ποινῆς μόνον ἐὰν αὕτη ἐπεβλήθη ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων του. Ἐὰν ἡ ποινὴ ἐπεβλήθη ὑπὸ προϊσταμένου διοικητοῦ, ὑποβάλλεται εἰς αὐτὸν ἱεραρχικῶς ἡ σχετικὴ αἴτησις, μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογικῶν.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακοπείσης ποινῆς, ἐκτίεται εὐθὺς ὡς ἐκλείψουν οἱ ἐπιβαλόντες τὴν διακοπὴν λόγοι.

8. Ἀπαλλαγὴ ἐκτίσεως τοῦ ὑπολοίπου τῶν συνήθων πειθαρχικῶν ποινῶν διατάσσεται μόνον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ Ἐθνικῶν ἑορτῶν ἢ εὐτυχῶν Ἐθνικῶν γεγονότων.

Ἄρθρον 74.

Ἔναρξις καὶ λῆξις ποινῶν.

1. Αἱ ποιναὶ περιορισμοῦ, κρατήσεως καὶ φυλακίσεως, ἁπλῆς ἢ αὐστηρᾶς, ἐπιβάλλονται εἰς ἡμέρας καὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβλήθησαν, λογίζονται δὲ ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἀναφορᾶς τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως αὐτῶν καὶ λήγουν τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν ὁποίαν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ποινῆς.

2. Πᾶσα νέα ἐπιβληθεῖσα ποινὴ βαρυτέρα τῆς ἐκτιομένης, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἐπιβολῆς της, καὶ λήγει ὅταν συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτῆς, ὁπότε συνεχίζεται ἡ διακοπεῖσα.

3. Ὁ χρόνος νοσηλείας τοῦ ὑπὸ ποινὴν διατελοῦντος στρατιωτικοῦ δὲν προσμετρεῖται εἰς τὸν χρόνον τῆς ποινῆς.

4. Ὁ διοικητὴς Μονάδος ὀφείλει νὰ διατάσσῃ τὴν ἀποφυλάκισιν παντὸς ὑφισταμένου του ἐκτάκτως ἀχθέντος εἰς τὸ πειθαρχεῖον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἐπεβλήθη ὡρισμένη ποινή, μετὰ 24ωρον διαμονὴν εἰς τὸ πειθαρχεῖον.

5. Πᾶς ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς ὀφείλει ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἐπιβληθείσης εἰς αὐτὸν ποινῆς κρατήσεως καὶ βαρυτέρας ταύτης, νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος, διὰ νὰ ἀναφέρῃ τὴν λῆξιν τῆς ποινῆς του.

6. Οἱ ὁπλῖται μετὰ τὴν λῆξιν ἐπιβληθείσης ποινῆς κρατήσεως καὶ βαρυτέρας ταύτης, παρουσιάζονται εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Ὑπομονάδος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς καὶ ἀναφέρουν τὴν λῆξιν τῆς ποινῆς. Οἱ διὰ φυλακίσεως καὶ βαρυτέρας ταύτης ποινῆς τιμωρηθέντες παρουσιάζονται καὶ εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μονάδος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἡμερησίας ἀναφορᾶς.

Ἄρθρον 75.

Στρατιωτικοὶ τιμωρούμενοι ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς μονάδος των.

1. Διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς τοὺς εὑρισκομένους ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῆς Μονάδος των, εἰς ἄδειαν ἢ δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, καὶ τιμωρουμένους ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀνωτέρων Διοικητῶν Φρουρῶν ἢ Φρουράρχων (Ἄρθρον 72 παρ. 3) ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὰς ἑπομένας παραγράφους, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἔκτισιν τῶν ποινῶν.

2. Οἱ τιμωρούμενοι διὰ περιορισμοῦ καὶ κρατήσεως ἐκτίουν τὴν ποινήν των, μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Μονάδα των.

3. Οἱ διατελοῦντες εἰς κανονικὴν ἄδειαν καὶ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως εἶναι δυνατόν, ἐφ' ὅσον τὸ διαπραχθὲν παράπτωμα εἶναι λίαν σοβαρόν, ν' ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Μονάδα των, διακοπτομένης τῆς ἀδείας των, ἢ νὰ ἐκτίσουν τὴν ποινήν των εἰς πειθαρχεῖον τῆς Φρουρᾶς.

4. Οἱ διατελοῦντες εἰς ἀναρρωτικὴν ἄδειαν ἢ προσωρινῶς διαμένοντες εἰς τὴν Φρουρὰν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καὶ τιμωρούμενοι διὰ φυλακίσεως, ἐκτίουν τὴν ποινήν των μετὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Μονάδα των. Ἐὰν ὅμως τὸ διαπραχθὲν παράπτωμα εἶναι λίαν σοβαρὸν καὶ ἀπαιτεῖται ἄμεσος περιορισμὸς τοῦ παραβάτου, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Φρουρᾶς, διὰ μὲν τοὺς διατελοῦντας εἰς ἀναρρωτικὴν ἄδειαν διατάσσει τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ πλησιέστερον Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον πρὸς ἔκτισιν τῆς ποινῆς των, διὰ δὲ τοὺς δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας προσωρινῶς διαμένοντας εἰς τὴν Φρουρὰν διατάσσει τὴν προσωπικὴν κράτησιν εἰς πειθαρχεῖον τῆς Φρουρᾶς καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἀνάκλησιν εἰς τὴν Μονάδα των.

5. Διὰ τοὺς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀποστελλομένους ἢ ἀνακαλουμένους εἰς τὴν Μονάδα των, ὁ Φρούραρχος σημειοῖ ἐπὶ τοῦ Φύλλου ἀδείας ἢ φύλλου πορείας των τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, οὗτοι δὲ ὀφείλουν ὅπως ἀναχωρήσουν ἐντὸς 24 ὡρῶν, διὰ τὴν Μονάδα των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Τ.

Παράπονα.

Ἄρθρον 76.

Γενικαὶ Διατάξεις περὶ παραπόνων.

1. Πᾶς στρατιωτικὸς δικαιοῦται νὰ παραπονεθῇ κατὰ τὰς εἰς τὸ παρὸν Κεφάλαιον διατάξεις, ἐὰν θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἀδικούμενον ἐκ κάποιας δοθείσης εἰς αὐτὸν διαταγῆς ἢ ἐκ κάποιας ἐνεργείας ἢ μέτρου, τῶν προϊσταμένων του ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ὑπακούσῃ καὶ συμμορφωθῇ πλήρως πρὸς τὴν δοθεῖσαν διαταγήν, ἢ πρὸς τὰ ληφθέντα μέτρα. Ἄνευ τοῦ ὅρου τούτου, ὄχι μόνον δὲν γίνεται δεκτὸν τὸ παράπονόν του ἀλλ' ὑπέχει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην ἐκ τῆς μὴ ὑπακοῆς ἢ μὴ συμμορφώσεώς του, ἔστω καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶχε δίκαιον.

2. Ἀναστολὴ ἐκτελέσεως διαταγῆς, ἢ ἐκτίσεως ἐπιβληθείσης ποινῆς πρὸς ἐξέτασιν παραπόνων, ἀπαγορεύεται. Μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς ἢ τὴν ἔναρξιν ἐκτίσεως τῆς ποινῆς, εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ παράπονον.

3. Ὑποβολὴ μόνον ἀτομικῶν παραπόνων ἐπιτρέπεται, ἤτοι δι' ἀδικίαν προσγενομένην εἰς τὸν παραπονούμενον, καὶ ὄχι εἰς ἄλλον ἢ εἰς ἄλλους. Κατὰ συνέπειαν ὑποβολὴ παραπόνων, ἐξ ὀνόματος ἢ πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλου, ἀπαγορεύεται. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ παραπόνων παρ' ὁμάδας στρατιωτικῶν, ἐνεργούντων ἐκ συμφώνου, ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀναφοραὶ παραπόνων ὑποβάλλωνται χωριστά. Ἡ πρᾶξις αὕτη συνιστᾷ τὸ ποινικὸν ἀδίκημα τῆς ὁμαδικῆς ἀπειθείας, τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

4. Πᾶν παράπονον ὑποβάλλεται ἱεραρχικῶς, ἐγγράφως μὲν ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν προφορικῶς δὲ ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν.

5. Τὰ παράπονα ὑποβάλλονται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παραπονούμενος ἔλαβε γνῶσιν τῆς διαταγῆς ἢ τῆς ἐνεργείας ἐκ τῆς ὁποίας κρίνει ὅτι ἀδικεῖται.

Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ παράπονα δὲν γίνονται δεκτά.

6. Ἡ αὐτὴ ὡς ἄνω προθεσμία τῶν 15 ἡμερῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐπανυποβολὴν παραπόνων, εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παραπονούμενος δὲν ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ἱκανοποιημένον ἐκ δοθείσης ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν παραπόνων του (Ἄρθρον 77).

Ἄρθρον 77.

Ὑποβολὴ καὶ ἐξέτασις παραπόνων.

ΓΕΝΙΚΑ

1. Εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ παραπόνου του, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ὁ παραπονούμενος ὀφείλει νὰ ἐκφράζεται μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, νὰ ἐκθέτῃ μόνον τὰ περιστατικὰ τὰ ὁποῖα συνιστοῦν τὸ παράπονόν του καὶ ν' ἀποφεύγῃ πάντα χαρακτηρισμόν, κρίσιν ἢ συμπέρασμα περὶ τοῦ ἀνωτέρου κατὰ τοῦ ὁποίου παραπονεῖται, ἢ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τούτου καὶ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἔλλειψιν σεβασμοῦ θέλει τιμωρηθῇ.

2. Πᾶς διοικητὴς ὀφείλει νὰ δέχεται τὸ παράπονον παντὸς ὑφισταμένου του, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ὑποβάλλεται κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἄρθρου 76, ὁπότε τὸ παράπονον ἀπορρίπτεται ἀσυζητητί, ὁ δὲ οὕτω ἀντικανονικῶς παραπονεθεὶς τιμωρεῖται.

Ἐὰν ὁ παραπονούμενος εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ παραπόνου του ἐπιδεικνύῃ ἔλλειψιν σεβασμοῦ, ὡς εἰς παράγραφον 1 τοῦ παρόντος Ἄρθρου, τὸ παράπονον γίνεται δεκτὸν καὶ ἐξετάζεται, κατόπιν δὲ τιμωρεῖται ὁ παραπονούμενος διὰ τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν σεβασμοῦ ἢ δι' ἄλλας παραβάσεις τελουμένας διὰ τῆς ἀναφορᾶς.

ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΠΑΡΑΠΟΝΩΝ

3. Ὁ δεχόμενος τὸ παράπονον διοικητὴς ἐξετάζει προφορικῶς τὴν βασιμότητα αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσει ταύτην προβαίνει εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ παραπόνου.

Ἔγγραφοι ἐξετάσεις ἐπὶ παραπόνων πρέπει ν' ἀποφεύγωνται, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι δυσχερὴς ἡ ἐξακρίβωσις τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἢ ἀνακύπτουν ποινικὰ ἀδικήματα ἢ βαρεῖαι πειθαρχικαὶ παραβάσεις τιμωρούμεναι διὰ καταστατικῶν πειθαρχικῶν ποινῶν.

4. Ἂν τὸ ὑποβληθὲν παράπονον ἀποδεικνύεται ἀβάσιμον, ὁ κρίνων τοῦτο διοικητὴς ἐξηγεῖ εἰς τὸν παραπονούμενον, προφορικῶς μὲν προκειμένου περὶ ὁπλίτου, ἐγγράφως δὲ προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, τοὺς λόγους τοῦ ἀβασίμου.

Ἐὰν ὁ παραπονούμενος δὲν πεισθῇ περὶ τοῦ ἀβασίμου τῶν παραπόνων του, ἂν μὲν εἶναι ὁπλίτης δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν, ἂν δὲ εἶναι ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστής, δύναται νὰ ἐπανυποβάλῃ τὰ παράπονά του διὰ νὰ προωθηθοῦν εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχήν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὁ κρίνας τὰ παράπονα διοικητής, ὑποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχήν, τὴν περὶ παρουσιάσεως τοῦ παραπονουμένου ὁπλίτου αἴτησιν, ἢ τὴν ἀναφορὰν παραπόνων τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

5. Ἐὰν ὅμως τὸ παράπονον, καίτοι ἀβάσιμον, ἀφορᾷ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ διοικητοῦ, πρὸς τὸ ὁποῖον αὐτὸ ὑποβάλλεται, οὗτος ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ Ἀρχὴν τὴν περὶ παρουσιάσεως τοῦ παραπονουμένου ὁπλίτου αἴτησιν ἢ τὴν ἀναφορὰν παραπόνων τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

Ὁ προϊστάμενος διοικητὴς ἐξετάζει τὰ παράπονα καὶ ἐφ' ὅσον διαπιστώσει ὅτι εἶναι βάσιμα, τὰ θεραπεύει, ἐὰν δὲ τὰ κρίνῃ ἀβάσιμα, ὑποδεικνύει εἰς τὸν παραπονούμενον τὸ ἀβάσιμον τούτων.

6. Ἡ ὑπὸ παντὸς ἀνωτέρου ἀποσιώπησις οἱουδήποτε παραπόνου, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη εἰς αὐτὸν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐπισύρει ποινὴν κατὰ τοῦ ἀνωτέρου τούτου.

Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς πάντα ἀνώτερον νὰ μὴ δεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ ὑποβληθέντα εἰς αὐτὸν παρά-

πονα υφισταμένου του, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν εἰς τὸ πρόσωπόν του.

7. Ἡ ἀπόφασις τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς εἶναι τελεσίδικος καὶ ἐὰν ὁ παραπονούμενος ἐξακολουθῇ νὰ ἐπιμένῃ ἐπὶ τῶν παραπόνων του, τιμωρεῖται.

8. Ἡ ἐξέτασις ἢ ἡ περαιτέρω προώθησις τῶν παραπόνων γίνεται κατὰ προτεραιότητα, εἰς τρόπον ὥστε ὁ παραπονούμενος νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν παραπόνων του ἐντὸς ἕξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς των.

Ἡ ὑποβολὴ παραπόνων ἀκολουθεῖ αὐστηρῶς τὴν ἱεραρχικὴν ὁδόν. Ἐὰν λόγῳ ἐπελθούσης ἐν τῷ μεταξὺ μεταθέσεως, ὁ παραπονούμενος δὲ τελεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ παράπονον τοῦτο προωθεῖται ἱεραρχικῶς μέχρι τοῦ διοικητοῦ, ὁ ὁποῖος προΐσταται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, τόσον τοῦ παραπονουμένου στρατιωτικοῦ ὅσον καὶ ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ παράπονον. Ὁ διοικητὴς οὗτος ἀφοῦ ζητήσῃ καὶ λάβῃ τὰς παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν παραπόνων.

ΥΠΕΡΒΑΣΙΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

9. Πᾶσα ὑπέρβασις ἱεραρχίας κατὰ τὴν ὑποβολὴν παραπόνων τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον ἢ διὰ τοῦ ὁποίου ὁ παραπονούμενος ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ τὸ παράπονόν του, ὁ δὲ προϊστάμενος διοικητὴς ἀπορρίπτει ἄνευ ἐξετάσεως τὸ παράπονον καὶ διατάσσει τὴν ὑποβολήν του ἱεραρχικῶς.

10. Ὑπέρβασις τῆς ἱεραρχίας ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς παραπονουμένους ὅταν οὗτοι, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ παρόντος Ἄρθρου προθεσμιῶν, οὐδεμιᾶς ἔτυχον ἀπαντήσεως ἐπὶ τῶν παραπόνων των.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ παραπονούμενος δύναται ν' ἀπευθυνθῇ, ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην Ἀρχὴν ἐκείνης ἡ ὁποία δὲν ἀπήντησεν, πλὴν ὅμως ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἐνέργειάν του ταύτην εἰς τὴν Ἀρχήν, ἡ ὁποία δὲν ἀπήντησεν. Ἐὰν παραλείψῃ νὰ πράξῃ τοῦτο τιμωρεῖται.

11. Κατὰ τὰς διοικητικὰς ἐπιθεωρήσεις, ὁ ἐπιθεωρῶν δύναται νὰ ἐξετάσῃ ἀπ' εὐθείας οἱονδήποτε παράπονον ἢ αἴτησιν ἀξιωματικοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὁπλίτου, τὸ ὁποῖον ὑπεβλήθη κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἱεραρχικῶς καὶ ἔμεινεν ἀθεράπευτον.

ΜΕΡΟΣ ΕΚΤΟΝ

ΛΟΙΠΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Υ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 78.

Εὐθύνη διὰ τὴν τήρησιν τοῦ πα|

1. Ἅπαντες οἱ διοικηταὶ καθ' ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας καθίστανται ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

2. Διαταγαὶ ἢ ὁδηγίαι ἐκδιδόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ πρέπει νὰ διέπωνται ἀπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τούτων.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ πρέπει νὰ ἑρμηνεύουν τὰς διατάξεις ταύτας μὲ βάσιν τὴν λογικὴν, μὲ ὁδηγὸν τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι αὗται δὲν παρέχουν περιθώρια δι' ἐξαιρέσεις.

Ἄρθρον 79.

Ἰσχύς.

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸ θῆλυ στρατιωτικὸν προσωπικόν, ἐκτὸς ἀντιθέτου διατάξεως. Ἐπίσης ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς Μικτὰς Μονάδας, Συγκροτήματα καὶ Σχηματισμούς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας καταργοῦνται ἅπασαι αἱ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν καὶ κυρίως τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1970 ὑπ' ἀριθ. 202 Βασιλικὸν Διάταγμα «Γενικὸς Κανονισμὸς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ».

4. Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΙΟΥ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Α»

("Αρθρον 7, παρ. 8)

ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑ ΒΑΘΜΩΝ ΣΤΡΑΤΟΥ — ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

α/α	ΣΤΡΑΤΟΣ	ΝΑΥΤΙΚΟΝ	ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ
(α)	(β)	(γ)	(δ)
		ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΚΟΙ	
1	Στρατηγός	Ναύαρχος	Πτέραρχος
2	Ἀντιστράτηγος	Ἀντιναύαρχος	Ἀντιπτέραρχος
3	Ὑποστράτηγος	Ὑποναύαρχος	Ὑποπτέραρχος
4	Ταξίαρχος	Ἀρχιπλοίαρχος	Ταξίαρχος
		ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΚΟΙ	
5	Συνταγματάρχης	Πλοίαρχος	Σμήναρχος
6	Ἀντισυνταγματάρχης	Ἀντιπλοίαρχος	Ἀντισμήναρχος
7	Ταγματάρχης	Πλωτάρχης	Ἐπισμηναγός
		ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΑΞΚΟΙ	
8	Λοχαγός	Ὑποπλοίαρχος	Σμηναγός
9	Ὑπολοχαγός	Ἀνθυποπλοίαρχος	Ὑποσμηναγός
10	Ἀνθυπολοχαγός	Σημαιοφόρος	Ἀνθυποσμηναγός
		ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ	
11	Ἀνθυπασπιστής	Ἀνθυπασπιστής	Ἀνθυπασπιστής
		ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ	
12	Ἀρχιλοχίας	Ἀρχικελευστής	Ἀρχισμηνίας
13	Ἐπιλοχίας	Ἐπικελευστής	Ἐπισμηνίας
14	Λοχίας	Κελευστής	Σμηνίας
15	Δεκανεύς	Δίοπος	Ὑποσμηνίας
		ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ	
16	Ὑποδεκανεύς	Ὑποδίοπος	Ἀνθυποσμηνίας
17	Στρατιώτης	Ναύτης	Σμηνίτης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Β»

("Αρθρον 7, παρ. 10)

ΕΙΔΙΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΒΑΘΜΩΝ

α/α	Ἱππικόν-Τεθ/να	ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ Ἰατροί καί Ὀδοντίατροι	Κτηνίατροι	Φαρμακοποιοί	Δικαστικοί Σύμβουλοι	Ἀδελφαί Νοσ/μοι
(α)	(β)	(γ)	(δ)	(ε)	(στ)	(ζ)
			ΑΝΩΤΑΤΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ			
1	Ἀντιστράτηγος	—	—	—	Ἀναθεωρητής Α	—
2	Ὑποστράτηγος	Ὑποστράτηγος	—		Ἀναθεωρητής Β	—
3	Ταξίαρχος	Ταξίαρχος	Ταξίαρχος		Ἀναθεωτηρής Γ	—
			ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ			
4	Συνταγματάρχης	Γενικός Ἀρχίατρος	Γενικός Ἀρχικτηνίατρος	Γενικός Ἀρχιφαρμακοποιός	Δικαστικός Σύμβουλος Α	—
5	Ἀρχισυντ/χης	Ἀρχίατρος	Ἀρχικτηνίατρος	Ἀρχιφαρμακοποιός	Δικ/κός Σύμβουλος Β	Διευθύνουσα
6	Ἐπίλαρχος	Ἐπίατρος	Ἐπικτηνίατρος	Ἐπιφαρμακοποιός	Δικ/κός Σύμβουλος Γ	Γενική Προϊσταμένη
			ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ			
7	Ἴλαρχος	Ἰατρός	Κτηνίατρος	Φαρμακοποιός	Βοηθός Δικαστικός Σύμβουλος Α	Προϊσταμένη
8	Ὑπίλαρχος	Ὑπίατρος	Ὑποκτηνίατρος	Ὑποφαρμακοποιός	Βοηθός Δικαστικός Σύμβουλος Β	Ἀντιπροϊσταμένη
9	Ἀνθυπίλαρχος	Ἀνθυπίατρος	Ἀνθυποκτηνίατρος	Ἀνθυποφαρμακοποιός	Βοηθός ΔικαστικόςΣύμβουλος Γ	Ἐπιβλέπουσα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ «Γ»

("Αρθρον 61 παρ. 2)

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνονται τὰ ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος προβλεπόμενα στρατιωτικὰ ἐγκλήματα.

α/α	Στρατιωτικὰ ἐγκλήματα	Σχετικὰ "Αρθ. ΣΠΚ	Προβλεπομένη ποινὴ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ (1)
(α)	(β)	(γ)	(δ)
Α	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ		
1	Προδοσία τῆς Χώρας	26	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις)
2	Παράδοσις ἐμπιστευθείσης θέσεως	27	Θάνατος καὶ καθαίρεσις
3	Συνθηκολόγησις ἐν ἀνοικτῷ τόπῳ	28	Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ ἔκπτωσις
4	Εὔνοια τῶν βλέψεων τοῦ ἐχθροῦ	29	(Κάθειρξις)
5	Ἀπιστία Ἕλληνος Αἰχμαλώτου	30	Φυλάκισις τουλάχιστον 3 ἐτῶν
6	Βλάβη συγκοινωνιῶν	31	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ κάθειρξις ἢ καὶ ἔκπτωσις) ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 6 μηνῶν
7	Βλάβη στρατιωτικῶν πραγμάτων	32	Φυλάκισις τουλάχιστον 6 μηνῶν (Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ κάθειρξις ἢ καὶ ἔκπτωσις)
Β	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ		
8	Ἀθέμιτος συλλογὴ πληροφοριῶν	33	Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν
9	Εἴσοδος κρύφα εἰς ἀπηγορευμένους τόπους	34	Κάθειρξις ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 1 ἔτους
10	Εἴσοδος κρύφα ἐχθροῦ εἰς ἀπηγορευμένους τόπους	35	Θάνατος ἢ ἰσόβιος κάθειρξις
11	Παράνομοι ἀπεικονίσεις καὶ παρακολουθήσεις	36	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν ἢ (φυλάκισις τουλάχιστον 1 ἔτους)
12	Παράνομοι ἐπικοινωνίαι	37	Φυλάκισις τουλάχιστον 1 ἔτους
13	Πληροφορία ὑπὸ αἰχμαλώτου εἰς τὸν ἐχθρὸν	38	Φυλάκισις τουλάχιστον 1 ἔτους
14	Ἀρωγὴ εἰς κατάσκοπον	39	Θάνατος καὶ καθαίρεσις
15	Προσφορὰ εἰς κατασκοπείαν	40	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν
16	Ἀπόπειρα καὶ προπαρασκευὴ κατασκοπείας	41	
	α. Τῶν ὑπ' αὔξ. ἀριθμὸν 1,8 καὶ 65 ἐγκλημάτων		Ποινὴ τετελεσμένης πράξεως
	β. Πᾶσα προπαρασκευαστικὴ πρᾶξις		Συμφώνως πρὸς τὰς ἀποπείρας διατάξεις
17	Μὴ ἀναγγελία κατασκοπείας	42	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους
Γ	ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ		
18	Ἀνυποταξία	43	(Θάνατος ἢ ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 2 ἐτῶν)
19	Λιποταξία ὁπλίτου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης	44 45 46	Φυλάκισις τουλάχιστον 6 μηνῶν
20	Λιποταξία ὁπλίτου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐν καιρῷ πολέμου	47	Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 2 ἐτῶν
21	Λιποταξία Ἀξιωματικοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ	48	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις) ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις
22	Ὁμαδικὴ λιποταξία	50	Εἰς μέλη ὁμάδος : Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 3 ἐτῶν. Εἰς τὸν ἀρχηγόν : Κάθειρξις μέχρι 15 ἐτῶν.
23	Λιποταξία εἰς τὸ ἐξωτερικὸν	51,52	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις) ἢ κάθειρξις
24	Λιποταξία ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ	53	Θάνατος καὶ καθαίρεσις
25	Αὐτομολία	54	Θάνατος καὶ καθαίρεσις
26	Διευκόλυνσις, πρόκλησις ἢ διέγερσις εἰς λιποταξίαν, ἀνυποταξίαν ἢ αὐτομολίαν	55	Ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς αὐτουργὸν ποινὴ ἀναλόγως τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως.
27	Ὑπόθαλψις λιποτάκτου ἢ ἀνυποτάκτου	56	Εἰς στρατιωτικόν : Ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν λιποτάκτην ἢ ἀνυπότακτον ποινή. Εἰς ἰδιώτην : (Κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 3 μηνῶν.
28	Ἑκουσία πρόκλησις ἀνικανότητος	58	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις.
29	Πρόκλησις ἀλλοτρίας ἀνικανότητος	59	Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 58 ποιναὶ
30	Προσποίησις ἀνικανότητος	60	(Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 1 ἔτους) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους ἢ καὶ ἔκπτωσις.
31	Ἀποφυγὴ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας	62	(Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τουλάχιστον 3 ἐτῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν) ἢ καὶ ἔκπτωσι.

(α)	(β)	(γ)	(δ)
Δ	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΣ		
32	Στάσις	63	Εἰς ὑποκινητάς καὶ ἐπὶ κεφαλῆς στάσεως: Θάνατος καὶ καθαίρεσις. Εἰς λοιποὺς στασιαστάς: (Θάνατος καὶ καθαίρεσις) ἢ κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 ἐτῶν.
33	Ὁμαδικὴ ἀπείθεια	64	Εἰς ὑποκινητάς: (Κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους καὶ ἔκπτωσις. Εἰς λοιποὺς ἀπειθοῦντας: (Φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 ἐτῶν) ἢ Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν καὶ ἔκπτωσις.
34	Ἕνωσις, πρὸς στάσιν ἢ ὁμαδικὴν ἀπείθειαν	65	Ἕκαστος τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τὴν ἀπειλουμένην εἰς τὴν ἀποφασισθεῖσαν πρᾶξιν ἠλαττωμένην κατὰ τὰς περὶ ἀποπείρας διατάξεις.
35	Μὴ ἀναγγελία στάσεως ἢ ὁμαδικῆς ἀπειθείας	66	(Κάθειρξις) ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις.
36	Παράλειψις καταστολῆς στάσεως	67	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 μηνῶν καὶ ἔκπτωσις.
37	Ἀντίστασις	68	Φυλάκισις ἀπὸ 6 μηνῶν ἢ μέχρι 10 ἐτῶν ἢ κάθειρξις.
38	Παράλειψις καταστολῆς ἀντιστάσεως	69	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν ἢ ἔκπτωσις
39	Ἀνυπακοή	70	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις) ἢ φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.
40	Ἀνυπακοὴ εἰς διαταγὴν πρὸς ἀναχώρησιν	71	(Θάνατος ἢ ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις), ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν.
41	Παράβασις Στρατιωτικῆς ἐντολῆς	72	(Κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν ἢ κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν καὶ ἔκπτωσις) ἢ φυλάκισις μέχρι 3 ἐτῶν.
42	Βιαιοπραγίαι, ἐξύβρισις καὶ δυσφήμησις κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας	73	Θάνατος ἢ ἰσόβιος κάθειρξις ἢ κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν.
43	Προσβολὴ τῆς Σημαίας ἢ τοῦ Στρατοῦ	74	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις
44	Ἐξύβρισις ἀνωτέρου	75	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους ἢ καὶ ἔκπτωσις ἢ φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν.
45	Βιαιοπραγία κατὰ ἀνωτέρου	76	Θάνατος ἢ ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις ἢ κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους.
46	Δυσφήμισι ἀνωτέρου	78	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους καὶ ἔκπτωσις ἢ ἔκπτωσις ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 ἐτῶν καὶ ἔκπτωσις.
Ε	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ		
47	Ἐγκατάλειψις θέσεως ὑπὸ σκοποῦ	79	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ ἰσόβιος κάθειρξις ἢ κάθειρξις) ἢ καθαίρεσις ἢ φυλάκισις 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.
48	Σκοπὸς κοιμώμενος	80	(Φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους) ἢ φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν.
49	Ἐγκατάλειψις φυλακῆς ἢ ἄλλης ὁρισθείσης θέσεως	81	(Θάνατος καὶ καθαίρεσις ἢ ἰσόβιος κάθειρξις ἢ κάθειρξις) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους. Εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς στρατιωτικῆς θέσεως τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς ποινῆς ἀναβιβάζεται εἰς διπλοῦν.
50	Μὴ προσέλευσις εἰς συναγερμὸν	82	(Φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους ἢ καὶ ἔκπτωσις) ἢ φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν.
51	Καθυστέρησις ἐν πορείᾳ	83	(Φυλάκισις τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν ἢ κάθειρξις) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
52	Μὴ συμμετοχὴ εἰς στρατιωτικὸν δικαστήριον	84	Φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις
53	Παράνομος ἐπιρροὴ ἐπὶ τὴν στρατ. δικαιοσύνην	85	Φυλάκισις
54	Μὴ καταγγελία ἐγκλημάτων	86	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους
55	Παρακώλυσις ὑποβολῆς παραπόνων	87	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους
56	Ἀπελευθέρωσις ἢ ἀπόκρυψις κρατουμένου	88	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστο 6 μηνῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
57	Ἀπόδρασις κρατουμένου	89	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους
58	Βιαία ἀπόδρασις κρατουμένου	90	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν
59	Ἀπελευθέρωσις αἰχμαλώτου	91	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν
60	Ἀπόκρυψις αἰχμαλώτου	92	Κάθειρξις
Ζ	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΦΥΛΑΞΙΝ ΑΠΟΡΡΗΤΩΝ		
61	Ἀποσφράγισις, ὑπεξαγωγὴ ἢ καταστροφὴ μεταφερομένων	93	(Φυλάκισις τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν.

(α)	(β)	(γ)	(δ)
62	Ἀπώλεια ἀπορρήτων	94	(Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν.
63	Μὴ ἐξασφάλισις ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ μεταφερομένων	95	(Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 2 ἐτῶν.
64	Ἀνακοίνωσις στρατιωτικῶν πληροφοριῶν	96	Φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν
65	Μετάδοσις στρατιωτικῶν μυστικῶν	97	Θάνατος καὶ καθαίρεσις, ἢ κάθειρξις ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις.
66	Μετάδοσις μυστικῶν ἐξ ἀμελείας	99	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν καὶ ἔκπτωσις ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
Η	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ		
67	Ἐξύβρισις σκοποῦ	101	Φυλάκισις 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν.
68	Βιαιοπραγία κατὰ σκοποῦ	102	Κάθειρξις ἢ κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους ἢ καὶ ἔκπτωσις.
69	Ἄσκοποι πυροβολισμοὶ	103	(Φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 μηνῶν) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
70	Μέθη ἐν ὑπηρεσίᾳ	104	(Φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους) ἢ φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους ἢ καὶ ἔκπτωσις.
71	Ἀντιποίησις στολῆς ἢ ἄλλων ἐμβλημάτων	105	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους
72	Νύμφευσις ἄνευ ἀδείας (μονίμων στελεχῶν)	106	Φυλάκισις μέχρις 6 μηνῶν
73	Παράνομος ἀνάληψις ἢ διατήρησις ἀρχηγίας	107	Κάθειρξις ἢ θάνατος
Θ	ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ		
74	Αὐτογνώμων ἐχθροπραξία	108	Θάνατος ἢ κάθειρξις τοὐλάχιστον 10 ἐτῶν ἢ ἔκπτωσις.
75	Παράνομος παράτασις ἐχθροπραξιῶν	109	Θάνατος.
76	Ἀθέμιτοι διαταγαὶ	110	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
77	Ὑπέρβασις πειθαρχικῆς ἐξουσίας	111	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
78	Βιαιοπραγία κατὰ κατωτέρου	112	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 μηνῶν.
79	Ἐξύβρισις κατωτέρου	113	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
Ι	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ		
80	Κλοπή, ὑπεξαίρεσις στρατιωτικῶν πραγμάτων καὶ πλαστογραφία	115	(Ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις) ἢ φυλάκισις ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρι καθείρξεως 10 ἐτῶν ἢ καὶ ἔκπτωσις.
81	Σύλησις νεκροῦ καὶ κλοπὴ πληγωμένου ἢ ναυαγοῦ	116	Θάνατος ἢ κάθειρξις.
82	Διαρπαγὴ ἐν ἐχθρικῷ ἐδάφει	117	Κάθειρξις ἢ φυλάκισις.
83	Κατακράτησις	118	Φυλάκισις ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρις 1 ἔτους ἢ (κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 ἐτῶν).
84	Ἐνεχυρίασις	119	Φυλάκισις 3 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν ἢ (κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν) ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους.
85	Ἐκμετάλλευσις διαπεπιστευμένων	120	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν.
86	Ἀγορά, ἀπόκρυψις ἢ ἀποδοχὴ ὡς ἐνεχύρου	121	Φυλάκισις 6 μηνῶν μέχρι 2 ἐτῶν ἢ (κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν ἢ φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους).
87	Νοθεία	122	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους ἢ καὶ ἔκπτωσις ἢ (ἰσόβιος ἢ πρόσκαιρος κάθειρξις τοὐλάχιστον 10 ἐτῶν).
Κ	ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ		
88	Ἐξύβρισις, ἀπειλὴ ἢ βιαιοπραγία αἰχμαλώτου	160	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 μηνῶν ἢ μέχρις 1 ἔτους.
89	Ὠμότητες κατ᾽ αἰχμαλώτου	161	Κάθειρξις μέχρι 10 ἐτῶν.
90	Προσβολὴ τῆς Θρησκείας αἰχμαλώτου	162	Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
91	Ἐξαναγκασμὸς αἰχμαλώτου	163	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 6 μηνῶν.
92	Κλοπὴ κατ᾽ αἰχμαλώτου	164	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 1 ἔτους.
93	Ἐγκλήματα καθ᾽ ὁμήρων	165	Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 160-164 ποιναί, ἀναλόγως τῆς τελεσθείσης πράξεως.
94	Προσβολαὶ κατ᾽ ἀμάχων	166	Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν.
95	Ἀπειλὴ ἢ βιαιοπραγία	167	Φυλάκισις τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.
96	Βιαιοπραγία κατ᾽ αἰχμαλώτου προϊσταμένου	168	Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 προβλεπόμεναι ποιναί.
97	Ἀνυπακοὴ	169	Φυλάκισις τοὐλάχιστον 3 μηνῶν.
98	Ἀνυπακοὴ κατ᾽ αἰχμαλώτου προισταμένου	170	Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 169 προβλεπόμεναι ποιναί.
99	Στάσις	171	Εἰς ὑποκινητὰς καὶ ἐπὶ κεφαλῆς στάσεως : Θάνατος. Εἰς λοιποὺς : Κάθειρξις. Εἰς ὑποκινήσαντας καὶ ἂν αὐτὴ δὲν συνετελέσθη : Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
100	Ὁμαδικὴ ἀπείθεια	172	Εἰς ὑποκινητάς : Κάθειρξις. Εἰς λοιπούς : Φυλάκισις μέχρι 2 ἐτῶν. Εἰς ὑποκινήσαντας καὶ ἂν αὐτὴ δὲν συνετελέσθη : Φυλάκισις μέχρις 1 ἔτους.
101	Παράβασις λόγου παρ᾽ αἰχμαλώτου	173	Θάνατος.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 1ον

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

("Αρθρον 3, παρ. 5)

..............(1)

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑΣ

'Εν ....(2) σήμερον τὴν ....τοῦ μηνὸς (3)..............τοῦ ἔτους......(3) ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος (3)..........καὶ ὥραν (3) ....ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ .... (4) διοικητοῦ τοῦ ....(1) καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν (5) ....ὡς μαρτύρων ἔδωσεν τὸν νενομισμένον ὅρκον ὁ .... (6) ὁποῖος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. ....(7) (ἢ τοῦ ἀπὸ ......Προεδρικοῦ Διατάγματος) ... (8)

'Εφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα πρᾶξις εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ....ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ὡς ἄνω μαρτύρων, ἡ ὁποία ἀνεγνώσθη εἰς τὸν ὁρκισθέντα, τὸν ἱερέα καὶ τοὺς μάρτυρας καὶ ὑπεγράφη παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ

Οἱ Μάρτυρες	Ὁ Ὁρκισθεὶς	Ὁ Ἱερεὺς	Ὁ Διοικητὴς τοῦ .... (1

(1) Τίτλος τῆς Στρατιωτικῆς 'Αρχῆς.
(2) "Εδρα τῆς Στρατιωτικῆς 'Αρχῆς.
(3) Ἡμερομηνία, μήν, ἔτος, ἡμέρα ἑβδομάδος, ὥρα.
(4) Βαθμός, "Οπλον, ἢ Σῶμα, 'Επώνυμον, "Ονομα.
(5) 'Αναγράφεται τὸ ἐπώνυμον, τὸ ὄνομα, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ διεύθυνσις κατοικίας τῶν μαρτύρων
Οἱ μάρτυρες εἶναι δύο.
'Εὰν εἶναι ἀξιωματικοὶ σημειοῦται ὁ βαθμός, τὸ "Οπλον ἢ Σῶμα καὶ ἡ Μονὰς εἰς ἣν ἀνήκουν.
(6) Σημειοῦνται τὰ πλήρη στοιχεῖα τοῦ ὁρκιζομένου.
(7) Σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡμερομηνία τῆς διαταγῆς (ἢ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος).
(8) Σημειοῦται ἡ ἀντίστοιχος ἔνδειξις π.χ. «ὠνομάσθη 'Ανθυπολοχαγός», «κατετάγη ὡς 'Ανθυπολοχαγός», «ἀνακατετάγη διὰ τρία ἔτη» κλπ.
(9) Σημειοῦται τὸ Γραφεῖον εἰς ὃ ἔλαβε χώραν ἡ ὁρκωμοσία.
(10) Χαρτοσήμανσις.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 2ον

ΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

("Αρθρον 21, παρ. 4)

................(1)
ΠΡΟΣ: ....(2)

(3) ....
(4) ....
(5) ....
(6) τοῦ....... (ΑΜ.....)
(7) ....
(8) ....
(9) ....

ΘΕΜΑ: (10) ....

1. Λαμβάνω τὴν τιμὴν ....
....
....

2. ....

(11) ....

(1) Βαθμὸς ἀσφαλείας.
(2) Τίτλος τῆς Στρατιωτικῆς 'Αρχῆς πρὸς ἣν ἀπευθύνεται.
(3) 'Αναγράφεται ἡ ἔνδειξις ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ἢ ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ.
(4) Βαθμός, "Οπλον ἢ Σῶμα.
(5) 'Επώνυμον, "Ονομα.
(6) "Ονομα πατρός, 'Αριθμὸς Μητρώου (ἐντὸς παρενθέσεως).
(7) Ὑπηρεσία ἣν ἐκτελεῖ καὶ Μονὰς εἰς ἣν ἀνήκει.
(8) Τόπος, ἡμερομηνία, ἔτος.
(9) Συνημμένα.
(10) Περίληψις τῆς ἀναφορᾶς.
(11) Ὑπαγωγή.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 3ον

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ

("Αρθρα 30, 31, 32)

ΠΡΟΣ : 15 ΣΥΝ/ΓΜΑ ΠΕΖΙΚΟΥ

Χαρτόσημον

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ
Τχης Πεζικοῦ
Νικολαΐδης Πέτρος
τοῦ Γεωργίου (ΑΜ 35647)
Δ/ντὴς 3ου ΕΓ τοῦ 15 ΣΠ
Δράμα, 10 Φεβρουαρίου 1970

ΘΕΜΑ : Αἴτησις 10ημέρου Κανονικῆς 'Αδείας 'Απουσίας.

1. Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι αἰτοῦμαι 10ήμερον κανονικὴν ἄδειαν δι' 'Αθήνας, προκειμένου νὰ παραστῶ εἰς τοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς μου, τελεσθησομένους τὴν 26ην τρέχοντος μηνός.

2. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀδείας μου ἡ διεύθυνσίς μου θὰ εἶναι : «ὁδὸς Μενελάου, 'Αριθμὸς 152 (Τ.Τ. 105), 'Αθῆναι».

3. Παρακαλῶ, ὅπως μοῦ χορηγήσητε τὴν ἀνωτέρω ἄδειαν ἐὰν εἶναι δυνατὸν ἀπὸ τῆς ....

'Υπογραφὴ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 4ον

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

("Αρθρον 35 παρ. 4)

.... (1)
.... (2)

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

'Επιτρέπομεν εἰς τὸν .... (3) τὴν ἔξοδον ἐκ τοῦ Στρατῶνος καὶ κυκλοφορίαν εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ....(4) μέχρι τῆς.................... .... (4) ὥρας τῆς σήμερον, διὰ λόγους ὑπηρεσιακούς.

'Εν .... τῇ ....

'Ο Διοικητὴς
(ΤΣ) 'Υπογραφὴ

Αἱ διαστάσεις τοῦ φύλλου εἶναι 14×10 ἑκατοστά.
(1) Σημειοῦται ἡ Μονάς.
(2) Σημειοῦται ἡ 'Υπομονάς.
(3) Σημειοῦται ὁ βαθμός, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα.
(4) Σημειοῦνται αἱ ὧραι, καθ' ἃς ἰσχύει τὸ 'Υπηρεσιακὸν Σημείωμα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 5ον

ΑΔΕΙΑ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΕΚΤΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

("Αρθρον 36, Παράγρ. 3)

.... (1)
.... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ
ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΕΚΤΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ ΕΠΙ 2ΩΡΟΝ

'Επιτρέπομεν εἰς τὸν .... (3) νὰ παραμείνῃ ἐκτὸς Στρατῶνος ἐπὶ 2ωρον, μετὰ τὴν ἑσπερινὴν πρόσκλησιν.

'Εν .... τῇ ....

'Ο
Διοικητὴς ....(2)

'Υπογραφὴ

Αἱ διαστάσεις τοῦ Φύλλου εἶναι 14Χ10 ἑκατοστά.
(1) Σημειοῦται ἡ Μονάς.
(2) Σημειοῦται ἡ 'Υπομονάς.
(3) Σημειοῦται ὁ βαθμός, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 6ον

ΑΔΕΙΑ ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΙ
("Αρθρον 36, Παράγρ. 4)

.... (1)
.... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ
ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΣΕΩΣ ΟΙΚΟΙ

Ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν .... (3) νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν του κατὰ τὴν νύκτα τῆς σήμερον (4).

Ἐν .... τῇ ....

Ὁ
Διοικητὴς .... (1)
Ὑπογραφὴ

Αἱ διαστάσεις τοῦ φύλλου εἶναι 14×10 ἑκατοστά.

(1) Σημειοῦται ἡ Μονάς.

(2) Σημειοῦται ἡ Ὑπομονάς.

(3) Σημειοῦνται ὁ βαθμός, τὸ ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα.

(4) Προκειμένου περὶ ἑβδομαδιαίας ἢ μηνιαίας ἀδείας ἡ φράσις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς : «νὰ διακυντερεύῃ οἴκοι κατὰ τὰς νύκτας ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς .... (ἡμερομηνία λήξεως τῆς ἀδείας).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 7ον

ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΜΟΝΙΜΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥΣ
("Αρθρα 30, 37)

.... (1)
.... (2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
.... (3) ΗΜΕΡΩΝ

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν .... (4) ἄδειαν ἀπουσίας .... (3) ἡμερῶν διὰ ....

Οὗτος ὀφείλει νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του τὴν .... (6)

Ἐν............... τῇ ....

Ὁ
Διοικητὴς ....(1)
(ΤΣ) Ὑπογραφὴ

(1) Τίτλος τῆς χορηγούσης τὴν ἄδειαν στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

(2) Ὑπομονὰς (μόνον προκειμένου περὶ Ὁπλιτῶν).

(3) Ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν.

(4) Βαθμός, Ὀνοματεπώνυμον καὶ Ὄνομα.

(5) Σημειοῦται ὁ τόπος (Πόλις ἢ Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομός).

(6) Ἡμερομηνία καθ' ἣν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδείας. Προκειμένου περὶ ἡμερησίας ἀδείας σημειοῦται ἡ ὥρα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ :

Προκειμένου περὶ ἀδείας χορηγουμένης κατόπιν διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου Κλιμακίου, τὸ φύλλον ἀδείας ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ διοικητοῦ, ἡ δὲ φράσις «Χορηγοῦμεν εἰς τὸν ὑφ' ἡμᾶς ....» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «Χορηγεῖται δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. .... διαταγῆς .... (σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς διαταγῆς καὶ ὁ τίτλος τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἥτις ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας) εἰς τὸν .... ἄδεια» κ.λπ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 8ον

ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΚΛΗΡΩΤΟΥΣ ΟΠΛΙΤΑΣ
(Ἄρθρον 37, Παράγρ. 4)

ΜΟΝΑΣ .... Νο 020000

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
.... (2) ΗΜΕΡΩΝ

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν ....(1) ....
.... (2) ....
ἄδειαν διὰ .... (3) ....
....

Οὗτος ὀφείλει νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του τὴν ....
................(4) ....

Ἐν .... τῇ ....

Ὁ

Διοικητὴς ....

(1) Βαθμός, Ὀνοματεπώνυμον καὶ Ὄνομα.
(2) Ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν.
(3) Σημειοῦται ὁ τόπος (Πόλις ἢ Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομός).
(4) Ἡμερομηνία καθ' ἣν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἀδείας, προκειμένου περὶ ἡμερησίας ἀδείας σημειοῦται ἡ ὥρα.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 9ον

ΑΔΕΙΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
(Ἄρθρα 31,32,38,39)

................(1)
................(2)

ΦΥΛΛΟΝ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟΥΣΙΑΣ
...................(3)
..........(4) ΗΜΕΡΩΝ

Χορηγοῦμεν εἰς τὸν..............................(5) ἄδειαν ἀπουσίας ....(6) ....
...... (4) ἡμερῶν, διὰ ....(7)

Ἡ προθεσμία τῆς ἀδείας ταύτης ἀρχομένη ἀπὸ..............................(8) λήγει τὴν .... (9) κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνωτέρω ὀφείλει νὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἐν ....τῇ ....

Ὁ

Διοικητὴς........(1)
(ΤΣ) Ὑπογραφὴ

(1) Τίτλος τῆς χορηγούσης τὴν ἄδειαν Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς
(2) Ὑπομονὰς (Μόνον προκειμένου περὶ Ὁπλιτῶν)
(3) Εἶδος ἀδείας (π.χ. ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ, ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΗΝ, ΑΝΑΡΡΩΤΙΚΗΣ κ.λπ.)
(4) Ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν
(5) Βαθμός, Ἐπώνυμον, Ὄνομα
(6) Εἶδος ἀδείας (π.χ. Κανονικήν, ὑπὲρ τὴν κανονικήν, ἀναρρωτικὴν)
(7) Τόπος ἢ τόποι (Πόλις, ἢ Χωρίον, ἡ Ἐπαρχία, Νομὸς)
(8) Κανονικῶς αἱ ἄδειαι ὑπογράφονται τὴν προηγουμένην τῆς ἐνάρξεως, ἀποφευγομένων τῶν ἐνδείξεων «αὔριον», σήμερον κ.λπ.
(9) Ἡμερομηνία καθ' ἣν συμπληροῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἀδείας.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ

Προκειμένου περὶ ἀδείας χορηγουμένης κατόπιν διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου Κλιμακίου, τὸ φύλλον ἀδείας ὑπογράφεται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ διοικητοῦ, ἡ δὲ φράσις «Χορηγοῦμεν εἰς τὸν ὑφ' ἡμᾶς ....» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς : «Χορηγεῖται δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. ....διαταγῆς καὶ ὁ τίτλος τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς, ἥτις ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας εἰς τὸν ....ἄδεια» κ.λπ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 10ον

ΣΗΜΑ ΑΓΝΟΙΑΣ ΟΠΛΙΤΟΥ
(Ἄρθρον 49, Παράγρ. 7)

ΑΠΟ: 516 ΤΠ

ΗΜΕΡ-ΩΡΑ-ΜΗΝ-ΕΤΟΣ
101030 Φεβ 79

ΠΡΟΣ: ΦΡΟΥΡ. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, 960 ΛΣΝ
ΦΡΟΥΡ. ΑΘΗΝΩΝ, 952 ΛΣΝ, ΕΑΤ/ΣΝ
(ΛΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΣΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ)

ΑΡΙΘ. ΣΗΜΑΤΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΝΙΑΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (3) ΔΙΑΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΙΣ ΧΩΡΙΟΝ ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΔΩΔΩΝΗΣ ΝΟΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ (4) ΛΑΒΩΝ ΑΔΕΙΑΝ (5) ΔΙΑ ΑΘΗΝΑΣ ΟΔΟΣ ΡΑΙΔΕΣΤΟΥ ΑΡΙΘ. 29 Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ (4) ΔΕΝ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ 10 Φεβ 70 (6) ΚΑΙΤΟΙ ΠΑΡΗΛΘΟΝ ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΙ ΑΠΟ ΛΗΞΕΩΣ (.) ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΕΝΕΡΓΗΣΑΤΕ ΣΥΝΤΟΜΩΣ ΠΡΟΣ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΝ ΤΟΥ ΔΙΑ ΣΥΝΟΔΕΙΑΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΜΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΕΣ ΗΜΙΝ ΑΙΤΙΑ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΒΡΑΔΥΤΗΤΟΣ ΤΟΥ (.).

(1) Τίτλος Μονάδος τοῦ ἀπουσιάζοντος ὁπλίτου

(2) Σημειοῦνται αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ (Ἄρθρον 49, παράγρ. 7)

(3) Βαθμός, Ἐπώνυμον, Ὄνομα καὶ Ὄνομα Πατρὸς

(4) Τόπος (Πόλις, ἢ Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομός). Προκειμένου περὶ πόλεων ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις, ἤτοι ὁδός, ἀριθμὸς

(5) Προκειμένου περὶ αὐθαιρέτου ἀπουσίας ἡ φράσις «Λαβὼν ἄδειαν διὰ ....» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «ΑΠΩΝ ΑΝΕΥ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ....(Ἡμερομηνία)» ἡ δὲ φράσις «ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς παραλείπεται

(6) Σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 11ον

ΣΗΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ
Ή ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΟΥ
(Ἄρθρον 49, Παράγρ. 10)

ΗΜΕΡ.ΩΡΑ-ΜΗΝ-ΕΤΟΣ

ΑΠΟ: ....(1)

ΚΟΙΝ.: ....(2)

ΠΡΟΣ: ....(7)

ΑΡΙΘ. ΣΗΜΑΤΟΣ

..................................(3) ΔΙΑΜΕΝΩΝ ΠΡΟ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΕΙΣ ....
....................(4) ΛΑΒΩΝ ΑΔΕΙΑΝ (5) ....ΔΙΑ .... (4)
ΔΕΝ ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ....(6) ΚΑΙΤΟΙ ΠΑΡΗΛΘΟΝ ΔΥΟ ΗΜΕΡΑΙ ΑΠΟ ΛΗΞΕΩΣ ΑΥΤΗΣ (.) ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΓΝΩΡΙΣΑΤΕ ΗΜΙΝ ΠΕΡΙ ΤΥΧΗΣ ΑΥΤΟΥ.

(1) Τίτλος τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἀπουσιάζων

(2) Σημειοῦνται αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ (Ἄρθρον 49, παράγρ. 7)

(3) Βαθμός, Ἐπώνυμον, Ὄνομα καὶ Ὄνομα Πατρὸς

(4) Τόπος (Πόλις ἢ Χωρίον, Ἐπαρχία, Νομός). Προκειμένου περὶ πόλεων ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις τῆς κατοικίας, ἤτοι ὁδός, ἀριθμὸς

(5) Προκειμένου περὶ αὐθαιρέτου ἀπουσίας ἡ φράσις «Λαβὼν ἄδειαν διὰ ....» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «ΑΠΩΝ ΑΝΕΥ ΑΔΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΣ..........(Ἡμερομηνία)», ἡ δὲ φράσις «Ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, παραλείπεται.

(6) Σημειοῦται ἡ ἡμερομηνία

(7) Τὸ σῆμα κοινοποιεῖται εἰς τὴν οἰκείαν Μεραρχίαν καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον Σῶμα Στρατοῦ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 12ον

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ ΑΤΟΜΙΚΟΝ

("Αρθρον 54, Παράγρ. 1)

................(1)

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ

Διὰ τὸν ....(2) ἀπερχόμενον εἰς..............(3) .... (4)

δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. ....διαταγῆς ....(5).

Ἡμερομηνία ἀναχωρήσεως ....

Ἡμερομηνία διαγραφῆς ....(6)

Ὁ ἀνωτέρω συνοδεύεται ὑπὸ τῶν κάτωθι μελῶν τῆς οἰκογενείας του :

(1) ....(7)

(2) ....(7)

Ἐν ....τῇ ....

Ὁ

Διοικητής

(Ὑπογραφή)

(1) Στρατιωτικὴ Ἀρχὴ χορηγοῦσα τὸ φύλλον πορείας

(2) Βαθμός, "Οπλον ἢ Σῶμα, Ἐπώνυμον, "Ονομα τοῦ κινουμένου στρατιωτικοῦ

(3) Ὁ τόπος ἢ ἡ Στρατιωτικὴ Ἀρχή, δι' ἣν προορίζεται

(4) Ὁ σκοπὸς τῆς μετακινήσεως π.χ. «Εἰς ὃ μετατίθεται», δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας» κλπ.

(5) Τὰ στοιχεῖα διαταγῆς τῆς Ἀρχῆς τῆς διατασσούσης τὴν κίνησιν

(6) Μόνον προκειμένου περὶ στρατιωτικοῦ ὅστις διαγράφεται τῆς δυνάμεως

(7) Μόνον προκειμένου περὶ «στρατιωτικοῦ μετακινουμένου μετ' οἰκογενείας καὶ δικαιουμένου ὁδοιπορικῶν ἐξόδων Σημειοῦται τὸ "Ονομα, ὁ βαθμὸς συγγενείας καὶ ἡ ἡλικία τῶν τῆς Οἰκογενείας.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 13ον

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ ΟΜΑΔΙΚΟΝ

("Αρθρον 53, Παράγρ. 1)

....................(1)

ΦΥΛΛΟΝ ΠΟΡΕΙΑΣ

Διὰ τὸν ....(2) ἀπερχόμενον εἰς ....(3) .... (4)

δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. ....διαταγῆς ....(5) ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κάτωθι ὁπλιτῶν :

(1) ....(6)

(2) ....(6)

(3) ....(6)

(4) ....(6)

Ἐν ....τῇ ....

Ὁ

Ὁ Διοικητής

(1), (2), (3), (4), (5) : Ὡς ὑπόδειγμα 12ον

(6) Ἀναγράφονται κατὰ σειρὰν βαθμοῦ οἱ ὁπλῖται

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 14ον

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΠΛΙΤΩΝ

(Ἄρθρον 70)

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΟΠΛΙΤΩΝ
ΤΗΣ VI ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

1. Ἐκ περιελθούσης εἰς τὴν Μεραρχίαν ἀλληλογραφίας συνάγεται ὅτι ὁ Λοχίας Πεζικοῦ Γεωργόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου, ΑΣΜ .... ὑπηρετῶν εἰς τὸν 2ον Λόχον τοῦ 562 Τάγματος Πεζικοῦ, προέβη εἰς τὰς κάτωθι πράξεις (ἀναγράφονται λεπτομερῶς οἱ λόγοι παραπομπῆς ὡς ἀναφέρονται ἐν τῇ παραπεμπτικῇ διαταγῇ).

2. Κατόπιν τούτου, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τῆς Μεραρχίας συγκροτηθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. .... διαταγῆς τῆς Μεραρχίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἄρθρου 70 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Στρατῷ, ἐκ τῶν:

α. Σχου Πεζικοῦ ΑΒ, Διοικητοῦ τοῦ 13ου ΣΠ, ὡς Προέδρου
β. Ἀνχου Πεζικοῦ ΓΔ, Διοικητοῦ τοῦ 520 ΤΠ
γ. Ἀνχου Πεζικοῦ ΕΖ, Διοικητοῦ τοῦ 512 ΤΠ
δ. Τχου Πυρκοῦ ΗΘ, Διευθυντοῦ 1ου ΕΓ τῆς Μεραρχίας
ε. Τχου Ἱππ.-Τεθ. ΚΛ, Διευθυντοῦ 2ου ΕΓ τῆς Μεραρχίας, ὡς μελῶν.

Συνῆλθεν εἰς συνεδρίασιν ἐν Βεροίᾳ καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ τοῦ 13ου ΣΠ, τὴν 13ην Μαρτίου τοῦ ἔτους 1970, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Δευτέραν καὶ ἀπὸ ὥρας 08.30' μέχρι 14.15', προκειμένου ν' ἀποφανθῇ ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος νά.. (Σημειοῦται τὸ ἐρώτημα π.χ. «νὰ ὑποβιβασθῇ», ἢ «νὰ ἐκπέσῃ τοῦ βαθμοῦ του»)
ὁ Λοχίας Πεζικοῦ Γεωργόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου, διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 ἀνωτέρω, αἰτίαν.

3. Τῆς συνεδριάσεως ἀρξαμένης ὁ Πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου, τούτου δὲ ἐμφανισθέντος διέταξε τὸν εἰσηγητὴν ν' ἀναγνώσῃ εἰς ἐπήκοον τοῦ Συμβουλίου τὰ κάτωθι ἔγγραφα : .... (Σημειοῦται ἡ ταὐτότης τῶν ἀναγνωσθέντων κατὰ διαταγὴν τοῦ Προέδρου, ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινὸς τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐγγράφων. Ὑποχρεωτικῶς ἀναγιγνώσκεται ἡ παραπεμπτικὴ διαταγή).

4. Περαιωθείσης τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων ὁ Πρόεδρος ἐνετείλατο τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τῶν κλητευθέντων ὑπὸ τούτου μαρτύρων ὅπως ἐξετασθοῦν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἕκαστος τῶν κλητευθέντων μαρτύρων, ἀφοῦ πρότερον ἐπὶ τῇ δηλώσει ὅτι εἶναι Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος, ὡρκίσθη ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ἐξητάσθη καὶ ὑπέγραψε τὴν περίληψιν τῆς καταθέσεώς του καταχωρισθεῖσαν εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον πρακτικὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ Προέδρου.

6. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ὡς ἄνω μαρτύρων, ὁ Πρόεδρος, προσεκάλεσε τὸν ἐγκαλούμενον ν' ἀπολογηθῇ καὶ νὰ διασκευάσῃ ἐὰν ἐπιθυμῇ τὰ ὑπὸ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων κατατεθέντα, οὗτος δὲ ἀπεκρίθη ὡς ἑξῆς :................. .... (Καταχωρίζεται ἡ ἀπολογία του συνοπτικῶς).

7. Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν ἐγκαλούμενον ἐὰν ἔχουν νὰ προσθέσουν τι ἢ νὰ ζητήσουν ἐξήγησίν τινα καὶ τούτων ἀποκριθέντων ἀποφατικῶς, ἐκήρυξε περαιωμένην τὴν ἐξέτασιν καὶ διέταξε τὸν ἐγκαλούμενον ν' ἀποσυρθῇ.

8. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πρόεδρος ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου πρὸς ψηφοφορίαν τὴν ἑξῆς πρότασιν : Ὑπάρχει λόγος νὰ ....(Σημειοῦται τὸ ἐρώτημα) ὁ Λοχίας Πεζικοῦ Γεωργόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου, διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1, ἀνωτέρω, αἰτίαν.

9. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, παρέδωκεν εἰς τὸν Πρόεδρον ἓν ἐκ τῶν δύο ψηφοδελτίων ἅτινα ἔλαβε παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ πρὸ τῆς ψηφοφορίας φέροντα ἀναγεγραμμένην, τὸ μὲν ἓν τὴν λέξιν ΝΑΙ, τὸ δὲ ἕτερον τὴν λέξιν ΟΧΙ.

10. Γενομένης διαλογῆς τῶν ψήφων ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἀνεδείχθη .... (Κατὰ ἢ ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου διὰ ψήφων τόσων ἔναντι τόσων, ἢ παμψηφεί).

11. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων, τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν τὰ ἐν παραγράφῳ 1 περιστατικά, τῆς προτέρας διαγωγῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ ἐκ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων ἀποχρῶσαι προέκυψαν ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπείσθη ὅτι οὗτος ὑπέπεσεν εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 παραπτώματα.

Διὰ ταῦτα

Τὸ Συμβούλιον (διὰ ψήφων τόσων ἔναντι τόσων, ἢ παμψηφεὶ) ἀποφαίνεται κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ προτείνει ὅπως οὗτος (π.χ. ὑποβιβασθῇ ἢ ἐκπέσῃ τοῦ βαθμοῦ του κλπ.) διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν.

12. Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα γνωμοδότησις εἰς διπλοῦν, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ VI ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ

....

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

ΣΚΕΠΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣ (ΠΑΡΑΓΡ. 11)

1. Εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα ἐλήφθη ὡς ὑπόθεσις ὅτι ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ ἅπαντα τὰ περιστατικὰ διὰ τὰ ὁποῖα παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος.

2. Ἐὰν τοῦτο δὲν συμβαίνη τότε πρέπει νὰ τροποποιῆται ἀναλόγως τὸ σκεπτικὸν καὶ ἡ ἀπόφασις, ἤτοι :

α. Ἐὰν ἐκ τῆς διαδικασίας προκύψουν καὶ ἄλλα περιστατικὰ (παραπτώματα) τότε τὸ σκεπτικὸν πρέπει νὰ συμπληρωθῇ καὶ διὰ τούτων : «ὑπέπεσεν εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 παραπτώματα καὶ ἐπὶ πλέον ....». Ἡ δὲ ἀπόφασις πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἀναλόγως : «διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν καὶ ἐπὶ πλέον διότι ....». (Πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ τόπος, ὁ χρόνος, τὰ περιστατικὰ τὰ συνιστῶντα τὸ παράπτωμα καὶ αἱ συνθῆκαι ὑφ' ἃς ἔλαβον χώραν).

β. Ἐὰν δὲν προκύψουν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις διά τινα ἢ δι' ὅλα τὰ παραπτώματα διὰ τὰ ὁποῖα παραπέμπεται ὁ ἐγκαλούμενος, τὸ Συμβούλιον πρέπει νὰ δικαιολογήσῃ ἐπαρκῶς τοῦτο εἰς τὸ σκεπτικόν.

γ. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ σκεπτικὸν πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἑξῆς : «δὲν προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου διὰ τὴν τάδε πρᾶξιν, διότι ....

Προέκυψαν ὅμως ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις διὰ τὰ ὑπόλοιπα περιστατικὰ τῆς παραγράφου 1 καὶ τὸ Συμβούλιον ἐπείσθη ὅτι οὗτος ὑπέπεσεν εἰς .... (ἀναφέρονται τὰ περιστατικὰ διὰ τὰ ὁποῖα προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις).

Ἡ ἀπόφασις θὰ συμπληροῦται ἀναλόγως, ἤτοι ἀντὶ τῆς φράσεως, «διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν», θ' ἀναφέρωνται τ' ἀνωτέρω περιστατικά.

δ. Εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τὸ σκεπτικὸν καὶ ἡ ἀπόφασις πρέπει νὰ τροποποιῆται ὡς ἑξῆς : «δὲν προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου διότι .... καὶ τὸ Συμβούλιον δὲν ἐπείσθη ὅτι οὗτος ὑπέπεσεν εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 παραπτώματα.

Διὰ ταῦτα

διὰ ψήφων ....ἀποφαίνεται ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ προτείνει ὅπως οὗτος μὴ .... διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 αἰτίαν».

ε. Ἐάν, καίτοι προέκυψαν ἀποχρῶσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου δι' ἅπαντα ἢ διά τινα τῶν παραπτωμάτων, ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου ἀνεδείχθη ὑπὲρ τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ σκεπτικὸν πρέπει νὰ τροποποιῆται ἀναλόγως, ἤτοι πρὸ τοῦ «Διὰ ταῦτα» πρέπει ν' ἀναγράφεται : «πλὴν ὅμως κρίνει ὅτι τὰ παραπτώματα ταῦτα δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ ἐπισύρουν τὴν ποινὴν τοῦ ὑποβιβασμοῦ (ἢ τῆς ἐκπτώσεως κλπ.)».

στ. Ἐὰν αἱ πράξεις διὰ τὰς ὁποίας παραπέμπεται ὁ ἐγκαλούμενος ὁπλίτης εἶναι δικαστικῶς βεβαιωμέναι, τὸ Συμβούλιον δὲν δικαιοῦται νὰ ὑπεισέλθῃ εἰς τὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ ἐὰν αὗται πράγματι ἐτελέσθησαν ἢ ὄχι, ἀλλὰ κρίνει ἐπὶ τοῦ ἐὰν αἱ πράξεις αὗται εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐπισύρουν τὴν ἐν τῇ παραπεμπτικῇ διαταγῇ πειθαρχικὴν ποινήν.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΘ' ΑΣ ΔΕΝ ΕΚΛΗΘΗΣΑΝ Ο ΕΓΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ Ή ΜΑΡΤΥΡΕΣ

3. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κρίνῃ ὅτι δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ προσκαλέσῃ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τὸν ἐγκαλούμενον ἢ μάρτυρας :

α. Αἱ παράγραφοι 4,5,6 καὶ 7 τῆς γνωμοδοτήσεως παραλείπονται.

β. Ἐκ τῆς παραγράφου 3 παραλείπεται ἡ φράσις «ἐνετείλατο ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισιν τοῦ ἐγκαλουμένου, τούτου δὲ ἐμφανισθέντος».

γ. Αἱ παράγραφοι 8,9,10 καὶ 11 ἀριθμοῦνται ὡς 4,5,6 καὶ 7.

δ. Ἐκ τῆς παραγράφου 11, παραλείπεται ἡ φράσις «καὶ ἐκ τῶν ἐνώπιον αὐτοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων».

4. Ἐὰν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου προσκαλέσῃ μόνον τὸν ἐγκαλούμενον ἢ μόνον μάρτυρας, κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς γνωμοδοτήσεως παραλείπονται αἱ παράγραφοι καὶ αἱ ἐνδείξεις αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τοὺς μάρτυρας ἢ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 15ον

ΑΙΤΗΣΙΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

(Ἄρθρον 81, Παρ. 5)

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

ΠΡΟΣ : .... (2)

(4) ....
(5) ....
(6) ....
(7) ....
(8) ....
(9) ....

Χαρτόσημον

ΘΕΜΑ : Αἴτησις Ἀποστρατείας.

1. Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι συμπληρώσας τὸν πρὸς ἀπόληψιν συντάξεως χρόνον ὑπηρεσίας καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἐξαιτοῦμαι τὴν εἰς ἀποστρατείαν μετάθεσίν μου.

2. Συνημμένως ὑποβάλλω τὰς κάτωθι ὑπευθύνους δηλώσεις :

α) Ὅτι δὲν ἔχω ἀναλάβει ὑποχρεώσεις λόγῳ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἡμεδαπήν.

β) Ὅτι δὲν ἐκκρεμεῖ ὑπόθεσις παραπομπῆς μου εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

3. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνάπτω τὸ ἀπαιτούμενον χαρτόσημον πρὸς ἀντιγραφὴν τοῦ μητρῴου μου.

4. Παρακαλῶ, ὅθεν, ὑμᾶς ὅπως ἐνεργήσητε τὰ δέοντα πρὸς ἀποδοχὴν τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεώς του.

(Ὑπογραφή)

(2), (4), (5), (6), (7), (8), (9) : Ὡς Ὑπόδειγμα 2ον.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 16ον

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ

("Αρθρον 81, Παρ. 4)

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ

ΠΡΟΣ : .... (2)

(4) ....

(5) ....

(6) ....

(7) ....

(8) ....

(9) ....

ΘΕΜΑ : Αἴτησις Παραιτήσεως

1. Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι ἐκπληρώσας τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις παραμονῆς μου εἰς τὸ Στράτευμα καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως ἐπανέλθω εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, παραιτοῦμαι τῆς ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ θέσεώς μου.

Συνημμένως ὑποβάλλω τὰς κάτωθι ὑπευθύνους δηλώσεις :

α) "Οτι δὲν ἔχω ἀναλάβει ὑποχρεώσεις λόγῳ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἡμεδαπήν.

β) "Οτι δὲν ἐκκρεμεῖ ὑπόθεσις παραπομπῆς μου εἰς 'Ανακριτικὸν Συμβούλιον.

3. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐπισυνάπτω τὸ ἀπαιτούμενον χαρτόσημον πρὸς ἀντιγραφὴν τοῦ μητρώου μου.

(Ὑπογραφὴ)

(2), (4), (5), (6), (7), (8), (9) : Ὡς Ὑπόδειγμα 2ον.